

చైతన్య మాసపత్రిక

chaitanyamaanavi

సంపుటి : 13

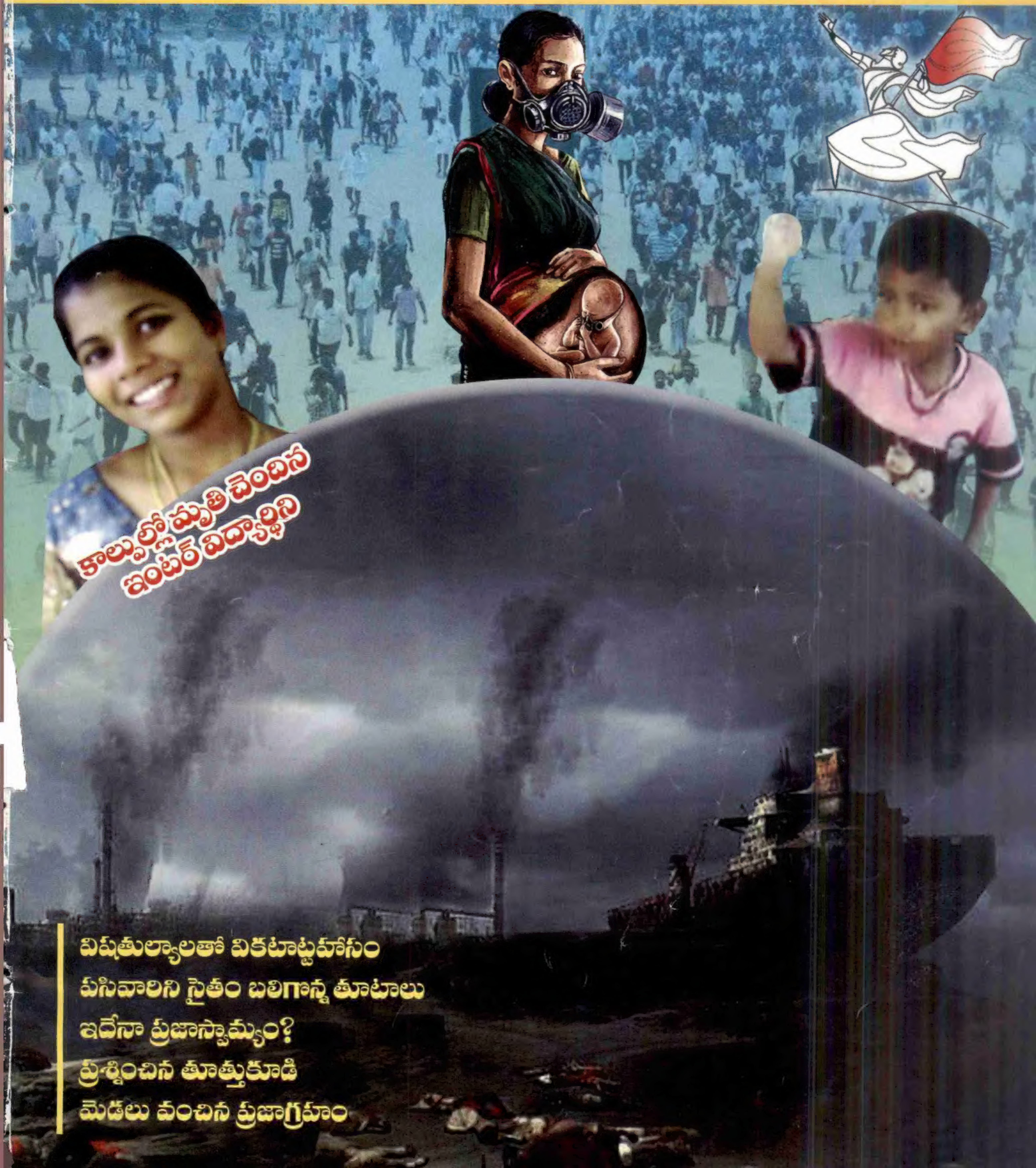
సంచిక : 6

అమరావతి,

జూన్, 2018

40 పేజీలు

10 రూ॥లు

కాల్పులో మృతి చెందిన
ఇంటర్ విద్యార్థిని

విషతుల్యాలతో వికటాప్టహాసం
పసివారిని సైతం బలిగాన్న తూటాలు
ఇదేనా ప్రజాస్వామ్యం?
ప్రశ్నించిన తూత్తుకూడి
మెడలు వంచి ప్రజాగ్రహం

విజయవాడలో జనాంధోళన పక్కవేదిక ర్యాలీ

అమలాపురం టౌన్ గొల్లగూడెంలో సభ్యత్వాలు మరియు విద్యా మహాసభలు గురించి చెబుతూ..

నెల్లూరు జిల్లాలో విద్యా శిక్షణా శిబిరం

అనంతపురం జిల్లా రాష్ట్ర క్లాసుల్లో మాట్లాడుతున్న నారాయణ

విశాఖలో మహిళలు, చిన్నారులుపై అత్యాచారాలను నిరసిస్తూ...

మహిళలపై హింస, అత్యాచారాలను అరికట్టేదెలా? సదస్సు

అరెస్టులు, లారీలు, కాల్పులు! ఇదీ పాలన..!

తూత్తుకుడి కాల్పుల మంటలు చల్లారనేలేదు. పూనే, నాగపూర్, ఢిల్లీ అరెస్టుల పర్వం మొదలయ్యింది. దాచేపల్లిలో 144 సెక్షన్, గుంటూరులో సెక్షన్ 30 అంతకుముందు గొట్టిపాడు, తుందురు, తొండంగి, భోగాపురం చెప్పుకుంటూ పోతే చాంతాడులా లిస్టు పెరుగుతూనే ఉంటుంది. ప్రజల ప్రజాస్వామ్య హక్కుల మీద దాడి చేస్తే కాని అధికారం నిలబెట్టుకోలేని స్థాయికి ప్రభుత్వాలు దిగజారాయి.

భీమా కోరేగావ్ ఘటన జనవరి 1న జరిగింది. మహారాష్ట్రలోని పూనేకి దగ్గరలో కోరేగావ్ ప్రాంతానికి 200 సం.ల చరిత్ర ఉంది. మహారాష్ట్రలో పీష్వాల బ్రాహ్మణాధిపత్య పాలనలో దళితుల పట్ల కనీవినీ ఎరుగని రీతిలో అంటరానితనం వివక్ష పాటించేవారు. బ్రిటీష్ వారు దేశానికి వచ్చాక బ్రిటీష్ సైన్యంలో దళితులైన మహర్లు పెద్దఎత్తున చేరారు. బ్రిటీష్ సైన్యాలకి పీష్వాలకు జరిగిన యుద్ధంలో కోరేగావ్ అనే ప్రాంతంలో పీష్వాల ఓడిపోయారు. శతాబ్దాల బలవన్మరణ పీఠం, అది సాగించిన అకృత్యాల ఓటమికి 200 సంవత్సరాలు అయిన నేపథ్యంలో 2017డిసెంబర్ 31న దళితులు సభ పెట్టుకున్నారు. మిలిండ్ ఎగ్జిటివ్, శంఖాజీరావ్ ఖోడేల నాయకత్వంలో సభలో పాల్గొన్న దళితులపై దాడులు చేశారు. ఇంతవరకూ నేరస్తులైన ఎగ్జిటివ్, శంఖాజీరావ్ ఖోడేల పై చర్యలు లేవు. కాని పేద దళితుల పక్షాన నిలబడ్డ మేధావులు, హక్కుల కార్యకర్తలని జూన్ 5వ తేదీన మహారాష్ట్ర పోలీసులు అరెస్టులు చేశారు. దానికి వారు చెప్పిన కారణం, ఈ ఐదుగురూ పట్టణ ప్రాంతాల్లో పని చేసే మావోయిస్టులని ముద్రవేశారు. పోయిన నెల తూత్తుకుడిలో ప్రజాందోళనపై కాల్పులు జరిపి ప్రభుత్వం 16 మందిని హత్య చేసింది. చనిపోయిన వారిలో ఒక న్యాయశాస్త్ర విద్యార్థి మరో ఇంటర్ విద్యార్థిని ఉన్నారు.

తూత్తుకుడిలో 'వేదాంత' అనే ఒక బడా పారిశ్రామిక సంస్థకు చెందిన 'స్టెరిలైజ్' కంపెనీ రాగి శుద్ధి చేసే పరిశ్రమ. ఈ పరిశ్రమ కారణంగా చుట్టుపక్కల గ్రామాల్లోని ప్రజల ఆరోగ్యాలు దెబ్బ తిని జనం రోగాలపాలవుతున్నారు. 20 సం॥ల నుండి ఆందోళనలు, సుప్రీంకోర్టు వరకు కోర్టు కేసులు నడుస్తూనే ఉన్నాయి. మే 22 ఘటనకు ముందు 100 రోజుల పాటు శాంతియుతంగా ఆందోళన చేస్తున్న జనం మే 22న సుమారు 20,000 మంది కలెక్టరాఫీసు వద్ద శాంతియుత ధర్నాకు దిగారు. జనం రాళ్లు విసిరారని కుంటిసాకు చెప్పి, అప్రకటిత లారీచార్జీ, కాల్పులకు దిగారు. అమాయక రైతుబిడ్డల ప్రాణాలు బలిగొన్నారు.

ఇంతకీ ఈ 'వేదాంత' ఎవరిది, దీని వెనుక కథ ఏమిటి ..? 'వేదాంత' అధిపతి అనిల్ అగర్వాల్. 1969లో పాత తుక్కు ఇనుము, ఇతర లోహాలు అమ్ముకునేవాడు. 1979 నాటికి స్టెరిలైజ్ కంపెనీ అధిపతి అయ్యాడు. ఇత్తడి, రాగి, ఇనుము, అల్యూమినియం, జింకు వంటి లోహ పరిశ్రమలకు 'వేదాంత' మాతృసంస్థ. లండను కేంద్రంగా నడుస్తోంది. పరిశ్రమాధిపతి లాభాల కోసం తూత్తుకుడిలో ప్రజల ప్రాణాలతో చెలగాటమాడుతూ కేంద్ర, రాష్ట్ర సర్కార్లు పోలీసు బలగాలతో ప్రజల ఆందోళనల్ని అణిచివేస్తున్నాయి.

మన రాష్ట్రం ఇందుకు మినహాయింపేమీ కాదు. తుందురు ఆక్వాపార్కు ఎందుకు? 40 గ్రామాల ప్రజలు గాలి, నీరు కలుషితం కావడంతో ఇళ్లు వాకిళ్లు ఖాళీ చేయాల్సి వస్తోంది. ఆందోళన చేస్తున్న ప్రజలపై కేసులు, లారీలు, జైళ్లు ప్రయోగిస్తోంది ప్రభుత్వం. సామాజికంగా స్త్రీలు, దళితులు తదితర సామాజిక వర్గాలపై దాడులు, అత్యాచారాలు షరా మామూలయ్యాయి. ప్రజల ఓట్లతో గెలిచి ప్రజలకి అండగా ఉండాల్సిన ప్రభుత్వాలు ప్రజలపైనే పోలీసులనుపయోగించి బలప్రయోగంతో అణిచివేస్తున్నారు. అధికారంలోకి వచ్చింది లగాయతు ఇదే తంతు.

అందరికీ ఉద్యోగాలిస్తామని నమ్మబలికారు. కొత్త ఉద్యోగాలు లేకపోగా ఉన్న బతుకుదెరువుపై దాడి చేస్తున్నారు. అంగన్వాడీ, ఆశా, మధ్యాహ్న భోజనం, విద్యుత్ వర్కర్లు సరైన జీతాలు లేక ఆందోళన చేస్తే లారీలతో జవాబు చెప్తున్నారు. ఇవన్నీ అక్కడో ఇక్కడో జరిగే చెదురుమదురు ఘటనలు కావు. అన్యాయానికి వ్యతిరేకంగా పోరాటానికి సిద్ధపడ్డ ప్రతీసారీ ఇదే తంతు. పరిపాలకుల వైఫల్యాలకు ఇవి నిదర్శనం. ఇంకా చెప్పాలంటే పాలకుల స్వభావాన్ని ఈ ఘటనలు తెలియజెప్తున్నాయి.

ఇవి పేరుకు ప్రజలెన్నుకున్న ప్రభుత్వాలు. ఆచరణలో పరిశ్రమాధిపతుల సేవలో తరిస్తున్నాయి. విజయమాల్యా, నీరవ్ మోడీల ఉదంతాలు మన కళ్ల ముందటి నగ్న సత్యాలు.

గదిలో పెట్టి కొడితే పిల్లి కూడా తిరగబడుతుంది. జనం గౌరవంగా బతకాలనుకుంటున్నారు. పాలకులు ఆ బతుకులు చూపించడంలో విఫలమవుతున్నారు. అందుకే ప్రజలు తిరగబడుతున్నారు. పోరాడుతున్నారు. ప్రజల పోరాటాలను అణచడానికి ప్రభుత్వం పరిపాలన చేస్తున్నట్లుగా ఉంది. అణచివేతకు ఏదో ఒక పేరు పెట్టాలిగా..? తాడిచెట్టు ఎందుకు ఎక్కావంటే దూడ మేతకన్నట్లు...భీమాకోరేగావ్ నేరస్తులను ఇంతవరకూ అరెస్టు చేయలేదు. కాని హక్కుల నేతలను అరెస్టులు చేశారు. 'వేదాంత' అక్రమ వ్యాపార సామ్రాజ్య విస్తరణకు దోహదపడ్డ ప్రభుత్వం అమాయక ప్రజల ప్రాణాలను హరించింది. తూటాల, లారీల రాజ్యం పతనం కాక తప్పదు.

ఎదుగుతున్న వారికి చేయి
అందించు అప్పుడే నీ ఎదుగుదలు
ఇంకొకరు సహాయం చేస్తారు.

అధ్యయిజరీ బోర్డు
వేములపల్లి సత్యవతి
డాక్టర్ బి. విజయభారతి
డాక్టర్ శిలాలోలిత

విద్యా ఆంధ్రప్రదేశ్ మహిళాసంఘం

చిరునామా :

విద్యా రాష్ట్ర కార్యాలయం,
3/4 బి. కె.బి.భవన్, వడ్డేశ్వరం
బైపాస్ రోడ్, తాడేపల్లి మండలం,
గుంటూరు జిల్లా.

ఫోన్, 9490098620

chaitanyamanavi@gmail.com

fb : aidwaap

Blog : aidwaap@blogspot.com

సంపాదకులు

డి.రమాదేవి

సంపాదక వర్గం

కె. స్వరూపరాణి

బి. ప్రభావతి

మేనేజర్: కె. శారద

ప్రజాశక్తి ప్రింటర్స్ & పబ్లిషర్స్

ప్రైవేట్ లిమిటెడ్

పోస్టల్ చందా

సంవత్సరానికి రూ : 130/-

విడి ప్రతి వెల రూ : 10/-

మోటారు ఉదయం ట్రస్ట్ ఆఫీస్

మారుతీనగర్, ప్రకాశరావు వీధి,

చుట్టు గుంట సెంటర్, విజయవాడ-4

చైతన్య మాసవి

ఈ సంచికలో

చరిత్ర
చట్టాలు
సీరియల్
సమకాలీనం
కథ
సీరియల్
చైతన్యం
కథ
ఆదర్శం
పారాణికం
నివాళి
సామాజికం
పుస్తక సమీక్ష
కేస్ స్టడీ
సినిమా సమీక్ష
ఉద్యమవార్తలు

ప్రభుత్వ వైఫల్యాలను బట్టబయలు చేద్దాం- ఎం పద్మజ.....5
చేజారిన స్వర్గం- తోలేటి జగన్మోహన్.....8
భార్యంటే బానిస కాదు - నందూరి పద్మాంజలి.....11
మరో అమ్మ - మేరీ జోన్స్.....13
స్త్రీలను గౌరవించాలి - మంజిత్ రాధే.....15
అపచాయ - రాధిక..... 17
వీరేశలింగం పంతులు - వేములపల్లి సత్యవతి.....19
చైతన్యభరితం భిక్షావతి దంపతుల అమర సందేశం-అల్లూరి మన్మోహన్..21
బొగ్గులబట్టి- యండవల్లి భారతి..... 23
ఆ గుండె ధైర్యం పేరే 'లీని' - కె. అమూల్య.....25
ఉదంకుని కథ - బి.విజయభారతి.....27
జక్కా వెంకయ్య, మాదాల రంగారావు - మానవి టీమ్.....30
తూత్తుకూడి ప్రజా విజయం - ఓ.కృష్ణవేణి.....31
రాయికి నోరొస్తే - మంజు యనమదల.....32
ఆగండి ఆలోచించండి - కె.శారద.....34
ఆమె శాపగ్రస్తా? అద్భుతమా? మహానటా? -కె.శారద.....35
ఉద్యమాలబాటలో36, 37, 38

పత్రికలో విభిన్న అంశాలపై వస్తున్న వ్యాసాలు రచయితల అభిప్రాయాలు మాత్రమే. అందులో పేర్కొన్న అన్ని అంశాలతో మానవి సంపాదక వర్గం ఏకీభవిస్తుందని భావించవలదు.
- ఎడిటర్

PRINTED AND PUBLISHED BY D. RAMA DEVI, AIDWA ANDHRA PRADESH MAHILA SANGHAM, PRINTED AT PRAJASAKTI PRINTERS & PUBLISHERS PVT.LTD, D.NO.14-12-19, PRAKASH NAGAR, KRISHNA NAGAR(P), TADEPALLI (M), GUNTUR (DT), AP., PIN - 522 502., PH : 91-8645 - 272133. PUBLISHED AT AIDWA ANDHRA PRADESH MAHILA SANGHAM AIDWA STATE OFFICE D.NO. 3/4 B. K.B.BHAVAN, VADDESWAREM BYPASS ROAD, TADEPALLI (M) GUNTUR (DT). EDITOR: D. RAMA DEVI. R.NO. APTEL/2006-20000

ప్రభుత్వ వైఫల్యాలను బట్టబయలు చేద్దాం!

విధానాలను మార్చండి లేదా ప్రజలే ప్రభుత్వాలను మారుస్తారు

ప్రజా సంఘాల పిలుపు

23 మే 2018 నాడు రాష్ట్ర కేంద్రాల్లో జన సమీకరణ చేసి నిరసన కార్యక్రమాలు జరిగాయి. 26 మే 2018 నాటికి కేంద్రంలో ఎన్డీఏ ప్రభుత్వం “అచ్చే దిన్” (మంచి రోజులు) మరియు “సబ్ కా వికాస్” (అందరి అభివృద్ధి) నినాదంతో అధికారం చేపట్టి నాలుగేళ్లు. కొద్దిమంది కార్పొరేట్లకు, మధ్య దళారీలకు, ధనికవర్గం వారికే అభివృద్ధి ఫలాలు చేరాయి. కష్టజీవులకు తాను ప్రమాణం చేసిన అభివృద్ధి ఫలాలు ఏ మాత్రం చేరలేదు. కాంగ్రెసు అనుసరించిన ఆర్థిక విధానాలను ఎన్డీఏ ప్రభుత్వం మరింత నిరంకుశంగా అనుసరిస్తూ కార్పొరేట్లకు లాభాలు సమకూరుస్తోంది. 2014 ఎన్నికల్లో కాంగ్రెస్ ఆర్థిక విధానాలను ప్రజలు పూర్తిగా వ్యతిరేకించారు. ఎన్డీఏ ప్రతి ఏడాది 2 కోట్ల ఉద్యోగాలు కల్పిస్తామని యువతను నమ్మించి మోసం చేసింది. భారతదేశంలో 25 సంవత్సరాలలోపు వయస్సు వారు ప్రతి సంవత్సరం 10 లక్షలకు పైగా ఉద్యోగ మార్కెట్లోకి అడుగుపెడుతున్నారు. స్వాతంత్ర్యం నాటి నుంచి ఈ సంఖ్య పెరుగుతూనే ఉంది. లేబర్ బ్యూరో 5వ వార్షిక ఉద్యోగ-నిరుద్యోగ సర్వే ప్రకారం 77 శాతం కుటుంబాలు మన దేశంలో నికర ఆదాయం లేని వారే. గ్రామీణ యువత వట్టణాలకు నిరంతరం వలనలు జరుగుతున్నాయి. లేబర్ బ్యూరో లెక్కల ప్రకారం నిరుద్యోగ యువత 2014 సంవత్సరాల నాటికి 28 శాతం ఉండగా 2015 సంవత్సరం నాటికి 35 శాతానికి పెరిగింది. నోట్ల రద్దు కారణంగా 9 మిలియన్ (90 లక్షల) మంది అక్టోబర్

2016 అక్టోబర్ 2017 మధ్య కాలంలో నిరుద్యోగులయ్యారు.

ధరల అదుపు చేస్తానని వాగ్దానం చేసినప్పటికీ కనీస నిత్యావసరాల ధరలు ఆకాశాన్నంటుతున్నాయి. ప్రజాపంపిణీ వ్యవస్థ పూర్తిగా కుదేలయ్యింది. ప్రజాపంపిణీ ఆహార వస్తువులకి “ఆధార్” లింక్ కారణంగా అనేక కుటుంబాలు ఆకలి మరణాలకు గురయ్యారు. పెట్రోల్ ధరల నియంత్రణ తొలగించడం కారణంగా పెట్రోలు, డీజిల్ ధరలు విపరీతంగా పెరుగుతున్నాయి. కాని రెండవ వైపు అంతర్జాతీయంగా క్రూడ్ ఆయిల్ ధరలు పడిపోయాయి.

అవినీతిని అంతం చేస్తాను. నల్ల ధనాన్ని వెలికి తీస్తానని ప్రగల్భాలు పలికిన ప్రభుత్వం నోట్ల రద్దు ప్రకటన తరువాత వచ్చిన కుంభకోణం వార్తలతో ప్రభుత్వం ప్రజల ముందు అపహాస్యం పాలయ్యింది. ప్రభుత్వానికి ముందుగానే అభియోగాలు దాఖలు చేసినప్పటికీ ఈ ఆర్థిక కుంభ కోణాలు అరికట్టకుండా ప్రధాన మంత్రి కార్యాలయం కార్పొరేట్ శక్తులని మరింతగా బలపరిచి ‘నీరవ్ మోడీ’ లాంటి వ్యక్తులకు రూ.11,200 కోట్లు ప్రజా ధనాన్ని పంజాబ్ బ్యాంకు నుంచి దోచుకోవడానికి, అతను విదేశాలలో తలదాచుకోవడానికి సహకారం అందించింది. అదేవిధంగా లలిత్ మోడీ, విజయ్ మాల్వ్యా కార్పొరేట్ ఆస్తులు దోచుకున్నారు. యూపిఏ-2 పాలన రోజుల్లో బీజేపీ చెప్పినట్లుగా అవినీతిని అంతం చేయడానికి లోక్ పాల్ బిల్లును తేవడానికి, కార్పొరేట్ లూటీలను బహిరంగపరచడానికి ఏన్డీఏ ప్రభుత్వం సన్నద్ధం కాలేదు. పైగా గత మూడు ఆర్థిక సంవత్సరాలలో దాదాపు

రూ.1.91 లక్షల కోట్లు కార్పొరేట్ శక్తులకు రుణమాఫీ చేసింది. ఒక్క 2016-17 సంవత్సరంలో మోడీ పాలనలో రూ.81,983 కోట్ల రుణమాఫీ చేశారు. అవినీతిని సంస్థాగతం చేసింది. విదేశాల నుంచి, స్వదేశి కార్పొరేట్ల నుంచి రాజకీయ పార్టీలకిచ్చే నిధులకి జవాబుదారీతనం అవసరం లేదని చెప్తోంది.

ప్రభుత్వరంగ సంస్థలను అమ్మడం, నిధుల మంజూరుని నిలిపేయడం ద్వారా ఎన్డీఏ ప్రభుత్వం జాతి సంపదను ప్రైవేటు వ్యక్తుల చేతుల్లో పెడుతోంది. జాతీయత పేరు ఒక వైపు చెప్తూనే రెండవ వైపు కీలకమైన రక్షణ, రైల్వేలు, బ్యాంకులు, ఇన్సూరెన్స్, ఖేల్ మరియు ఇతర ప్రభుత్వరంగ సంస్థలను స్వదేశీ, విదేశీ కార్పొరేట్లను అప్పగిస్తున్నది. “మేక్ ఇన్ ఇండియా - ఈజ్ ఆఫ్ దూయింగ్ బిజినెస్” నినాదంతో స్వదేశీ, విదేశీ కార్పొరేట్లను మన దేశ సహజ వనరులను ముఖ్యంగా ఆయిల్, గ్యాస్ ఇతర వనరులను, మన దేశ కార్మికులను కూడా దోచుకొమ్మని ప్రభుత్వం ఆహ్వానిస్తోంది. పర్యావరణ పరిరక్షణ కోసం చట్టాలు చేయకుండా జాప్యం చేయడం, చట్టాలని నీరు గార్చడం లేదా బహిరంగంగా వ్యతిరేకించడం చేస్తోంది. అనేక త్యాగాల ఫలితంగా సాధించు కున్న కార్మికుల హక్కులను చట్టాలను యజమానులకి అనుకూలంగా మార్పులు చేస్తున్నారు. ముఖ్యంగా సంఘటిత పోరాట హక్కుని, ఉమ్మడి బేరసారాల హక్కుని, సామాజిక భద్రతా సౌకర్యాలు అందించ కుండా చేస్తున్నారు. కార్మికుల జీవితాలని వారి సంక్షేమాన్ని, ఆరోగ్యాన్ని, జీవన విధానాన్ని కార్పొరేట్ శక్తుల

దయాదాక్షిణ్యాలకు వదిలివేస్తోంది.

మరొక ముఖ్యమైన వాగ్దానం రైతులకు ఎమ్ఎస్పీ ఉత్పత్తి ఖర్చులో కనీసం 50 శాతం ప్రభుత్వం భరిస్తానని చెప్పి మోసగిస్తోంది. దీని కారణంగా 65 శాతం వ్యవసాయం పై ఆధారపడిన కుటుంబాలు లబ్ధి పొందాల్సి ఉన్నది. గాని అమలు చేయడం లేదు. ఒక్క 2014-15 ఎన్డీఏ పాలనలో 42 శాతం రైతులు ఆత్మహత్యలు పెరిగాయి. ఇంకా ఇవి కొనసాగుతూనే ఉన్నాయి. మరొక అతిపెద్ద మోసం ఏంటంటే ప్రభుత్వ పథకమైన పంట ఇన్సూరెన్సు పేరుతోనే ప్రైవేటు ఇన్సూరెన్స్ కంపెనీలు ఉపయోగించు కుంటూ ఒక్క 2015-16లో సేకరించిన ప్రీమియం రూ. 21,500 కోట్లు అయితే అందులో రూ. 15,500 కోట్లు వీరు లాభంగా పోగు చేసుకున్నారు.

వ్యవసాయ రంగంలో 100 శాతం విదేశీ కంపెనీల ప్రవేశాన్ని అనుమతించారు. ప్రత్యక్ష విదేశీ పెట్టుబడుల అనుమతి కారణంగా పెద్ద సంఖ్యలో చిన్న పెట్టుబడి దారులు, చిన్నచిన్న ఉత్పత్తిదారులు ఈ దేశంలో నష్టపోతున్నారు. కాంట్రాక్టు పద్ధతిని వ్యవసాయరంగంలో అనుమతించడం వలన పెద్ద సంఖ్యలో పంట భూములను బహుళ జాతి కంపెనీలు, వ్యవసాయ ఆధారిత ఇతర కంపెనీలు రైతుల భూమిని కాంట్రాక్టుకు తీసుకుని ఆ రైతులను కూడా కాంట్రాక్టు రైతులుగా మార్చు తున్నారు. దీర్ఘకాలంలో రైతులు మరింత బీదవారుగా మారుతారు. దేశప్రజల ఆహార భద్రతకు పెద్ద ప్రమాదం వాటిల్లుతోంది. ఇటువంటి ప్రభుత్వ చర్యలను మనం అందరం వ్యతిరేకించాల్సి ఉంది. ప్రభుత్వం స్వయంగా విద్య, ఆరోగ్య రంగాల్లో ప్రైవేటీకరణని ప్రోత్సహిస్తోంది. అందువలన ఈ రంగాలు పూర్తిగా లాభాలు వచ్చే విభాగాలుగా రూపుదిద్దుకుంటున్నాయి. రెండవ వైపు ప్రభుత్వరంగ సంస్థలని నిధుల కొరత కారణంగా నిర్వీర్యం చేస్తున్నది. దీనికి

ప్రభుత్వరంగ సంస్థలను అమ్మడం, నిధుల మంజూరుని నిలిపేయడం ద్వారా ఎన్నీవి ప్రభుత్వం జాతి సంపదను ప్రైవేటు వ్యక్తుల చేతుల్లో పెడుతోంది. జాతీయత పేరు ఒక వైపు చెప్తూనే రెండవ వైపు కీలకమైన రక్షణ, రైల్వేలు, బ్యాంకులు, ఇన్సూరెన్స్, ఖేల్ మరియు ఇతర ప్రభుత్వరంగ సంస్థలను స్వదేశీ, విదేశీ కార్పొరేట్లకు అప్పగిస్తున్నది. “మేక్ ఇన్ ఇండియా - ఈజ్ ఆఫ్ దూయింగ్ బిజినెస్ ” నినాదంతో స్వదేశీ, విదేశీ కార్పొరేట్లకు మన దేశ సహజ వనరులను ముఖ్యంగా ఆయిల్, గ్యాస్ ఇతర వనరులను, మన దేశ కార్మికులను కూడా దోచుకొమ్మని ప్రభుత్వం ఆహ్వానిస్తోంది.

తోడు ఆర్ఎస్ఎస్, బీజేపీ ప్రజల మధ్యన కులం, మతం పేరుతో ద్వేషాలు, వైషమ్యాలు కల్పిస్తూ అరాచకాలు సృష్టిస్తోంది. ప్రజాతంత్ర సంస్థలని, విద్యాసంస్థలని ఆర్ఎస్ఎస్ తన కార్యకర్తలతో నింపేస్తున్నది. చాప కింద నీరులాగా ఒక క్రమపద్ధతిగా ఈ సంస్థల్లోని ప్రజాతంత్ర హక్కుల పై, పద్ధతులపై దాడి చేస్తోంది.

బీజేపీ పాలనలో మూకదాదులు విపరీతంగా పెరిగాయి. గోరక్షణ పేరుతో 40 మందికి పైగా అమాయకులను వధించారు. నేరస్తులని ఒక్కరిని శిక్షించలేదు. ప్రభుత్వం ప్రజల గొంతును ఏ విధంగా నొక్కేస్తుందో తెలపడానికి పాత్రికేయురాలు “గారీ లంకేష్” హత్య ఒక ఉదాహరణ చాలు. బీజేపీ పాలనలో కార్పొరేట్, ప్రైవేటు వ్యక్తుల యొక్క వ్యక్తిగత సైన్యం దేశంలో అనేక మంది దళితులను, గిరిజనులని భయోత్పాతుల్ని చేసింది. అనేక మతకల్లోలాలు సృష్టిస్తున్నారు. “కతువా” ఘటన ఫాసిస్టు పాలనని తలపిస్తోంది. స్త్రీలపై, పసిపిల్లలపై జరిగే అత్యాచారాలను బీజేపీ నాయకులు, మంత్రులు బహిరంగంగానే సమర్థిస్తున్నారు. నేరస్తులకు రక్షణ కల్పిస్తున్నారు. ఈ మోడీ పాలనలో ఎవ్వరికీ రక్షణ లేదు. అధికార

పార్టీ తన స్వార్థ ప్రయోజనాల కోసం న్యాయవ్యవస్థను కూడా ఉపయోగించు కుంటున్నది. ఎస్సీ, ఎస్టీ అత్యాచారాల చట్టం, జస్టిస్ లోయా కేసు తదితర సందర్భాల్లో మనకు వారి వైఖరి బాహాటంగానే కనిపిస్తున్నది. ఆఖరికి సుప్రీం కోర్టు న్యాయమూర్తులు బహిరంగంగానే ప్రభుత్వ చర్యలను ఖండించడం మనం చూశాం. బ్రిటీష్ సామ్రాజ్యవాదుల్ని, దొరల పెత్తనాన్ని, ఆంతరంగిక ఎమర్జెన్సీని ఎంతో ధైర్యంగా ఎదుర్కొన్న చరిత్ర గల భారతీయులు ఈనాడున్న ఆర్ఎస్ఎస్, బీజేపీ దురంహకార చర్యలను కూడా వ్యతిరేకించగలరు.

ఈ నాలుగేళ్లలో రెండుసార్లు జరిగిన సాధారణ సమ్మెలలో 2015 మరియు 2016 సంవత్సరాల్లో 18 కోట్ల మంది కార్మికులు పాల్గొన్నారు. కార్మికుల మహాపాదయాత్రలు, వివిధ తరగతి ప్రజలు చేసిన పోరాటాలు, ట్రాన్స్పోర్టు కార్మికులు, స్కీము వర్కర్లు, సంఘటిత రైతాంగ పోరాటాలు ఇవన్నీ కూడా ఎన్డీఏ ప్రభుత్వం చేయదలచుకున్న భూస్వాధీన బిల్లును పాస్ కాకుండా నిలువ రించాయి. రాజస్థాన్, కర్ణాటక, మహారాష్ట్ర, హెచ్పీ, మహారాష్ట్ర రైతుల పాదయాత్రలు, అనేక అభ్యుదయ వాదుల ఉద్యమాలు ప్రజావ్యతిరేక నూతన ఆర్థిక విధానాలను తిప్పికొట్టడంలో దోహదం చేశాయి.

భారతదేశంలో కార్పొరేట్ సంస్థల దోపిడీ విధానానికి వ్యతిరేకంగా దళితులు, ఆదివాసీ ఉద్యమాలు, స్త్రీ ఉద్యమాలు, విద్యార్థులు, యువతులు అనేక ఉద్యమాలు చేశారు. ఇవన్నీ భారతదేశ అభ్యుదయ ఉద్యమంలో భాగంగా చెప్పవచ్చును. గోవుల వ్యాపార నిషేధాన్ని వ్యతిరేకిస్తూ చేసిన అనేక ఉద్యమాలు ప్రభుత్వం కార్పొరేట్ అజెండాని అమలు చెయ్యకుండా వెనక్కు తీసుకునే పరిస్థితి వచ్చింది. ఆర్ఎస్ఎస్ మతోన్మాద కుయుక్తులను ఈ ఉద్యమాలు బహిరంగం చేశాయి.

ఇటువంటి పరిస్థితులలో వామపక్ష ప్రజాతంత్ర శక్తులు, సామాజిక సంస్థలు, గ్రూపులు, అభివృద్ధికర శక్తులంతా కలిసి ఒకే గొడుగు కింద “జన్ ఏకతా జన్ అధికార్” ఆందోళన (జేఈజెఏఏ) సంఘటనగా ఏర్పడి ప్రజావ్యతిరేక నూతన ఆర్థిక విధానాలను, మతోన్మాద శక్తులపై పోరాడాలని నిర్ణయించాయి.

ఈ ప్రజావ్యతిరేక విధానాల వలన జరిగే దేశ వినాశనానికి ఎన్నీయే ప్రభుత్వం తప్పనిసరిగా జవాబుదారీ కావల్సింది. 100కి పైగా సంఘాలతో 20 కోట్ల మంది సభ్యత్వంతో కూడిన జేఈజెఏఏ తాను ప్రతి ఒక్క భారతీయుడి వద్దకు చేరుకోవాలని

వారికి ప్రభుత్వ ప్రజావ్యతిరేక, మతోన్మాద విధానాన్ని గురించి, జాతి వ్యతిరేక అజెండా గురించి బహిరంగపరచాలని, ఈ ప్రభుత్వ డొలలతనాన్ని బహిరంగం చేయాలని ఈ జేఈజెఏఏ ఆశయంగా నిర్ణయించుకున్నారు.

“విధానాలను మార్చండి - లేదా ప్రజలు ప్రభుత్వాలని మారుస్తారు”

ఈ నినాదంతో 23 మే 2018న 24 రాష్ట్ర కేంద్రాల్లో కొన్ని లక్షల మంది ప్రజలతో బహిరంగ ప్రదర్శనలు నిర్వహించాలని పిలుపునిచ్చింది. ఈ పిలుపు ఎన్నీయే ప్రభుత్వం అంతమయ్యే వరకూ, ప్రజా వ్యతిరేక విధానాలను పూర్తిగా తిప్పికొట్టే వరకూ కొనసాగుతోంది. ఈ ఆశయాల

సాధన కోసం ప్రజాతంత్ర సెక్యులర్ శక్తులు, రైతాంగం, ఉద్యమాల ద్వారా నూతన భారతదేశ నిర్మాణం చేస్తామని చెప్పారు. ఈ ఉద్యమంలో కష్టజీవులంతా పాల్గొనాలని పెద్ద ఎత్తున ప్రచార కార్యక్రమాలు నిర్వహించాలని, ప్రదర్శనలు నిర్వహించాలని పిలుపునిచ్చింది.

జన్ ఏకతా జన్ అధికార్ ఆందోళన (జేఈజెఏఏ) (జాతీయ ఐక్య వేదిక-వివిధ తరగతులు, ప్రజలు, సామాజిక సంస్థలు, గ్రూపులు-అభ్యుదయవాదుల జాతీయ ఐక్య వేదిక).

- అనువాదం: ఎం. పద్మజ

ద్వారాల మాట ?

- వనజ తాతినేని

మొన్నటి దాకా మనసు భోషాణానికి
గోడలే తప్ప కిటికీలు, దర్వాజాలు లేని వాళ్ళం..

ఇప్పుడిప్పుడే అక్షర గవాక్షం గుండా
హరితవనాల వైపు తొంగి చూస్తున్న వాళ్ళం..

పాక్షికంగానో పరోక్షంగానో బాధలనుభవించడం తప్ప
భావాలని వెల్లడించుకోలేని వాళ్ళం..

రోజుకొకసారైనా ప్రేమ జడివాసలో

తడవాలనుకుంటున్న వాళ్ళం..

కురిసినప్పుడైనా

దోసేడైనా దాచుకోలేని అసహాయురాళ్ళం..

మెడలపై కత్తిని పెడుతున్నా

కత్తి మొన మీద అస్త్రాన్ని వెదుక్కుంటున్న వాళ్ళం..

సంపదలనిచ్చే హక్కులధికారాలకంటే

బంధాలనల్లుతూ ప్రేమార్థతకై తపించిన వాళ్ళం..

మొన్నమొన్నటిలాగానే అంత కన్నా ఎక్కువగానే

ఇప్పుడు మా నిలువల్ని తుంచేసి వలువలూడ్చేసి

అరచేతిలో కావాల్సిన అవయాన్ని చూసుకుంటూన్నావ్

కామోద్ధిపం కావించుకుంటూ ఆకలిగొన్న రాకాసిలా

మామధ్య సంచరిస్తున్నావ్....

తినాలనుకున్నప్పుడల్లా ఇస్పెంట్ ఫుడ్లా ఒక ఆడతనాన్ని

చేజిక్కించుకునాలనుకునే వేటగాడి మనస్తత్వాన్ని

నిల్వహారాలని వెచ్చజేసుకునే ఓవెన్లా

ఇంట్లో ఓ ఆడది ఉండాలనుకునే

అవసరాల ఆలోచనకి నీళ్ళొదలి చూడు...

సత్వాన్ని చూడు...

మీకన్నా ఒక ద్వారం ఎక్కువున్న వాళ్ళం

ఆ ద్వారం నుండే లోకాన్ని చూడటానికి అనుమతిచ్చిన వాళ్ళం

నిత్య సాంగత్యపు గాయాల సలుపు తీరకుండానే

జీవనోషధాన్ని పూసుకుంటూ యంత్రాల్లా

పరిగెడుతున్నవాళ్ళం

ద్వారాల పైనే ఉన్న మీ కాముక దృష్టిని మరల్చి

360 డిగ్రీల కోణంతో చూపులని విశాలత్వంతో నింపండి

ఎటు తిప్పినా ఇద్దరం కలసి తిరగాల్సిన వాళ్ళమే కదా

ఎదురుపడుతూ నైనా వెనకగానైనా నడవాల్సిన వాళ్ళమే కదా

ప్రేమతోనూ చెపుతున్నాం.. పరుషంగానూ చెపుతున్నాం

ఎలా చెప్పినా మీరిది వినే తీరాలి ఇది రుథిర ద్వారాల మాట

ఇది దశమ ద్వారాల మాట...

చేజాలిన స్వర్గం

(గత సంచిక తరువాయి)

1939లో, ఉన్నత విద్యాసంస్థల్లో 6 లక్షల మంది విద్యార్థులలోనూ 43 శాతం స్త్రీలే. 1937లో కార్మిక విద్యార్థులలో 41 శాతం స్త్రీలు. స్త్రీ కార్మికులకు, ప్రసవానికి ముందు ఐదు వారాలూ, ప్రసవం తర్వాత నాలుగు వారాలూ, పూర్తి వేతనం దొరికేది. బిడ్డ జన్మించినప్పుడు కొంత ధన సహాయం ఉండేది. బిడ్డ పుట్టిన తర్వాత తొమ్మిది నెలలు బిడ్డ ఆహారానికి అదనంగా ఇచ్చేవారు. గర్భిణీ దశలో చివరి మాసాలలో, వేతనం తగ్గించ కుండా తేలిక పాటి పని ఇచ్చే సౌకర్యం ఉండేది. పాలిచ్చే తల్లులకు, మూడున్నర గంటల తర్వాత, బిడ్డకు పాలివ్వడానికి ఒక అరగంట సెలవు దొరికేది. ఈ అరగంటకు వేతనంలో కోత ఉండదు. పిల్లల బాధ్యత నుంచి తల్లులను విముక్తి చెయ్యడానికి సోవియట్ ప్రభుత్వం, నర్సరీలూ, డేకేర్ సెంటర్లూ, క్రెచ్ లు, ఆటస్థలాలూ, ఫాక్టరీలలో ఆహారశాలలూ, పెద్ద ఎత్తున ఏర్పాటు చేసింది. 1914లో (విప్లవానికి ముందు) మాతాశిశు కేంద్రాల్లో 6,800 పడకలుంటే, 1937లో 81,000 పడకలూ, 1941 ప్రారంభానికి 1,36,000 పడకలూ ఉన్నాయి. ఇవి కాక రైల్వేలో పని చేసే వారికి అదనంగా పడకలుండేవి. పని చేసే తల్లుల బిడ్డల కోసం క్రెచ్ లూ, కిండర్ గార్డెన్లూ ఉండేవి. 1913లో క్రెచ్ లలో 550 మంది పిల్లలను ఉంచడానికి

ఏర్పాటు ఉంటే, 1941 ఏప్రిల్ 1 నాటికి 9 లక్షల మంది పిల్లలకు పెర్మనెంటు క్రెచ్ సౌకర్యం, మరో 40 లక్షల మంది పిల్లలకు సీజన్ వారీ క్రెచ్ సౌకర్యాలూ (ముఖ్యంగా గ్రామీణ ప్రాంతాల్లో) ఉన్నాయి. అలాగే 1914లో కిండర్ గార్డెన్లలో 3 లక్షల మంది పిల్లలకు సౌకర్యం ఉంటే, 1928 నాటికి 32 లక్షల మంది పిల్లలకు ఈ సౌకర్యాన్ని ఏర్పాటు చెయ్యడం జరిగింది. 1937 కంటే 1938లో మాతాశిశు సంక్షేమ బడ్జెట్ 30 శాతం పెరిగింది. విద్యాసంక్షేమ కార్యక్రమాలతో, సామాజిక జీవితంలో పాల్గొనే స్త్రీల సంఖ్య క్రమంగా పెరిగింది. 1936-37 సంవత్సరంలో, 168 ట్రేడ్ యూనియన్ సెంట్రల్ కమిటీలలో 25 శాతం సభ్యులు స్త్రీలు. ఆ సంవత్సరం, 9 మంది స్త్రీలు ట్రేడ్ యూనియన్ అధ్యక్షులుగానూ, 23 మంది జనరల్ సెక్రటరీలు గానూ ఎన్నికయ్యారు. పట్టణాలలో సోవియట్లు ప్రధానంగా కార్మిక వర్గాన్నుంచి వచ్చిన వారి చేతుల్లో ఉండేవి. ఈ పట్టణ సోవియట్లలో, 1926-27 సంవత్సరంలో 16,500 మంది స్త్రీలు సభ్యులుగా ఉంటే, 1939వ సంవత్సరానికి ఈ సంఖ్య 54,400కు-అంటే మొత్తం సభ్యత్వంలో 38 శాతానికి, పెరిగింది. వందల మంది స్త్రీలు సుప్రీం సోవియట్ లోనూ, 16 రిపబ్లిక్ ల సోవియట్ లోనూ సభ్యులయ్యారు. 1940లో, సోవియట్ యూని

యన్ సుప్రీం సోవియట్ (రష్యన్ పార్లమెంటు)లో, కార్మిక, కర్షకవర్గాల నుంచి వచ్చిన 189 మంది మహిళా ప్రతినిధులున్నారు. ఆనాటి ప్రపంచంలో ఏ పార్లమెంటులోనూ అంతమంది మహిళా ప్రతినిధులు లేరు. 1940లో, సోవియట్ మధ్య ఏషియాలో పెద్ద నగరమైన తాష్కెంట్ ప్రెసిడెంటు ఒక మహిళ. కొద్ది సంవత్సరాల క్రితం ఆమె నిరక్షరాస్యురాలు. పరదా ముసుగులో నలిగిపోయిన పని పిల్ల.

బూర్జువా ఫెమినిస్టు మేధావి బూత్ క్లెర్, 1963 జూన్ 28 తేదీ లైఫ్ సంచికలో రాస్తూ '.....కమ్యూనిజం స్త్రీ పురుషులు సమానమేనని చెప్పడమే కాదు, 1917 నుండి ఆచరణలో చూపిస్తోంది' అని అంగీకరించింది. 1929-1961 మధ్య కాలంలో ఆర్థనాపరులైన స్త్రీల సంఖ్య 31,18,000 నుంచి 3,16,09,000కు పెరిగిందనీ, 1917-1961 మధ్యకాలంలో స్త్రీ ఇంజనీర్ల సంఖ్య 600 నుంచి 3,79,000 మందికి పెరిగిందనీ (సోవియట్ యూనియన్ లో 31 శాతం ఇంజనీర్లు స్త్రీలే), 1961లో సుప్రీం సోవియట్ లో 26 శాతం స్త్రీలనీ, 20,000 సోవియట్ గ్రామాలలో స్త్రీలు నాయకత్వం వహిస్తున్నారనీ, 1961 సంవత్సరంలో సోవియట్ యూనియన్ లో, డాక్టర్లు, సర్జన్లలో 74 శాతం స్త్రీలేననీ ఆమె చెప్పింది. సోషలిస్టు వ్యవస్థలో స్త్రీ సాధించిన ప్రగతి గురించి ఎవ్వరూ కాదనలేని సత్యాలివి.

విద్య లేని వాడు వింత పశువు అంటారు. ఆరోగ్యం మహాభాగ్యం అంటారు. పెట్టుబడిదారీ వ్యవస్థలో, అన్నింటి లాగానే, విద్యా, వైద్యాలు కూడా వ్యాపారాలే. చదువు ఖర్చు భరించలేని మనిషి విద్యాహీనుడిగా, వింతపశువుగా జీవించాల్సి వస్తుంది. డాక్టరు బిల్లులు భరించలేని మనిషికి రోగ విముక్తిని ప్రసాదించేది శ్మశానమే. జ్ఞానం, ఆకలి, అనారోగ్యం, అన్నింటినీ వ్యాపారంగా మార్చే అమానుషమైన వ్యవస్థ పెట్టుబడిదారీ వ్యవస్థ. సోషలిస్టు ఆర్థిక విధానం పెట్టుబడిదారీ ఆర్థిక విధానానికి భిన్నమైనది. పెట్టుబడిదారీ విధానంలోలా లాభార్జన కాక ప్రజల అవసరాలను తీర్చడం దాని లక్ష్యంగా ఉంటుంది. సోషలిస్టు రష్యా, విద్యా వైద్యాలను ప్రజల జీవన స్థాయిని పెంచడానికి అత్యవసరమైన సాధనాలుగా నిర్ణయించి ఈ రంగాలలో ఎంతో కృషి చేసింది.

జారిస్టు రష్యా ప్రధానంగా వ్యవసాయక

దేశంగా ఉండేది. జనాభాలో 80 శాతం నిరక్షరాస్యులు. 1913లో ప్రాథమిక, మాధ్యమిక పాఠశాలల్లో 80 లక్షల మంది చదువుతుంటే, 1933 నాటికి ఈ సంఖ్య 2 కోట్ల 30 లక్షలు, 1940 నాటికి 3 కోట్ల 50 లక్షలు, అయింది. 1913లో యూనివర్సిటీలలో 1,20,000 మంది విద్యార్థులుంటే, 1940లో 6,20,000 మంది ఉన్నారు. విద్య ఉచితం లేదా అతి తక్కువ ఫీజు ఉండేది. 1913లో అక్షరాస్యుల సంఖ్య 21 శాతం ఉంటే, 1939లో 85 శాతమైంది. అలాగే సాంకేతిక విద్యలో రష్యా సాధించిన ప్రగతి సోవియట్ యూనియన్ ను బ్రహ్మాండమైన పారిశ్రామిక దేశంగా మార్చింది. సాధారణ, సాంకేతిక విద్యతో పాటు, ఇంటర్మీడియట్ స్థాయిలో వృత్తి విద్య, సోవియట్ పరిశ్రమలకు నైపుణ్యం గల కార్మికులను అందించేది. ఫాక్టరీలకు అనుబంధంగా వందల ఎప్రెంటీస్ స్కూళ్ళుండేవి. ప్రథమ పంచవర్ష ప్రణాళికా కాలంలో, ఉన్నత సాంకేతిక పాఠశాలల నుంచి 1,70,000 మంది సాంకేతిక నిపుణులు, మాధ్యమిక సాంకేతిక పాఠశాలల నుంచి 2,91,000 మంది సాంకేతిక నిపుణులు, ఉత్తీర్ణులయ్యారు. రెండో పంచవర్ష ప్రణాళికా కాలంలో, ఉన్నత పాఠశాలల నుంచి 8,70,000 మంది, మాధ్యమిక పాఠశాలల నుంచి 6,23,000 మంది ఉత్తీర్ణులయ్యారు. సాంకేతిక విద్యలో రష్యా సాధించిన ఈ ప్రగతి రక్షణ దృష్ట్యా ఎంతో కీలకమైనది.

సోవియట్ ప్రభుత్వం, యువతనూ, పిల్లలనూ, అమూల్యమైన సంపదగా చూసింది. పిల్లల కోసం నర్సరీలూ, కేజీలూ, స్కూళ్ళూ - పెద్ద ఎత్తున ఏర్పాటు చేసింది. పిల్లలకు ఆటస్థలాలు, చిత్రాలు, థియేటర్లు, ఉండేవి. సోవియట్ పిల్లలకు పసితనం నుంచీ ఇతరులతో కలిసి మెలిసి పనిచెయ్యడం అలవాటు చేసేవారు. ఉదాహరణకు, పిల్లలు ఇటుకలతో, క్యూబ్స్ తో బొమ్మరిల్లు కట్టి ఆడుకోవాలంటే, ఒక పిల్లవాడు ఒక్కడే ఆ వస్తువులను పట్టుకోలేనట్లు, ఉద్దేశ పూర్వకంగా పెద్దవిగా చేసేవారు. సమిష్టిగా కృషి చెయ్యడం అనేది పసితనం నుంచి అలవాటు కావాలని అలా చేసేవారు. 800 పిల్లల క్లబ్బులుండేవి. ఈ క్లబ్బులలో పిల్లలకు, ఇంజనీర్లుగానూ, ఓడలు, విమానాల నిర్మాణ విషయాలలో ఆసక్తి గలిగించే విధంగానూ, తగిన పరికరాలతో లేబోరేటరీలుండేవి. పిల్లలు, ఓడలు, విమానాల మాడల్స్ నిర్మిస్తుండేవారు. బ్రేడ్ యూనియన్లు, పిల్లలకు పయెనీర్ కేంపులు

నిర్వహించేవి. 1938 నాటికి, 30,000 మంది పిల్లలకు సదుపాయాలు గల 250 కేంపులు ఉంటే, 1941 నాటికి 1,35,000 మంది పిల్లలకు సదుపాయాలు గల 1000కు పైగా శాశ్వత కేంపులను బ్రేడ్ యూనియన్లు ఏర్పాటు చేశాయి. ఇవి కాక, 1200 సీజనల్ కేంపులు ఏర్పాటు చేశాయి. 1940 సంవత్సరంలో, 15 లక్షలమంది పిల్లలు, 26 రోజులు, ఈ కేంపుల్లో గడిపారు. బ్రేడ్ యూనియన్లు, పిల్లల కేంపులూ తదితర సౌకర్యాల మీద సామాజిక భీమా నిధి నుంచి పెద్ద మొత్తాలు ఖర్చు పెట్టేవి. బ్రేడ్ యూనియన్లు, పిల్లలకోసం 2,000 వేసవి కేంపులు నడిపేవి. 1941 సంవత్సరంలో, వేసవి కేంపుల్లో 15 లక్షల మంది పిల్లలు గడపడానికి ఏర్పాటు జరిగింది, కాని యుద్ధం ప్రారంభమవడం వలన ఆగిపోయింది.

యువకులకు తీరిక సమాయాలలో రిక్రియేషన్ కు అనేక సౌకర్యాలుండేవి. బ్రేడ్ యూనియన్లు, యువకులకు విహార యాత్రలు ఏర్పాటు చేసేవి. 1936-1941ల మధ్య బ్రేడ్ యూనియన్లు, 7 లక్షలమంది యువకులకు కకాసన్, క్రిమియా, యురల్స్ మొదలైన ప్రదేశాలకు విహార యాత్రలు నిర్వహించాయి. బ్రేడ్ యూనియన్లు, యుక్త వయస్కులకు 234 సేనిటోరియాలు, 631 విశ్రాంతి గృహాలూ, నడిపేవి. బ్రేడ్ యూనియన్లు నడిపే ఈ వసతి గృహాలూ, సేనిటోరియాలు కాక, ప్రభుత్వ ఆరోగ్య శాఖ నడిపే వసతి గృహాలుండేవి.

విప్లవానికి పూర్వం 1914లో దేశంలో 222 క్లబ్బులుండేవి. వీటిలో గౌరవనీయులకు మాత్రమే ప్రవేశం ఉండేది. విప్లవానంతరం కార్మికుల రిక్రియేషన్ కు ఫాక్టరీలలో 6,000 క్లబ్బులుండేవి. ఈ క్లబ్బులను కార్మిక కమిటీలు నిర్వహించేవి. అవసరమైన నిధులను మేనేజ్ మెంటు ఇచ్చేది. ఈ క్లబ్బులలో కార్మికులు - విదేశీ భాషలు నేర్చుకోవడం, సాంకేతిక కోర్సులు, డాన్సింగ్ క్లాసులు, డ్రామా క్లాసులు - వారి వారి అభిరుచిననుసరించి వివిధ రకాల కోర్సులు నేర్చుకునేవారు.

బ్రేడ్ యూనియన్ల ఆధ్వర్యంలో 1800 రేడియో రిలే స్టేషన్లు, 10,000 సినిమా హాళ్ళూ, 15,000 ఫాక్టరీ లైబ్రరీలు (4 కోట్ల 20 లక్షల పుస్తకాలతో) ఉండేవి. 2000 ఫాక్టరీలలో, ప్రతీదినం కాని, వారానికొక సారి కాని, పత్రికలు ప్రచురించబడేవి. మాస్కోలో స్టాలిన్ ఆటో వర్క్స్ లో 350 గోడ వార్తా పత్రికలుండేవి. మొత్తం రష్యాలో గోడ వార్తా పత్రికలు లక్షల్లో ఉండేవి. 1914 లో జారిస్టు

రష్యాలో 153 థియేటర్లుంటే, 1939 ప్రారంభానికి సోవియట్ యూనియన్ లో 790 థియేటర్లున్నాయి. ఇవన్నీ కూడా, స్వచ్ఛంద కృషి ద్వారా ప్రజలు తమ విద్యా సాంస్కృతిక స్థాయిని పెంచుకునేందుకు ఉపయోగపడ్డాయి. ఇవి కాక పిల్లలకు 70 ప్రత్యేక థియేటర్లుండేవి. అలాగే క్రీడా రంగంలో కూడా. 1913లో జారిస్టు రష్యాలో 20 క్రీడా క్లబ్బులుండేవి. వీటిలో ఉన్నత వర్గాలకు చెందిన కొన్ని వేలమంది సభ్యులుండేవారు. 1940 నాటికి బ్రేడ్ యూనియన్లు నిర్వహించే క్రీడా క్లబ్బుల్లో కోటిమందికి పైగా కార్మికులుండేవారు. వంద స్టేడియం లూ, క్రీడా స్థలాలూ, ఈత కొలనులూ, స్కియింగ్ స్టేషన్లూ, కార్మికుల కోసం ఉండేవి. 1940 వసంత కాలంలో, బ్రేడ్ యూనియన్లు నిర్వహించిన పరుగు పోటీలలో 6,11,000 మంది, స్కియింగ్ పోటీలలో 13,81,000 మంది యువతీ యువకులు పాల్గొన్నారు.

1940లో బ్రేడ్ యూనియన్లు నిర్వహించే విశ్రాంతి గృహ వసతులను 30 లక్షలమంది పౌరులు ఉపయోగించుకున్నారు. ఇది కాక, ఆరోగ్య స్థావరాలలో ఉన్న విశ్రాంతి గృహాలలో, హోటళ్ళలో, ప్రజలు స్వల్పమైన అద్దె చెల్లించి ఒకటి రెండు నెలలు ఉండవచ్చు. ఫాక్టరీ కమిటీలు ఈ విషయంలో సహాయం చేసేవి. ప్రతీ ముఖ్య నగరం, పట్టణం, వెలుపలా, బ్రేడ్ యూనియన్లు, ఫాక్టరీలూ, ఆఫీసుల ఆధ్వర్యంలో 'డాచా' (గ్రామీణ ప్రాంతాలలో ఉండే బంగ్లాలు) ఉండేవి. వేసవి నెలలలో వేలమంది కార్మికులు తమ కుటుంబాలతో ఇక్కడ ఉండేవారు. నగరాల పరిసర సహకార క్షేత్రాలలో ఉండే రైతులు, ప్రతీ సంవత్సరం ఒకటి రెండు నెలల పాటు, కార్మికుల కుటుంబాలకు గదులు అద్దెకి ఇచ్చేవారు. అటువంటి గదులు లక్షలుండేవి. కుటుంబాలు వేసవికాలం గ్రామీణ ప్రాంతాలలో గడుపుతుంటే, ఫాక్టరీలలో పని చేసే కార్మికులు సెలవు రోజుల్లోనో, ఆదివారాలలోనో, తమ కుటుంబాలతో కలిసి గడుపుతుండేవారు.

ఆ విధంగా, విప్లవానికి ముందు అల్ప సంఖ్యాకులైన ధనిక వర్గానికే పరిమితమైన సౌకర్యాలను సోవియట్ ప్రభుత్వం కార్మికులకు కూడా అందుబాటులోకి తీసుకొచ్చింది. బ్రిటిష్ బ్రేడ్ యూనియన్ కాంగ్రెస్ ప్రతినిధి వర్గం, 'సోవియట్ యూనియన్ లో కార్మికులు పాలకవర్గం అనుభవించే సౌకర్యాలు అనుభవిస్తున్నారు' అని పేర్కొంది. స్టాలినిస్టు రష్యా గురించి మాట్లాడుకునేటప్పుడు, విప్లవానం

తరం మేధావివర్గంలో వచ్చిన మౌలికమైన మార్పు గురించి కూడా చెప్పుకోవాలి. విప్లవానికి పూర్వం, వ్యాపారస్తులు, జమీందారులు, పారిశ్రామిక వేత్తలు, భూస్వాములు మొదలైన ఆస్తులున్న వర్గం నుంచే మేధావి వర్గం వచ్చేది. ఈ మేధావి వర్గంలో కొంత మంది చిన్న వ్యాపారస్తులు, చిన్న ఉద్యోగులు, రైతులు, కార్మికుల బిడ్డలూ ఉండేవారు. కాని వారు నిర్ణయాత్మక పాత్ర పోషించగలిగేవారు కారు. ఈ మేధావి వర్గం తన మనుగడకు ఆస్తులున్న వర్గం మీద ఆధారపడేది. వారికి సేవలు చేసేది. అక్టోబరు విప్లవం తర్వాత, కార్మిక కర్షక వర్గాల నుంచి వచ్చిన లక్షలాది యువకులు యూనివర్సిటీలలోనూ, సాంకేతిక కళాశాలలోనూ ఉత్తీర్ణులై, నూతన మేధావి వర్గంలో చేరి, నూతన ఉత్తేజం తీసుకొచ్చారు. అట్టడుగు ప్రజలతో సన్నిహిత సంబంధాలు ఉన్న కార్మిక, కర్షక వర్గాల నుంచి వచ్చిన ఈ మేధావి వర్గం సంఖ్య 1937 నాటికి 95 లక్షలు. వారి కుటుంబాలతో కలిపి జనాభాలో 13-14 శాతం. ఇది ఒక బ్రహ్మాండమైన సాంస్కృతిక విప్లవం. సోవియట్ సమాజానికి ముందున్న సమాజాలన్నీ, శారీరక శ్రమకూ, మానసిక శ్రమకూ మధ్య ఒక అగాధం ఉన్నట్లు, ధనిక వర్గం పాలించడానికి పేద వర్గం పాలించ బడడానికి ఉన్నట్లు, ప్రచారం చేశాయి. ఆ ప్రచారాన్ని సోవియట్ యూనియన్ వమ్ము చేసింది. 1942లో టైమ్స్ పత్రిక, 20వ శతాబ్దపు గొప్ప వ్యక్తుల్లో ఒకడిగా కీర్తించిన స్టాలిన్, చెప్పులు కుట్టే వాడి కొడుకు. అంతర్యుద్ధంలో ప్రముఖ పాత్ర పోషించిన మార్షల్ వోరోషిలోవ్ తండ్రి, యుక్రెయిన్ రైల్వేలో వాచ్మెన్ గా పని చేసేవాడు. తల్లి బొగ్గు కూలీ. అతను 7వ ఏట బొగ్గు గనులలో పని చెయ్యడం మొదలుపెట్టాడు. 12వ ఏట చదువు నేర్చుకోవడం మొదలుపెట్టాడు. జర్మన్ సైన్యాలను తరిమికొట్టడంలో ప్రముఖ పాత్ర వహించిన మార్షల్ టిమోషెంకో రైతు బిడ్డ. మార్షల్ బుడెన్ని రైతు బిడ్డ. ఇవి ఉదాహరణలు మాత్రమే. అట్టడుగు వర్గాల నుంచి వచ్చినవారు విప్లవకారులుగా మారి ఒక చేతిలో పెన్నూ, మరో చేతిలో గన్నూ వట్టుకుని, కార్మిక వర్గం అధోగతిలో ఉండడానికి కారణం మేధోపరంగా తక్కువగా ఉండడమే అన్న బూర్జువా వర్గ ప్రచారాన్ని తుత్తినియలు చేశారు. కార్మిక వర్గ రాజ్యంలో నిజమైన ప్రజాస్వామ్యం అమలు జరిగింది. బ్రిటన్ యూనియన్ మీటింగులలో, అవినీతిని, అసమర్థతనూ నిర్దాక్షిణ్యంగా విమర్శించడం

విద్య లేని వాడు వింత పశువు అంటారు. ఆరోగ్యం మహాభాగ్యం అంటారు. పెట్టుబడిదారీ వ్యవస్థలో, అన్నింటి లాగానే, విద్యా, వైద్యాలు కూడా వ్యాపారాలే. చదువు భర్త్య భరించలేని మనిషి విద్యాహీనుడిగా, వింతపశువుగా జీవించాల్సి వస్తుంది. డాక్టరు బిల్లులు భరించలేని మనిషికి రోగ విముక్తిని ప్రసాదించేది శృశానమే. జ్ఞానం, ఆకలి, అనారోగ్యం, అన్నింటినీ వ్యాపారంగా మార్చే అమానుషమైన వ్యవస్థ పెట్టుబడిదారీ వ్యవస్థ.

జరిగేది. అన్ని రంగాల్లోనూ విమర్శ, ఆత్మ విమర్శ ఉండేవి. ఈ విమర్శలన్నీ వార్తా పత్రికల్లో వచ్చేవి. ఈ విమర్శలను ఉదహరిస్తూ పెట్టుబడిదారీ పత్రికలు రష్యాలో అవినీతి గురించి, అసమర్థత గురించి ప్రచారం చేసేవి. కాని కమ్యూనిస్టు పార్టీ ఈ విమర్శను ఆపు చెయ్యడానికి నిరాకరించడమే కాకుండా ప్రోత్సహించింది. అవినీతి, అసమర్థతలకు వ్యతిరేకంగా కార్మికులూ, ప్రజలూ, చొరవతో పోరాడాలని పార్టీ ఉద్దేశించింది.

సోవియట్ యూనియన్ లో వినియోగ వస్తువులు ప్రజలకు అందుబాటులో లేకపోవడం గురించి, రోడ్ల పరిస్థితి గురించి, గృహ వనతి గురించి, పశ్చిమ దేశాల్లో విపరీతమైన ప్రచారం జరిగేది. పరిమితంగా ఉన్న వనరులను ఆర్థిక వురోగతికి వినియోగించడమే ప్రగతి కాని ఎక్కువగా వినియోగ వస్తువుల ఉత్పత్తికి వినియోగించడం అపరాధమవుతుందని సోవియట్ ప్రభుత్వం భావించింది. ఆ కారణాల వలన, పశ్చిమ దేశాలలో విరివిగా ఉన్నట్లు, వినియోగ వస్తువులు సోవియట్ సోషలిస్టు సమాజంలో విరివిగా ఉండేవి కావు. సోషలిస్టు రష్యా, విశాల ప్రజానీకపు కనీస అవసరాలను తీర్చడం తన లక్ష్యంగా పెట్టుకుంది కాని అల్ప సంఖ్యాకులు, సకల సౌకర్యాలతో, విలాసంగా జీవించే విధంగా ఆర్థిక రంగాన్ని మలచడం తన లక్ష్యంగా పెట్టుకోలేదు. ఇదే విషయాన్ని స్పష్టం చేస్తూ 1944లో ఇల్యా ఎప్రెన్ బర్గ్ అనే ప్రసిద్ధ రష్యన్ రచయిత ఒక వ్యాసంలో ఇలా రాశాడు

‘..యుద్ధానికి ముందు సంవత్సరాలలో మన దేశం గురించి విదేశాలలో ప్రచురింపబడిన అనేక పుస్తకాలను నేను చూశాను. చారిత్రక దృష్టి లేకుండా, మన దేశం గురించి అనేక కథలను అవి ప్రచారం చేశాయి. మన దేశంలోని పాడురోడ్ల గురించి, జనంతో కిక్కిరిసిన అపార్థమెంట్ల గురించి, మాస్కో

దుస్తుల ఫాక్టరీలు తయారుచేసే (అంధ విహీనమైన) దుస్తుల గురించి, విపరీతంగా రాశాయి. దుస్థితిలో ఉన్న రోడ్లూ, గృహ రంగంలో ఇబ్బందులూ, అందంగా కుట్టని దుస్తులూ-ఇవన్నీ నిజమే. కాని ఈ ‘నిజాలు’ చూపించే చిత్రం మాత్రం అనమగ్రం, అసత్యం. ఇవి మాత్రమే చూసే విదేశీ వారికి పూర్తి చిత్రం అగుపించలేదు. క్షణక్షణం పురోగమిస్తున్న దేశాన్ని వారు చూడలేక పోయారు. రెండు లక్షల మందికి అందమైన దుస్తులు తయారుచెయ్యడం కంటే, 20 కోట్ల మందికి దుస్తులు తయారు చెయ్యడం కష్టమని వారు గుర్తించరు. సరిహద్దుల్లో ఫాసిస్టు రాజ్యాలు దాడులు చేస్తున్నప్పుడు, గృహ పకరణాల కంటే గన్నులు ముఖ్యమని వారు గ్రహించరు. మనల్ని మట్టి కాళ్ళ మహా బలుడిగా చిత్రించారు.’

సోషలిస్టు రష్యా సాధించిన ప్రగతిని, కార్లూ, మోటారు సైకిళ్ళూ, రిఫ్రిజిరేటర్ల సంఖ్యతోనూ, విశాలమైన రోడ్లతోనూ, కొలిచే విధానం అసమగ్రమైనది. ప్రజల జీవితాలలో, ఆర్థిక సామాజిక, సాంస్కృతిక రంగాలలో, రష్యా సాధించిన ప్రగతి మరువలేనిది. 1930 ఆర్థిక మాంద్యంలో తలక్రిందులైన పెట్టుబడిదారీ వ్రవంచంలో, యువత నిరుద్యోగులై, నిరాశా నిస్పృహలతో దిగజారిపోయి, మత్తు పదార్థాలకు బానిసలవుతుంటే, సోవియట్ యూనియన్ లో యువత భవిష్యత్తు పై అంతులేని విశ్వాసంతో నూతన సమాజ నిర్మాణంలో ఉత్సాహంతో పాల్గొంది.

మార్షల్ రుకోవ్ ఆ కాలంలో ఆర్థిక, సామాజిక రంగాలలో రష్యా సాధించిన ప్రగతి గురించి చెబుతూ ‘విప్లవానికి ముందు జన్మించిన వారికి (సోషలిస్టు విజయాలు) చాలా ముఖ్యమైనవి. మేం వాటిని అధ్యయనం చేశాం. అవి మా జ్ఞాపకాల్లో ఒక భాగమయ్యాయి.

ఈ విజయాలకు మేం గర్వించేవాళ్ళం. వ్యక్తి సౌఖ్యం కంటే సమిష్టి శ్రేయస్సు ముఖ్యమనే ఆదర్శంతో ప్రభావితమయ్యాం.. యుద్ధానికి ముందు మన దేశం సాధించిన అభివృద్ధి, మన (సోషలిస్టు) వ్యవస్థ అభివృద్ధి కరమైన వ్యవస్థ అన్న దానికి రుజువుగా నిలుస్తుంది. చరిత్రకారులూ, తత్వ వేత్తలూ, సామాజిక వేత్తలూ, రచయితలూ, అత్యంతవేగంగా (మన దేశం) అభివృద్ధి చెందడం వెనుకనున్న రహస్యాలను అన్వేషించడానికి ఆ కాలానికి మళ్ళీ మళ్ళీ ప్రయాణం చేస్తారు..’ అన్నాడు.

మనం కూడా ఆ ‘రహస్యాలను’ అన్వేషించడానికి ఆ కాలానికి మళ్ళీమళ్ళీ ప్రయాణిద్దాం.

భార్యంటే బానిస కాదు

స్త్రీలు ఆకాశంలో సగంగా భూమి మీద ఉన్నారు అంటారు. మన దేశం వరకూ చూస్తే 2017 నాటికి జర్మనీలో నివాసముంటున్న భారతీయుడు రాహుల్ తివారీ చేసిన విశ్లేషణ ప్రకారం భారతదేశ జనాభా 1,349,611,481 (1.34 బిలియన్లు) అందులో పురుషులు 69.6 కోట్లు, మహిళలు 65.2 కోట్లు కాగా వెయ్యి మంది బాలురకు 945 బాలికలున్నారు. విద్యా రేటులో ఇతర 51 అభివృద్ధి చెందుతున్న దేశాలతో పోలిస్తే 38వ స్థానంలో ఉన్నాం. చదువుకుని కొద్దో గొప్పో వాళ్ల కాళ్ల మీద నిలబడదామనుకున్న స్త్రీలు వివాహం కాగానే చాలా మంది ఉద్యోగాలు మానేస్తున్నారు. వివాహమైన తరువాత భర్తలు అనుమతించకపోవడం లేదా తరచూ భర్త ఉద్యోగాల రీత్యా ప్రదేశాలు మారుతూ ఉండడం వలన అవకాశాలు వెతుక్కోలేక, రాలేక లేదా భర్త సంపాదించేది చాలే అని తృప్తిపడి లేదా పిల్లలు పుట్టాక ఏళ్ల తరబడి వాళ్ల సంరక్షణ కోసం ఉద్యోగాలు మానేస్తూ ఉన్నారు. బీబీసీ న్యూస్ భారతదేశ ప్రతినిధి సౌతిక్ బిశ్వాస్ తెలిపిన వివరాల ప్రకారం 2005-2012 కాలాల మధ్య దాదాపు 20 మిలియన్ల మంది ఉద్యోగాలు వదిలేశారు. ఇదే కాలాల మధ్య పురుషులు దాదాపు 24 మిలియన్లు అదనంగా ఉద్యోగాలలోకి రాగా, స్త్రీలు 21.7 మిలియన్ల మంది ఉద్యోగాలు వదిలేశారు. అందునా వయస్సు 15 సం॥ నుంచి 24 సం॥ లోపు మహిళలే ఈ ఉద్యోగాలు వదిలేసిన వారితో ఉన్నారు. ఐఎం డైవర్సిటీ అనే అమెరికన్ సంస్థ, యూఎస్లో కూడా 43.1 స్త్రీలు పెళ్లైన తరువాత ఉద్యోగాలు వదిలేయాల్సిన

పరిస్థితులు ఏర్పడ్డాయి అని తేల్చింది. ఇది ఇలా ఉండగా, ఈ ఉద్యోగాలు మానేసి లేక చదువుకుని అసలు ఉద్యోగాలే ఇష్టం లేదు అని ఇంట్లో భర్త, పిల్లలు, అత్తమామలు, బంధువుల సేవా సదాచారాల్లోమునిగి తలమునకలౌతుంటారు. 'గృహిణి' అని ఇంగ్లీషులో హౌస్ వైఫ్ అని పిలువబడుతుంటారు. ఎవరైనా వాళ్ల పిల్లల్ని మీ అమ్మగారు ఏం చేస్తుంటారు? అని అడిగితే “ ఏ పని చేయరు, ఇంట్లోనే ఉంటారు ” అని చెబుతారు. అదే భర్తలని అడిగితే “తను ఇంట్లోనే ఉంటుందండి. తనకి ఉద్యోగం చేయాల్సిన అవసరం లేదు. పిల్లల్ని చూసుకోవడానికి నేనే మాన్పించేశాను” అని తమకు ఆడవాళ్లు బయటకు వెళ్లడం ఇష్టం లేదు అని చెబుతుంటారు. మరి కొంతమంది దూర్వాస మహాముని లాంటి మొగుళ్లు “పొద్దుట్నుంచి ఇంట్లో ఉండి ఏం చేశావు ?” అని ఆవిడ పనిని శూన్యం చేసేస్తారు. లేదా ఎంత ఇంటి పని చేసినా “ఏం చేశావు ? వంట చేశావు. బట్టలు ఉతికావు, ఇల్లు శుభ్రం చేశావు,

గిన్నెలు కడిగావు, మొత్తం ఓ రెండు గంటల్లో పని ఐపోతుంది. ఇంక నువ్వు రోజు మొత్తం ఖాళీనేగా!” అని ఇల్లాలి పనిని వెలకట్టడానికి కూడా పనికి రాని పనిగా మాట్లాడతారు. నిజంగా ఇల్లాళ్లు చేసే పని ఇంట్లో అంతేనా ఉండేది? అది ఆడవాళ్లకే అర్థమవుతుంది లేదా ఆడవాళ్లని అర్థం చేసుకున్న వాళ్లకి తెలుస్తుంది. ఇక్కడ కచ్చితంగా అదే జరిగింది. ఏప్రిల్ 26, 2018న కర్నాటక హైకోర్టు దీని గురించే బృహత్తరమైన సందేశం ఇచ్చింది. శ్రీ గౌరవరాజ్ జైన్, శ్వేత జైన్ అను వారల కేసులో న్యాయమూర్తి రాఘవేంద్ర ఎస్.చౌహాన్ స్త్రీల ఇంటి పని వెలకట్టలేనిదని, ఆ చాకిరీ అంత తేలికైనది కాదు అని ఘంటాపథంగా నొక్కి చెప్పారు. ఈ కేసులో భర్త రాజ్ ని, భార్య పై వేసిన విడాకుల కేసులో భార్య కోర్టుకు హాజరుకావడానికి దారి ఖర్చుల కింద విమానంలో రావడానికి (ఉత్తరప్రదేశ్ నుంచి బెంగళూరుకు) రూ.32,114లు కింద కోర్టు ఖరారు చేసింది. ఈ ఆర్డరును సవాలు చేస్తూ భర్త రాజ్ పై కోర్టుల వరకూ తీసుకొచ్చాడు.

మధ్యలోని కోర్టులు కూడా భార్యనే సముదాయించాయి. ఈ ఆర్డరును సవాలు చేసిన సందర్భంలో భర్త రాజ్ “నా భార్యేమీ ఉద్యోగస్తురాలు కాదు. ఆవిడ ఇంట్లోనే ఉంటుంది. విమానం ఖర్చులు ఎందుకు రైల్వే రావచ్చు కదా! చార్జీలు తక్కువ అవుతాయని” అన్నాడు. రాజ్ పైన మండిపడిన కోర్టు వారు ఈ విధంగా చీవాట్లు పెట్టారు. “నీ భార్య ఇంట్లో ఖాళీగానే ఉంటుంది అనడం భార్యలు వారు చేసే ఇంటి పని, చాకిరీ గురించి అర్థం చేసుకునే శక్తి భర్తకు లేదని అనడానికి సూచిక. అంతేకాదు ఇది లింగ వివక్షతను కూడా చూపెడుతోంది. ఎంతో మంది స్త్రీలు తమ ఇంటి సంరక్షణలో మునిగిపోయి, వారికంటూ ప్రత్యేక గుర్తింపును కోల్పో తున్నారు. కేవలం “ఇంటి పని” అని తేలిగ్గా అనేస్తారు. కాని వాళ్ల పని ఉద్యోగాలు చేసే వాళ్ల కన్నా తక్కువేమీ ఉండదు. కుటుంబాన్ని సంరక్షించడమనేది అంత ఈజీ పని ఏమీ కాదని భర్తపై మొట్టికాయలు వేసి, భార్య విమానంలో కాకుండా, రైల్వే ప్రయాణించినా సరే, నీ పై కింద కోర్టు విధించిన, నీ భార్య

“నా భార్యేమీ ఉద్యోగస్తురాలు కాదు. ఆవిడ ఇంట్లోనే ఉంటుంది. విమానం ఖర్చులు ఎందుకు రైల్వే రావచ్చు కదా! చార్జీలు తక్కువ అవుతాయని” అన్నాడు. రాజ్ పైన మండిపడిన కోర్టు వారు ఈ విధంగా చీవాట్లు పెట్టారు. “నీ భార్య ఇంట్లో ఖాళీగానే ఉంటుంది అనడం భార్యలు వారు చేసే ఇంటి పని, చాకిరీ గురించి అర్థం చేసుకునే శక్తి భర్తకు లేదని అనడానికి సూచిక. అంతేకాదు ఇది లింగ వివక్షతను కూడా చూపెడుతోంది. ఎంతో మంది స్త్రీలు తమ ఇంటి సంరక్షణలో మునిగిపోయి, వారికంటూ ప్రత్యేక గుర్తింపును కోల్పో తున్నారు. కేవలం “ఇంటి పని” అని తేలిగ్గా అనేస్తారు. కాని వాళ్ల పని ఉద్యోగాలు చేసే వాళ్ల కన్నా తక్కువేమీ ఉండదు.

దారి ఖర్చులు రూ.32,114లు ఆవిడకు జమచేయాల్సిందేనని కింది కోర్టుని సమర్థించారు. ఇదే విషయంలో ఉన్నత న్యాయస్థానం కూడా ఇలాంటి దూరాభార కేసుల్లో స్త్రీలకు తగినంత దారి ఖర్చులు భర్తలు చెల్లించాలని గతంలోనే సెలవిచ్చింది.

భార్యాభర్తల బంధం ఎవరూ విడదీయ లేనంతగా బలంగా పెనవేసుకోవాలని పెద్దలు చెబుతారు. అలా జరగాలంటే ఒకరి పట్ల ఒకరికి గౌరవం, అర్థం చేసుకుని ఒకరి ఇష్టాలను మరొకరు వారి ఇష్టాలుగా చేసుకుని బతికినప్పుడు సాధ్యమవుతుంది. కాని ప్యూడల్ భావజాలం, పితృస్వామ్య వ్యవస్థలోని పురుషాధిపత్యం, భార్యలు వారితో రాజీపడి బతకటం నేర్చుతున్నాయే

తప్ప, అర్థం చేసుకుని బతికేందుకు అవకాశం ఉండట్లేదు. అందులో భాగంగా దుర్వ్యసనాలు, ధనదాహం కనుక ఆ పురుషుడికున్నట్టే ఆ భార్యకు ప్రతీరోజూ ప్రత్యక్ష నరకమే. అలా భార్యలను ద్వితీయ శ్రేణి పౌరురాలుగా, బానిసలుగా, చాకిరీ చేసే పని మనుషులుగా చూసే పురుష పుంగవులకు, పై కేసులో న్యాయమూర్తి సెలవిచ్చిన మాటలు చెంపపెట్టుగా పనిచేయాలి. ఈ విధమైన మేధావుల సూచనలు, సందేశాలు, మందలింపులు ఎంతైనా స్వాగతించాల్సిన శుభ పరిణామం. ఈ విధమైన తీర్పులు స్త్రీలకు ఎంతైనా మనోధైర్యాన్ని కల్గిస్తాయనడంలో సందేహం లేదు.

అమ్మతనం నాదే..

చట్టప్రకారం బిడ్డకు తల్లితో సమానంగా జీవించే హక్కుంది. సమస్య బిడ్డ బతుకుతుందా చనిపోతుందా..? అని కాదు. తల్లి బతుకుతుందా లేదా..? అని. సవిత ఒక డాక్టర్. ఈమె 17 వారాల గర్భవతిగా ఉన్నప్పుడు తనకు లోపల గర్భస్రావం జరిగిందని తెలిసి వైద్యుల్ని పిండాన్ని తొలగించమని కోరారు. వైద్యులు శిశువు గుండె కొట్టుకుంటోంది. చట్టప్రకారం ఈ పరిస్థితిలో అబార్షన్ కుదరదని చెప్పారు. తర్వాత ఆమెకు గర్భస్రావమై చనిపోయిన బిడ్డను ఆమె

ప్రసవించిన తర్వాత ఆమె శరీరం విషపూరితమై ఆమె 2012 అక్టోబర్ 28న మరణించారు. తన శరీరంలో వస్తున్న మార్పులను గమనించి ముందుగా తాను చెప్పినప్పుడే గర్భస్రావం చేసి ఉంటే ఆమె బతికి మరొక ఆరోగ్యకరమైన బిడ్డను ప్రసవించి ఉండేది. తర్వాత ఐరిష్ టైమ్స్ కు అనే పత్రికకు చెందిన పాత్రికేయురాలు కిట్టి హోల్బ్రాండ్ సవిత మరణం గురించిన ఒక కథనం రాశారు. అది జాతీయస్థాయిలో సంచలనం సృష్టించింది. అబార్షన్లకు అనుకూలంగా ఓటు వేయాలని చాలా మంది స్పందించారు. అబార్షన్ నిషేధించాలా..? అనుమతించాలా..? అనే అంశంపై 2018 మే 25న ఐర్లండ్ లో దేశవ్యాప్తంగా రెఫరెండమ్ నిర్వహించారు. 66.4 శాతం అనుకూలంగా ఓట్లుచ్చాయి. 33.6 శాతం మంది వ్యతిరేకించారు. దీని వల్ల అబార్షన్ నిషేధం ఉపసంహరించాలని కోరుకునే వారికి విజయం లభించింది. బిడ్డను కనాలా..? వద్దా..? అనే ఆలోచించే హక్కు తల్లికి దక్కింది. (ప్రజాశక్తి సౌజన్యంతో)

నాయకుల బలహీనతలున్నా ఉద్యమం కొనసాగుతుంది

మరికొన్ని పరిశ్రమలలో జరిగిన చిన్నచిన్న సమ్మెలు కూడా నాకు గుర్తుకు వస్తున్నాయి. ఈ సమ్మెలు అంత ఉధృతంగా జరగకపోవడం వలన మొత్తం దేశం దృష్టిని ఆకర్షించలేదు. అందువలన పెట్టుబడిదారులు దేశం శాంతియుతంగా ఉన్నట్టే ప్రకటించినా అశాంతి అలజడులు అక్కడక్కడా బయటపడుతూనే ఉన్నాయి. ఉదాహరణకు దున్నుల పరిశ్రమలో పనివారంతా సమ్మె చేసి విజయం సాధించారు. న్యూజెర్సీలో రూజ్ వెల్ట్ లోని విలియమ్స్ అండ్ క్లార్క్ ఎరువుల కర్మాగారాల్లో పనిచేసే కార్మికులు సమ్మెకు దిగారు.

సమ్మెకు దిగిన కార్మికులపై కాపలాదారులు గుళ్ల వర్షం కురిపించారు. చాలా మందికి గాయాలయ్యాయి. ఇద్దరు చనిపోయారు. కాపలాదారులను అరెస్టు చేసి బెయిల్ పైన విడిపించి మళ్లీ పనిలో పెట్టుకున్నారు. కార్మికులు నాకు కబురు చేశారు. నేను అక్కడికి చేరిన వెంటనే కార్మికుల కుటుంబాలను సమావేశపరిచాను. కార్మికుల భార్యలందరికీ, “మీ భర్తలను తుపాకులు పట్టుకోనివ్వకండి. జూదశాలలకు దూరంగా ఉంచండి. సమ్మె విచ్ఛిన్నకారులను కానివ్వకండ”ని ఉద్బోధించాను.

1916వ సంవత్సరంలో న్యూయార్క్ లోని ట్రామ్ కార్మికులు సమ్మె చేశారు. ఈ సమ్మెలో కార్మికులు కుటుంబాలతో సహా పాల్గొన్నారు. సమ్మె ఉధృతంగా సాగుతోంది. నేనొక సమావేశంలో ప్రసంగిస్తుండగా పోలీసులు వచ్చి, ‘మిమ్మల్ని జైలులో పెడతామని, ఈ ఉద్రిక్త వాతావరణంలో ఎవరైనా చనిపోతే అందుకు మీదే బాధ్యతని’ బెదిరించారు. ఫలితంగా నన్ను ఉరి తీసే అవకాశం కూడా

ఉందన్నారు. ఇటువంటి తాటాకు చప్పుళ్లకు నేను బెదిరేది లేదు కదా! సరే, ఉరి తీయాల్సి వస్తే తీయమన్నాను. నేను, నా శ్రామిక సోదరులపై నిందలు వేస్తున్న వారి గురించి దేముడికి కూడా వివరంగా చెప్తానన్నాను. ఆయన సృష్టించిన ఈ ప్రపంచాన్ని మరింత అందంగా మారుస్తున్న శ్రామికులపై జరుగుతున్న దౌర్జన్యాలను వివరిస్తానన్నాను.

నా చివరి రోజుల్లో సమ్మెలు, పోరాటాలు తగ్గాయి. యజమానులు కూడా సమ్మెలు, పోరాటాల కన్నా చర్చల వల్ల ఎక్కువ ఉపయోగం ఉంటుందని గ్రహించారు.

ఒక సాధారణ మానవుడు కోరుకునేది ఒక చిన్న వెచ్చటి పొదరిల్లు. తన చిన్న సంసారాన్ని సంతోషంగా ఉంచేందుకు సరిపడే ఆదాయం. అప్పుడప్పుడు చిన్నచిన్న సరదాలు, షికార్లు, వ్యక్తిగతంగా నేను స్త్రీలు ఫ్యాక్షరీల్లో, మిల్లుల్లో పనిచేయాలని కోరుకోను. ఎందుకంటే బిడ్డల పెంపకం చాలా ముఖ్యమైన పని. బిడ్డకు తల్లి ఆదరణ చాలా అవసరం. పురుషులు ఇంటికి కావాల్సినవన్నీ సమకూర్చగలిగితే స్త్రీలకు వెసులుబాటు దొరికి పిల్లల ఆలనాపాలనా చూడగలుగుతారు.

నా జీవిత చరమాంకంలో పారిశ్రామిక శాంతిని నేను చూశారు. అప్పుడప్పుడూ మాత్రమే చిన్నచిన్న యుద్ధాలు జరుగుతున్నాయి. నా అనారోగ్యం కారణంగా రైల్వే కార్మికులు, వారి యూనియన్ గుర్తింపు కోసం చేస్తున్న పోరాటంలో పాల్గొనలేక పోయాను. మూడవ రాజకీయ పార్టీ కార్మిక, కర్షక పార్టీ స్థాపన కూడా నాకు చాలా సంతోషాన్నిచ్చింది. ఈ శ్రామిక వర్గం అంతా చాలా కాలం స్వార్థపరులకు, రాజకీయ నాయకులకు, దగాకోరులకు ఊడిగం చేసింది.

1921లో మెక్సికో సిటీలో ‘పాన్ అమెరికన్ ఫెడరేషన్ ఆఫ్ లేబర్’ సభ జరిగే నాటికి నాకు 91 సంవత్సరాలు. ఈ సభ అమెరికా, మెక్సికో, మధ్య అమెరికాలోని కార్మికుల మధ్య నుంచి అవగాహన పెంచేందుకు బాగా తోడ్పడింది. ఈ సభలో నేను ప్రసంగించాను.

“ఈ సభ ఒక మైలురాయి. కార్మికులకు హద్దులు లేవు. హద్దుల్లా దోచుకునే వాడికి, దోపిడికి గురయ్యే వాడికి మధ్యనే ఉంటుంది. సోవియట్ యూనియన్ వీరోచితంగా పాత వ్యవస్థను ఎదిరించింది. కష్టపడి పని చేసే వారికే అధికారాన్నిచ్చి పెట్టుబడిదారులను

అణిచి వేసింది. అమెరికాలో మద్యనిషేధం ఒక తంతు. మద్యం తాగుతున్న కార్మికులను ఈసడించుకుంటూ ఉపన్యాసాలు దంచే ఈ పెద్దమనుషులు, అతి హీనమైన జీతాలతో బండచాకిరీ చేస్తున్న కార్మికుల గురించి ఎప్పుడూ నోరు విప్పురు. మద్యనిషేధం విధిస్తే అది వర్తించేది కార్మికులకు మాత్రమే. పెద్దలు వెళ్లే క్లబ్బులు యధావిధిగా తెరిచే ఉంటాయి. వారి వినోదాలకు ఏ ఆటంకాలూ ఉండవు" అని చెప్పాను. కోల్ హాలీయాలోని గనిని నేను సందర్శించాను. అక్కడి గని కార్మికుల పరిస్థితి మిగిలిన గని కార్మికుల పరిస్థితులకు ఏమాత్రం భిన్నంగా లేదు. నేను వెనక్కి తిరిగి చూసుకుంటే, తొలితరం కార్మిక నాయకులే ఎక్కువ త్యాగాలు చేయాల్సి వచ్చిందనిపిస్తుంది. ఏ ఉద్యమాన్నైనా మొదలుపెట్టడం చాలా కష్టం. ఉద్యమాన్ని పటిష్టపరచడమూ కష్టమే. ఈ కష్టమైన పనిని ముందుతరం నాయకులు ఎన్నో త్యాగాలు చేసి నిర్వహించారు. ఆ శ్రమ ఫలితం తరువాత తరాల వారు అందుకుంటారు. కార్మికోద్యమం కూడా ఇందుకు భిన్నంగా జరగలేదు.

తొలినాటి కార్మికోద్యమం గొప్ప నాయకులు తయారుచేసింది. ఆ తరం నాయకులను ఎటువంటి ప్రచారం కోరుకో లేదు. ఎటువంటి ఆర్థిక ప్రయోజనాలు ఆశించలేదు. వారి ధ్యేయం ఒక్కటే. కార్మికవర్గ శ్రేయస్సు. కార్మికుల నుంచి వారే ప్రతిఫలం ఆశించలేదు. రాబోయే తరం కార్మికులు మెరుగైన జీవితాలు గడపాలన్న ఏకైక లక్ష్యంతోనే పనిచేశారు.

జాన్ సినే గని కార్మికుడు. అలాగే హోల్లోరన్, జేమ్స్ కూడా గని కార్మికులు. ఈ దేశంలోని అత్యంత సమర్థులైన కార్యదర్శుల్లో రోబర్టు వాఫోర్న్ ప్రముఖుడు. వీరందరూ కార్మికుల జీవితాలను మెరుగుపరిచేందుకు తమ జీవితాలను త్యాగం చేసిన వారే. అత్యంత పేదరికంలో

జీవించిన వారే. డిక్విలియమ్స్, మెక్లాన్, ట్రావిక్, రాయ్, స్టీవెన్స్, రైట్, ఫేడర్లీ, మార్టిన్ ఐఆన్, డావిస్, రిచార్డ్స్, గ్రీఫిత్, థామస్, మోర్గాన్ మొదలైన వారంతా నాకు గుర్తున్నంత వరకూ కార్మికోద్యమం నిర్మించేందుకు అష్టకష్టాలు పడ్డారు.

గ్రీఫిత్ చనిపోయినప్పుడు, అతని అంత్యక్రియలకు ఫేడర్లీ చందాలు వసూలు చేయాల్సి వచ్చింది. ఈ నేతల కృషి త్యాగాలు మరుగున పడిపోయాయి. ఏ కార్మికుల కోసమైతే వారు పనిచేశారో వారి గుర్తింపునకు నోచుకోలేకపోయారు.

ఆ మొదటి తరం నడిచిన ముళ్లబాటకు ఇప్పటి నాయకులు చాలా దూరంగా జరిగి ప్రయాణిస్తున్నారు. ఆనాటి నాయకులెవరూ ధనికులతో, అధికారులతో కలిసి విందు భోజనాలు చేయలేదు. వారి భార్యలెవరూ ఏడు వారాల నగలు పెట్టుకోలేదు. వాళ్ల ఇళ్లలో అధమ జాతి వారు వెట్టి చాకిరీ చేసింది లేదు. ఆ నాయకుల భార్యలు బట్టలుతికి రోజులు గడుపుకున్నారు. పిల్లలు అడవుల్లో పండ్లు ఏరుకొచ్చి అమ్ముకునేవారు. ఆ స్త్రీలు తమ భర్తల ధైర్యాన్ని పంచుకున్నారు. వారి దుస్థితిని కూడా పంచుకున్నారు. ఆనాటి కార్మిక ప్రతినిధులు తమను అణిచివేస్తున్న వారితో సరిసమానంగా వారి సరసన ముఖమల్ కుర్చీల్లో కూచోలేదు. పెట్టుబడిదారులతో పాటు ఖరీదైన హోటళ్లలో విందులు ఆరగించలేదు. ఖరీదైన కార్లలో తిరగలేదు. యూరప్ కు విహారయాత్రలకు పోలేదు. ఈనాటి కొందరు నాయకులు తమకు ఊడిగం చేయాల్సిన వాళ్లకు, వీళ్లే ఊడిగం చేస్తున్నారు. అందువల్ల కార్మికులు తమను దోచుకునే పెట్టుబడిదారులతో పాటు తమను మోసగిస్తున్న తమ నాయకులతో, తమను రాజకీయ పావులుగా వాడుకుంటున్న నాయకులతో, తమ స్వార్థం కోసం కార్మిక సంఘాలను ఉపయోగించుకుంటున్న నాయకులతో కూడా పోరాడాల్సి వస్తోంది.

అందువలన కార్మికుల నాయకులను కూడా రీకాల్ చేసే విధంగా చట్టం ఉండాలి. వీరికి ఎక్కువ జీతాలివ్వకూడదు. పదవీ కాంక్షపరులను తరిమికొట్టాలి. ఈ రకమైన నాయకులు కార్మికుల అభ్యున్నతికి అడ్డుగోడలు. నాకు తెలిసిన కొన్ని పెద్ద సమ్మెల్లో కార్మికులు జైళ్లలో మగ్గుతున్నారు. నాయకులు మాత్రం బెయిల్ పై వచ్చి పెద్ద పెద్ద జీతాలు తీసుకుంటుంటారు. వాళ్లు ఎటువంటి బాధలూ అనుభవించలేదు. కనీసం ఒక పూట తిండి కూడా మానుకోరు. కొందరైతే దీనినో వృత్తిగా తీసుకుని లాభపడు తుంటారు. జాన్ మిట్చెల్ తన తదనంతరం, తన బిడ్డలకు పెద్ద మొత్తంలో సంపద నిచ్చారు. అతని రాజకీయ మిత్రులు అతని శిలా విగ్రహాన్ని కట్టించారు. నిజానికతను కనీసం గుర్తుంచుకోదగ్గ నాయకుడు కూడా కాదు. ఇటువంటి నాయకులు ఉన్నప్పటికీ, ఇటువంటి అణగదొక్కి వారున్నప్పటికీ, కార్మికులలో వారి అవసరాలపై వారికే సరైన అవగాహన లేకపోయినప్పటికీ, కార్మి కోద్యమం ముందుకేపోతుంది. నెమ్మది నెమ్మదిగా వారి పని గంటలు తగ్గాయి. వారు చదువుకునేందుకు, ఆలోచించేందుకు సమయం ఉంటోంది. ప్రపంచంలోని అందమైన వస్తువులు వారికి అందు బాటు లోకి వస్తున్నాయి. వారి పిల్లలు విద్యా వంతులవుతున్నారు. ఈనాటి గని కార్మికుల పిల్లలు గనుల నుంచి బయట పడ్డారు. మిల్లు లో పనిచేసే కార్మికుల పిల్లలు మిల్లులోనే పనిచేయడం లేదు. చాలా చిన్న గానైనా మార్పు వస్తోంది. సంపదను సృషిస్తున్న కార్మికుడికి అందులో భాగం పంచుకునే అవకాశం వస్తోంది. భవిష్యత్తు బలమైన, దృఢమైన కార్మికుల చేతుల్లోనే ఉంటుంది.

(ఈ సీరియల్ ఇంతటితో సమాప్తం) అమెరికన్ కార్మికోద్యమ చరిత్రను ఆదరించిన పాఠకులకు కృతజ్ఞతలు.

స్త్రీలను గౌరవించాలి

మహిళలపై మన దేశంలో జరుగుతున్న విపరీతమైన అకృత్యాలపై గళమెత్తిన నిరసనలను అభినందించాల్సిన అవసరం ఉన్నది. ప్రతీ 15 నిమిషాలకు ఒక బలాత్కారం (రికార్డైన వాటిని మాత్రమే పరిగణనలోకి తీసుకుంటే) ప్రతీ 2 నిమిషాలకు ఒక అకృత్యం జరిగే దేశమిది. దీనిపై ఇలాంటి వ్యతిరేకత అతిసహజమైన ప్రతీకార చర్య. మరీముఖ్యంగా చట్టాన్ని చేసేవాళ్ళు దాన్ని కాపాడాల్సిన వాళ్ళు తోడుదొంగలైన వ్యవస్థలో ఇటువంటి ప్రతిఘటన అనివార్యమైంది. కతువా, ఉన్నావో ఘటనల్లో మనం చూసిందే. సామాజికంగా, ఆర్థికంగా, సాంస్కృతిక పరంగా ఎంతో ఉన్నతమని డంబాలు పలికే దేశంలో ఇటువంటి అత్యంత ప్రమాదకర పరిస్థితులు నెలకొని ఉండడం ఎన్నో సందేహాలకు తావిస్తోంది. అన్నింటికన్నా ముఖ్యంగా సమాజంలో స్త్రీలపై అందునా సామాజికంగా వెనుకబడిన వర్గాలకు చెందిన స్త్రీలపై, పేద స్త్రీలపై జరుగుతున్న అకృత్యాలు గమనిస్తోంటే మన సమాజం ఇప్పుడు పితృస్వామ్య వ్యవస్థలోని చెడు వైపు తిరోగమిస్తున్నట్లుగా అనిపిస్తోంది. మహిళలపై వారి ఆత్మగౌరవంపై జరుగుతున్న ఈ భౌతికమైన దాడుల వెనుక మతతత్వ శక్తుల ప్రమేయముంది. ఈ హేయమైన చర్యలను సమర్థించడానికి వాటిని ఆయా మహిళలు తీసుకున్న నిర్ణయాల పర్యవసానాలుగా చూపించే కుట్రలమైన ప్రయత్నాలు జరుగుతున్నాయి. ప్రతి విషయంలోనూ జాగ్రత్త వహించాల్సిన అవసరం మహిళలకు ఉందనీ అది అతిక్రమించడమంటే ఇటువంటి చర్యలను ప్రోత్సహించడమేననే దుర్మార్గ వాదనలను మనం ఈనాడు వింటున్నాం. మరణ దండనే మార్గమా? ఇప్పుడు 12 ఏళ్లలోపు వయసు గల బాలికలను బలాత్కారం చేస్తే మరణదండన విధించే ఒక మార్పు మనం

Gender Equality

చట్టంలో తీసుకొచ్చాం. ఇటువంటి తొందరపాటు నిర్ణయాల వలన, పర్యవసానాలు ఆలోచించకుండా తీసుకునే ఇటువంటి చర్యల వలన పితృస్వామ్య భావజాలాలు అణువణువునా వేళ్ళూనికు పోయిన నేటి మతతత్వ పోకడలు కొంతైనా మారే అవకాశం ఉందా.. చరిత్ర చూసిన పూర్వానుభవం ప్రకారం చూసినా ఈ తరహా నేరాలకు మరణదండన శిక్షగా అమలు చేస్తున్న దేశాలలో ఈ శిక్ష వలన ఎటువంటి ఉపయోగం లేదన్నది అవగతమవుతోంది.

సుదీర్ఘ విచారణలు, ఒకదాని వెనుక మరొక విజ్ఞాపనల వలన జరిగే కాలయాపన, సరయిన లేక నిర్దిష్ట సాక్ష్యాలు లేకపోవడం, లోపభూయిష్టమైన నేర పరిశోధన వంటివి అక్కడ ఈ తరహా నేరస్తులు తప్పించుకోవడానికి కారణమవుతున్నాయి. నిర్భయ ఉదంతం తరువాత మనం మన శిక్షాస్థితిలో కూడా మహిళల పై జరిగే అకృత్యాలకు వ్యతిరేకంగా కఠిన మార్పులు తీసుకొచ్చాం. కానీ ఈ మార్పులు మహిళలపై జరిగే దాడులను ఏ మాత్రం ఆపలేదు సరికదా తగ్గించను కూడా లేదు. గణాంకాలు కూడా ఆ చట్టం తీసుకొచ్చిన తరువాత మహిళలపై జరిగిన లైంగిక దాడులు మరింతగా పెరిగినట్లుగా సూచిస్తున్నాయి. ఇంకొక విపరీత పోకడ ఏమిటంటే ఈ చట్టం వచ్చిన తరువాత బాలిక పై జరిగిన రేప్ సంఘటనలలో చాలా వరకూ రేప్ చేసిన

తరువాత వారిని విపరీతంగా హింసించి చంపేయడం. 2012లో నేషనల్ రీసెర్చ్ కౌన్సిల్ కూలంకషంగా అధ్యయనం చేసి ఈ తరహా నేరాలను అరికట్టడంలో మరణదండన ఏ మాత్రం ఉపయుక్తం కాదని తేల్చింది.

మార్పు లేని యంత్రాంగం

ఇక్కడ మనం గమనించాల్సిన విషయం ఏమిటంటే నేరం ఒప్పుకోలు రేటు 2014 లెక్కల ప్రకారం 24% గా ఉన్నది. బాలికలపై జరుగుతున్న లైంగిక నేరాలకు వస్తే అది మరింత దిగజారి 2.4గా మారింది. పోస్కో (ప్రాటెక్షన్ ఆఫ్ చిల్డ్రన్ ప్రమ్ సెక్యువల్ అఫెన్స్) చట్టం 2012లో తీసుకొచ్చాం. ఎన్సీఆర్బీ (నేషనల్ క్రైమ్ రికార్డ్స్ బ్యూరో) గణాంకాల ప్రకారం 2012లో 38172గా ఉన్న ఈ నేరాల సంఖ్య 2014లో 89,423 కి పెరిగింది. నేరనిరూపణ మరీ హీనంగా ఉండడానికి కారణాలుగా, నేర పరిశోధన లోని జాప్యం, కేసును విచారించే పద్ధతులు లోపభూయిష్టంగా ఉండడం వంటివి మనం పేర్కొనచ్చు. ఎన్ఎల్ఎస్ఐయూ (నేషనల్ లా స్కూల్ ఆఫ్ ఇండియన్ యూనివర్సిటీ) అధ్యయనంలో తెలిసినది ఏమిటంటే పోస్కో వచ్చిన తరువాత కూడా ఆయా నేరాల నిరూపణకు అవశ్యకమైన పోలీస్, డాక్టర్, లాయర్ వ్యవస్థలలో ఎటువంటి మార్పురాలేదన్నది. అంటే అంత కఠినమైన చట్టం వచ్చిన తరువాత కూడా ఆయా వ్యవస్థల

పనితీరు ఏ మాత్రం మారలేదన్న మాట. స్పెషల్ కోర్టులలోని విచారణల పరిస్థితి ఈ తీరుగా ఉంటే సాధారణ న్యాయస్థానాలలో విచారణ పరిస్థితులు ఎలా ఉంటాయో మనం సులువుగానే ఊహించవచ్చు. ప్రతీ నేరస్థుడికి శిక్షపడాలి.

నేరాలన్నింటిలోనూ చిన్నపిల్లల మీద జరిగే లైంగిక దాడి అత్యంత హేయమైనది అనే విషయంలో ఎవరికీ ఎటువంటి సందేహం ఉండదు. ఆ తప్పుకు శిక్ష కూడా అంతే తీవ్రంగా ఉండాలనే విషయంలో కూడా ఏటువంటి మీమాంసా లేదు. కానీ ఏ కొద్దిమంది మీదో అమలుచేసే అతి తీవ్రమైన శిక్ష కన్నా తక్కువ తీవ్రత కలిగిన శిక్ష ఎక్కువమంది నేరస్థులకి పడడం వల్ల మంచి ప్రభావం ఉంటుంది. చాలా కేసులు పెండింగ్లో ఉన్న కోర్టులు, సరైన సాక్ష్యాలు సమర్పించలేని పోలీసు వ్యవస్థ, రేప్ కేసుల్లో అతి ముఖ్యమైన బయోలాజికల్ సాక్ష్యాలు ఏళ్ల తరబడి పాడవకుండా ఉంచలేని ఫోరెన్సిక్ వ్యవస్థ వలన అతి తీవ్రమైన శిక్ష పడాల్సిన నేరస్థులు సులువుగా తప్పించుకో గలుగుతున్నారు. ఎన్సీఆర్బీ డేటా ఈ లొనుగులను ఉపయోగించుకుని తప్పించుకున్న నేరస్థులు పదే పదే అవే నేరాలు చేస్తున్నారని తెలుపుతోంది. ఏ రకంగా చూసినా ఈ మరణ దండన అనేది నేరం చేసే వారిని భయపెట్టలేదు. సరికదా సరిగ్గా దానికి వ్యతిరేకంగా అంటే శిక్ష అమలుచేసే వ్యవస్థ పైన మాత్రం తీవ్ర ప్రభావాన్నే చూపిస్తోంది. సరయిన సాక్ష్యాలు లేకపోవడం, ఉన్న సాక్ష్యాలు నమ్మదగినవిగా లేకపోవడం వంటి ఇబ్బందుల వల్ల శిక్ష ఖరారు చేసే న్యాయ మూర్తులు తీర్పు ఇవ్వడానికి వెనుకంజ వేస్తున్నారు. తప్పు చెయ్యకపోయినా నేరం ఆపాదించబడి, సరైన రిప్రజెంటేషన్ చేయలేని బలహీన వర్గాల, పేదలు ఈ వరిమాణానికి ప్రధానంగా బలవడం అన్నది ఈ రోజు చూస్తున్న మరొక చారిత్రక సత్యం.

ఇక్కడ మనం గమనించాల్సిన మరొక అంశమేమిటంటే బాలికలపై లైంగిక దాడులకు పాల్పడే నేరస్థులు సాధారణంగా వారి దగ్గరి బంధువులే అయి ఉండటం. ఈ

కారణం చేత ఆయా బాలికల కుటుంబాల వారు పడే ఇబ్బంది అంతా ఇంతా కాదు. ఒకసారి కేసు రిజిస్టరు అయితే చాలు. అన్ని వైపుల నుంచి ఆ బాలిక కుటుంబం మీద వత్తిడి తెచ్చి ఆ కేసు వీగిపోయేలా ప్రయత్నిస్తారు. ఒకవేళ శిక్ష పడేటట్లుగా ఉంటే ఆ వత్తిడి మరి ఎక్కువగా ఉంటుంది. ఆ వత్తిడి ఎంత ఉంటుందంటే ఇలాంటి కేసుల్లో చివరి దాకా నిలబడని కేసులు 67%గా ఉన్నాయి అంటే ఆ వత్తిడి తీవ్రత మనం అర్థం చేసుకోవచ్చు. అన్నింటి కన్నా బాధాకరమయిన అంశమేమిటంటే ఆయా రేప్ కేసుల్లో అత్యాచారం చేసిన తరువాత ఆ బాధితులను నిర్మూలించడం. సాక్ష్యాలు నిర్మూలించాలనే ఉద్దేశ్యంతో నేరస్థులు ఈ దారినెంచు కుంటున్నారని అధ్యయనాలు చెబుతున్నాయి. ఒక నేరానికైనా రెంటికైనా ఒకటే శిక్ష కాబట్టి ఈ విపరీత పోకడ మొదలయ్యిందని సమాజంలోని మేధావుల అభిప్రాయం.

కఠినమైన శిక్షాస్పృతి కలిగి ఉండడమే కాదు. చట్టాన్ని కుల, మత, వర్గలకతీతంగా అమలు చేసినప్పుడు మాత్రమే నేరస్థుల ఆలోచనా విధానం మారుతుంది. నేరం చేస్తే ఖచ్చితంగా శిక్ష పడుతుంది అన్న భావన మాత్రమే సమాజంలో మంచి మార్పు తీసుకు వస్తుంది. శిక్షాస్పృతిలో యావజ్జీవ ఖైదు పరిమితిని పెంచాలి. ముందే చెప్పి నట్లుగా ఆయా శిక్షను అమలు చెయ్యడంలో ఎటువంటి అలసత్వానికి తావివ్వకూడదు. ఈ వ్యవస్థలో రాజకీయాలు, నేరవ్యవస్థ రెండు కలిసి ఉన్నంత కాలం, అది అసాధ్యం. ఎన్నో విచారణల తరువాత కేసు గెలవలేక, దోషులకు శిక్ష వేయించలేని బాధితుల పరిస్థితి నేరం జరిగిన ముందు పరిస్థితి కన్నా మరింత దయనీయంగా తయారవుతుందంటే అతిశయోక్తి కాదు.

ఆత్మగౌరవంతో బతికే పరిస్థితులు

అడుగడుగునా అంతరాలుండి వర్గాలుగా చీలిపోయిన ఈ సమాజంలో ఖచ్చితమైన న్యాయం అందునా త్వరితగతిన అందే న్యాయం ఆశించడం అత్యాశే అవుతుంది. సమాజంలోని ప్రతి ఒక్కరూ ముఖ్యంగా పీడిత వర్గాలు, స్త్రీలు ఆత్మగౌరవంతో

బతకగల పరిస్థితులు కల్పించడం ద్వారా మాత్రమే మనం మెరుగైన సమాజం నిర్మించుకోగలం. అనాలోచితంగా తీసుకునే అటువంటి నిర్ణయాల వలన ఉపయోగముండదు సరికదా పరిస్థితి మరింత ప్రమాదకరంగా తయారవుతుంది. కథువా రేప్ కేసులో 8 ఏళ్ల బాధిత బాలిక తరపున వాదిస్తున్న లాయర్ కూడా మరణదండన శిక్ష నరైనది కాదనే అభిప్రాయాన్ని వెలిబుచ్చారు. సమాజంలో వచ్చే మార్పు ద్వారా మాత్రమే ఈ పరిస్థితి మారుతుందని ఆమె అభిప్రాయపడ్డారు.

శిక్షాస్పృతి ఖచ్చితంగా అమలు జరగాలంటే ముందు నేరపరిశోధన వ్యవస్థ ప్రక్షాళన జరగాలి. పోలీసు వ్యవస్థలో సంస్కరణలు వెంటనే అమలుచెయ్యాలి. బాధితులను విపరీతంగా ఇబ్బందిపెట్టే విచారణ వ్యవస్థ కూడా మారాలి. జస్టిస్ వర్మ కమిటీలో పేర్కొన్న “వన్ స్టాప్ క్రైసిస్ సెంటర్స్”ని సమగ్రంగా నెలకొల్పాలి. బాధితుల నష్టపరిహార చెల్లింపు, వారికి స్వాంతన కలిగించే కేంద్రాల ఏర్పాటు కోసం అవసరమైన నిధులు కేటాయించాలి. ఇవన్నీ చెయ్యడానికి చిత్తశుద్ధి కలిగిన వ్యవస్థ మనకి కావాలి.

ఆలోచనా విధానం మారాలి

పైన పేర్కొన్న న్యాయవ్యవస్థ ప్రక్షాళనతో పాటుగా ప్రజల ఆలోచనా విధానం మారాలి. ముఖ్యంగా స్త్రీల పట్ల సమాజ వైఖరి మారాల్సిన అవసరం ఉంది. పుట్టుక నుంచే బాలికలను తక్కువగా చూసే కుటుంబవ్యవస్థ ఆలోచనా పరిధి పెరగాలి. సమాజంలోని స్త్రీలను గౌరవించేలా యువతని చైతన్యపరచాలి. ఆడవాళ్ళని వస్తువులుగా చూసే సంస్కృతి మారాలి. స్త్రీలను విలాస వస్తువులుగా చూపించే మీడియా ప్రభావం కూడా చాలా ఉంది. ఈ రంగంలో కూడా సంస్కరణలు చేపట్టాలి. అంతేగాని ప్రజలలో ఈనాడు ఉన్న ఆగ్రహవేశాలకు పరిష్కారంగా దుందుడుకు నిర్ణయాలు తీసుకోరాదు. జటిలమైన ఈ సమస్యకు తొందరపాటు చర్యల ద్వారా పరిష్కారం ఎప్పటికీ ఉండదు.

(అనువాదం ఉమ నూతక్కి)

“దయ్యం?”

“అవును....దయ్యమే. నాకు బాగా గుర్తు వున్న చిన్నప్పటి జ్ఞాపకం. మీకు నవ్వు వస్తుందా?”

“లేదు. మీ మనసుతో చెప్పుకున్నట్టే. నా దగ్గర అన్నీ చెప్పుకోవచ్చు. చెప్పండి. ఎప్పుడు చూసారు?”

“మేము అప్పుడు నాయనమ్మ దగ్గర వుండేవాళ్ళం. నాయనమ్మకి నేనంటే చాలా ఇష్టం. మా నాన్న వేరే ఊరిలో ఉద్యోగం చేసేవాడు. మా ఇంటి పక్కన వుండే రమణమ్మ పిన్నికి ఎప్పుడూ దయ్యం పడుతుండేది. రమణమ్మ పిన్ని భర్త చాలా పెద్దవాడు. ఆయన్ని మేము తాత అని పిలిచేవాళ్ళం. పెళ్లి చేసేటప్పటికి రమణమ్మ పిన్ని చాలా చిన్నదంట. జీలకర్ర, బెల్లం ఇస్తే తినేసింది అని చెప్తారు. మండపం మీద తాత ఒళ్లో పడుకుని నిద్రపోతే లేపి తాళిబొట్టు కట్టారంట. రమణమ్మ పిన్నికి దెయ్యం పట్టినప్పుడు ఒక రోజు నేను చూడటానికి వెళ్లాను. మీకు బోర్ కొడుతుందా?”

“లేదు చెప్పండి.”

“చాలా మంది ఆడవాళ్ళు వచ్చారు. పూజలేవో చేసారు. రమణమ్మ పిన్ని ఏవో కేకలు పెడుతూ నేల పైన పొర్లుతూ వుంది. కాసేపటి తరువాత దయ్యం రమణమ్మ పిన్నిని వదిలేసింది. అప్పుడు ఆమె నిద్రలోకి పోయింది. కాని.....”

“ఊ... చెప్పండి”

“ఆ దయ్యాన్ని నేను చూసాను, అది రమణమ్మ పిన్నిలో నుంచి లేచి నా దగ్గరకు వచ్చింది”

“ఎలా వుంది అది?”

“ఏమో సరిగ్గా గుర్తు లేదు. కాని దయ్యం నాకు చెప్పిన మాటలు గుర్తు వున్నాయి.”

“ఏమి చెప్పింది?”

“నేను పెద్ద దానిని అయిన తరువాత నా దగ్గరకు వస్తాను అని చెప్పింది. నాకు భయం వేసి అరిచాను. నాయనమ్మ నా దగ్గరకు వచ్చి నన్ను ఎత్తుకుంది. ‘నాయ నమ్మా.. దయ్యం చైతన్యమానని సంప్రది-13 సంచిక-6

అపచ్యాయ

నేను పెద్దైన తరువాత నా దగ్గరకు వస్తుందంట” అని చెప్పాను. నాయనమ్మ నన్ను గట్టిగా హత్తుకుంది.

“నేను ఉండగా నీ దగ్గరకు ఏ దయ్యమూ రాదు” అని చెప్పింది. అప్పుడు నాకు భలే ధైర్యంగా వుండింది. నాయనమ్మ ఆ మాట నిలబెట్టుకుంది.”

“ఊ”

“నేను చెప్పేది మీరు నమ్ముతున్నారా?”

“నమ్ముతున్నాను.”

“థాంక్ యు డాక్టర్. నాకు దయ్యం కనబడింది అంటే ఎవరూ నన్ను నమ్మలేదు. అరుణ్ కూడా. మీకు చాలా విషయాలు తెలుసుకదా. మీరు చెప్పండి. దయ్యాలున్నాయి కదా?”

“ఉన్నాయి. అవి అందరినీ ఏదో రూపంలో పీడిస్తూనే వున్నాయి. ఆ విషయం ఎవరికీ అర్థం కావటం లేదు. అందుకే వాళ్ళు మీమ్మల్ని నమ్మటం లేదు.”

“మీది ప్రేమ వివాహమా?”

“అవును.”

“మీకు అరుణ్ అంటే చాలా ఇష్టమా.”

“అవును డాక్టర్. చాలా ఇష్టం. నా జీవితంలో అంతగా నమ్మిన వ్యక్తి గాని, అంత దగ్గరగా ఫీలైన వ్యక్తి గాని ఎవరూ లేరు. తన

కోసం ప్రాణం ఇవ్వాలనిపిస్తుంది.”

“మీ ఇద్దరిలో ముందు ఎవరు ప్రపోజ్ చేసారు?”

“నేనే” చెప్పాను. అరుణ్ కి నేనంటే ప్రేమని నాకు అర్థం అయిన తరువాత.”

“పెళ్ళికి ముందు మీ ఇద్దరి మధ్య శారీరక సంబంధం ఉందా?”

“లేదు డాక్టర్. ఎప్పుడైనా ఒక చిన్ని ముద్దు. అంతే.”

“అరుణ్ ని వదిలి నువ్వు ఉండగలవా?”

“నేను చచ్చిపోతాను...కాని...ఎందుకు డాక్టర్ ? కేవలం నేను దగ్గరకు రానివ్వటం లేదని నన్ను వదిలేస్తాడా అరుణ్ ?...”

ప్రేమంటే అంతేనా డాక్టర్? ఇంకేమి లేదా?”

“ఎమోషనల్ అవ్వద్దు. ఊరికే అడిగాను”

“కాదు మీరు ఊరికే అడిగి వుండరు. అరుణ్ మీతో అని ఉంటాడు. నాకు అరుణ్ కావాలనిపిస్తుంది డాక్టర్. తనని తాకాలని పిస్తుంది. హత్తుకోవాలనిపిస్తుంది. కాని.....”

“చెప్పండి.”

“మీరు నమ్ముతారు కదూ నేను చెప్పేది.”

“నమ్ముతాను”

“అప్పుడు అరుణ్ ఎలాగో అయిపోతాడు.”

“అంటే?”

“నా చిన్నప్పుడు దయ్యాన్ని చూసానని చెప్పాను కదా. అది నేను పెద్దదాన్ని అయిన తరువాత నా దగ్గరకు వస్తానని చెప్పింది అప్పుడు నాకు. ఆ దయ్యం ఇప్పుడు అరుణ్ లో వున్నట్టు అనిపిస్తుంది. నాకు దగ్గరగా వచ్చినప్పుడు అరుణ్ ఇప్పుడు మనకి కనబడే అరుణ్ లాగా వుండడు. కళ్ళు ఎర్రగా అయిపోతాయి. బాగా తాగి నెత్తురు వళ్ళంతా రాసుకున్నట్టు వుంటాడు. అరుణ్ దగ్గర నుంచి పచ్చి నెత్తురు వాసన వస్తుంది. ఆ దెయ్యాన్ని నేను భరించలేననిపిస్తుంది. తల చిట్టి పోయినట్టుంటుంది. తరువాత ఏమి జరుగుతుందో నాకు గుర్తుండదు.”

“చిన్నప్పుడు నాయనమ్మ దగ్గర వున్నాను

అని చెప్పారు కదా. ఎప్పుడూ అక్కడే వున్నారా?”

“ఊహా. కొన్ని రోజులున్నట్టు గుర్తు. తరువాత నాన్న వచ్చి తీసుకెళ్లాడు. నాన్న చనిపోయిన తరువాత ఆ జాబ్ అమ్మకు వచ్చింది. అప్పటి నుంచి అమ్మ, నేను వున్నాం. నాయనమ్మ మా దగ్గరకు వస్తూ పోతూ వుండేది.”

“మీ అమ్మని నాన్న నరిగ్గా చూసుకునేవారా?”

“ఊహా. తాగి అమ్మనెప్పుడూ కొడుతుండేవాడు. అమ్మ ఏడుస్తుండేది. నాయనమ్మ వచ్చి ఊరికి తీసుకెళతాననేది. నాన్న నాయనమ్మని కూడా కొట్టేవాడు. నాకప్పుడు నాన్నని చంపెయ్యాలనిపించేది.”

“నాయనమ్మ ఇప్పుడు వున్నారా..?”

“లేరు డాక్టర్. నా పెళ్ళికి ముందే చనిపోయారు.”

“ఇంకా చిన్ననాటి సంగతులు ఏమైనా గుర్తు ఉన్నాయా?”

“సరిగ్గా గుర్తు రావటం లేదు....”

“డాక్టర్ మనం చాలా మరిచిపోతాం కదా.”

“మరిచిపోం. మనం మర్చిపోయాం అనుకుంటాం. బాధ కలిగించే జ్ఞాపకాలన్నీ అచేతనంలో భద్రంగా వుంటాయి. మన ప్రవర్తనని కళ్ళెదురుగా జరిగినవే కాక అచేతనంలో దాగి వుండే సంఘటనలు కూడా ప్రభావితం చేస్తాయి.”

“అరుణ్ తో నా ప్రవర్తనకి కూడా ఇలాంటి కారణం ఏదైనా వుందని మీరు

అనుకుంటున్నారా?”

“అవును”

“నేను దానిని గుర్తు చేసుకోగలిగితే, బయటకు చెప్పగలిగితే ఈ సమస్య నుంచి బయటపడగలనా?”

“గుర్తు చేసుకుని చెప్పగలిగితే దారి దారికినట్టే. కాని చెయ్యవలసింది దానిని జయించటం.”

“ఏమి చెయ్యాలో మీకు తెలుసు కదా. మీరు అన్నిటిని జయించగలిగారా?”

“ఏంటి డాక్టర్ ఏమీ మాట్లాడరు?”

“అందరం ఒకే చోటు వున్నాం. అందరూ పీల్చే గాలి ఒకటే. మీరు వేరే లాగా నేను వేరే లాగా వుండటం ఎలా సాధ్యం. బహుశా నేను వేరొక రకం దయ్యాలతో పీడించబడుతున్నానేమో!”

“ఓ ...అయితే మీరు కూడా నాలాగేనన్న మాట.”

“డాక్టర్ చూడండి వెలుతురిని చీకటి మింగేస్తున్నట్టు ఉంది కదా.”

“మీకు చీకటి అంటే భయమా?”

“చాలా భయం. రాత్రవుతుంటే గుబులుగా వుంటుంది. ఎప్పుడూ వగలే వుంటే బాగుండనిపిస్తుంది.”

“ఎందుకు అంత భయం?”

“డాక్టర్ మీకు ఒక విషయం చెప్తాను. నమ్ముతారు కదూ...”

“నమ్ముతాను చెప్పండి”

“మేము నాన్న దగ్గర వున్నప్పుడు అమ్మ గదిలోకి రోజు రాత్రిపూట దెయ్యం వచ్చేది.”

“దెయ్యం వచ్చినట్టు మీకు ఎలా

తెలుసు?”

“అమ్మ చెప్పేది. దయ్యం వచ్చిన రోజు అమ్మ గదిలో నుంచి నన్నగా ఏడుపు వినిపించేది. తెల్లవారిన తరువాత అమ్మ బుగ్గల మీద, వీపు మీద చారలు కనబడేవి. అమ్మని అడిగితే రాత్రి దయ్యం వచ్చిందని చెప్పేది. ఒక రోజు ...ఆ... ఆ దయ్యం నా దగ్గరకు వచ్చింది. దెయ్యం బాగా తాగి వచ్చింది. ఆ దయ్యం నన్ను చీల్చి రెండు ముక్కలు చేసింది. నా నరాలన్నీ తెంపే సింది...అది నా రక్తం తాగింది...ఎర్రగా కాల్చిన ఇనుప గొట్టంతో నా శరీరాన్ని నుజ్జు చేసింది. అప్పుడు నాకు ఎంత బాధగా ఉందో ఊహించగలరా డాక్టర్..? అమ్మ వచ్చి నన్ను దయ్యం బారి నుంచి కాపాడుతుండేమోనని అమ్మ కోసం అరిచాను. కాని అమ్మ కూడా ఏమీ చెయ్యలేకపోయింది. నన్ను ఏమి చెయ్యొద్దని అమ్మ...ఆ దయ్యాన్ని బతిమాలుతూ, తలుపులు బాదుతూ ఉంది. చాలాసేపటి తరువాత దెయ్యం వెళ్లిపోయింది. అమ్మ నన్ను చూసి గుండెలు వగిలేలా ఏడ్చింది. నా చుట్టూ రక్తం

“ఏమీ మాట్లాడరేంటి డాక్టర్. తరువాత ఏమైందో చెప్పమంటారా?”

“ఊ”

“తరువాత రోజు నాయనమ్మ వచ్చింది.

“ఊ”

“నాయనమ్మ మాట నిలబెట్టుకుందని చెప్పా కదా ఇంతకుముందు మీతో”

“ఊ”

“ఆ తరువాత రోజు దెయ్యం వచ్చిపోయింది.”

అతను నాన్న కాదు...! దెయ్యమే

మా నాన్నే...దిక్కులు దిక్కుటిల్లేలా అరిచింది. నిర్ఘాతపోయారంతా ప్రభుత్వాస్పత్రిలో కదుపునొప్పితో వచ్చిన ఒక బాలిక వైద్యులు చెప్పిన విషయం విని తల్లి కొడుతుంటే ఆ చుట్టుపక్కల వారు ఆమెను ఆపారు. ఇది కథ కాదు. వెలుగు చూడని పచ్చి నిజం. పదో తరగతి చదివే బాలిక బడి మానేసి కదుపునొప్పిని ఏడుస్తుంటే తల్లి ఆ పాపన వైద్యులకు చూపించింది. వారు పాప ఐదు నెలల గర్భవతని తెలిపారు. ఎవరు దీనికి కారణమని ఎంత అడిగినా ఆ పాప నోరు మెదపలేదు. కారణంగా తన తల్లిని చంపేస్తానన్న తండ్రి బెదిరింపు. ఈ సంవత్సరం పదో తరగతి పరీక్షలు రాయాల్సి ఉండగా ఇలా జరిగింది. చైల్డ్ వెల్ఫేర్ కమిటీ వారు ఆమెను కాపాడి దగ్గరుంచుకుని ప్రత్యేక కేస్ కింద డ్రీట్ చేసి ఆమె ఉన్న చోటునే పరీక్ష రాసేందుకు సదుపాయం కల్పించారు. పరీక్షలు రాసి ఆమె ఫస్ట్ క్లాస్ లో పాసయ్యింది. అప్పటికే ఆమె ఏడు నెలల గర్భిణి. తండ్రిని చట్టానికి పట్టించి శిక్షించేలా చూడమని ఆమె అధికారులను కోరింది. బాగా చదువుకుంటాను. చదువుకు సాయం చేయమని అధికారులను కోరింది. ఈపాటికి ఆమె తల్లి కూడా అయ్యింటుంది. ఆమెకు, బిడ్డకు కూడా ఆమె తండ్రి తండ్రి. ఆరో తరగతి నుంచి ఆమె ఈ నరకాన్ని చవిచూసింది. ఇదంతా దక్షిణ కర్నాటకలో ఒక మారుమూల పల్లెలో జరిగింది.

వీరేశలింగం పంతులు

ఆ బాల వితంతువు తల్లిదండ్రులు గ్రామాధికారులు మొదటి వితంతు వివాహం గొప్ప వంశానికి చెందిన వారు. తల్లికి తప్ప కుటుంబంలోగాని, బంధువర్గంలో గాని ఎవరికి ఇష్టం లేదు. ఈ సంగతి బయట తెలిస్తే గ్రామవాసులు దౌర్జన్యానికి తెగబడతారు. అర్ధరాత్రికి బండిలో ఆ గ్రామానికి చేరుకున్నారు. రాత్రి నిద్రపోతున్న చిన్నదాని తల్లిని లేపి రహస్యంగా తాము వచ్చిన పనిని తెలిపారు. కాని ఆ ఇల్లాలు బ్రహ్మానందం గారు లేకుండా పిల్లను పంపనని చెప్పింది. వెళ్లిన వారు ఆమెను బతిమాలి ఒప్పించి, తెల్లవారక ముందే బాలికను తీసుకుని బయల్దేరారు. ఎవరైనా వచ్చి పట్టుకుంటారేమోనన్న భయం వారికి కలిగింది. 27న పంతులు గారి ఇంటికి చేరారు. ఈ వార్త పట్టణ ప్రజలకు తెలిసి ఆ బాల వితంతువును చూసేందుకు ప్రజలు తీర్థయాత్రకు బయల్దేరి నట్లుగా పంతులు గారి ఇంటికి వస్తున్నారు. పంతులుగారు వరాన్వేషణ మొదలుపెట్టారు. వితంతువులను వివాహం చేసుకోవాలనుకున్న విద్యార్థులకు తల్లిదండ్రులు భయపడి, బలవంతంగా పెళ్లిళ్లు చేసారు. చాలా సంవత్సరాలు పంతులుగారి ఇంట్లోనే ఉండి చదువుకుని వివాహితుడైన యువకుడు విశాఖపట్టణంలో రూ.20లకు ప్రభుత్వ ఉద్యోగిగా పని చేస్తున్నాడు. అతని వయస్సు 22 ఏళ్లు. అతని భార్య ఆకస్మికంగా మరణించింది. పంతులు గారు ఆ యువకుడికి తన వద్దనున్న వితంతు బాలికను పెళ్లి చేసుకొమ్మని ఉత్తరం రాశారు. అతడందుకు అంగీకరించారు. పెళ్లి ఖర్చుకు రాజు గారు రూ.1000లు పంతులుగారికిచ్చారు. వరుడి తరపు

బంధువులు వచ్చి ఈ వివాహం చేసుకోవద్దని ఎన్నో విధాలా చెప్పారు. కాని అతను వాళ్ల మాట విననందుకు వారు తిరిగి వెళ్లి పోయారు. వితంతు పెళ్లి జరుగుతోందని తెలిసి సముద్రం అల్లకల్లోలమైనట్లు పట్టణంలో అలజడి ప్రారంభమయ్యింది. పంతులుగారి మిత్రులు కూడా పంతులు గారితో మాట్లాడేందుకు భయపడ్డారు. పంతులుగారి వీధిలో నడిచేందుకు భయపడి చుట్టూ తిరిగి వెళుతున్నారు. బంధువులందరూ జాతి భ్రష్టుడని నిందించారు. పంతులు గారి వీధిలోను, ఇంటి చుట్టూ పోలీసులు కాపలా కాసారు. ఇంతటి విపత్కర పరిస్థితుల్లో 1881 డిసెంబర్ 11న రాత్రి రాజమహేంద్రవరంలో మొదటి వితంతు వివాహం జరిగింది. భోజనానికి ధైర్యపంతులు, దేశాభిమానులైన పంతులు గారి మిత్రులు వచ్చారు. కొంతమంది భయపడి మానుకున్నారు. బసవ రాజు గారు కూడా భోజనానికి వచ్చారు. కాని వారి ఇంట్లో పది మంది ఒకే సారి చనిపోతే ఎంత సంక్షోభం కలుగుతుందో అంతటి బీభత్స వాతావరణం బసవరాజు గారి ఇంట్లో జరిగింది. ఆయన భార్య తరపు వారు, బసవరాజుగారి తరపు వారు వచ్చి ఒక్కసారి ఘొల్లుమని గోలపెట్టి,

ఏడ్చుకుంటూ, శాపనారాలు పెట్టుకుంటూ వెళ్లిపోయారు.

బసవరాజు గారి లాగానే భోజనం చేసిన మిగతా మిత్రులంతా ఈ అనుభవాలను రుచి చూసిన వారే. ప్రాయశ్చిత్తం చేయించుకుని పంతులుగారికి దూరమయ్యారు. ఆ భయంకర, సామాజిక వాతావరణంలో దూరమైన వారిని పంతులు గారు దూషించలేదు. ఈ అనర్థములకన్నిటికీ మూలకారకుడైన పంతులుగారిని కడతేర్చాలని కొందరు ప్రయత్నించారు. కాని విద్యార్థులు, పోలీసులు ఉండడం చేత పంతులు గారికి ఏ విధమైన అపాయం కలుగలేదు. పోలీసు శాఖ సహాయ సహకారాలు సంపూర్ణంగా లభించాయని పంతులుగారు రాశారు. వివాహపు రోజున డిస్ట్రిక్టు సూపరింటెండెంట్ గారు, జాయింట్ మెజిస్ట్రేట్ పర్యవేక్షణకు వచ్చారు. అంచేత వివాహం జయప్రదంగా జరిగిందని పంతులుగారు రాశారు. వివాహం నిర్విఘ్నంగా జరిగినందున మండల మందు, చుట్టుపక్కల వితంతు బాలికలకు వివాహం చేయాలనుకున్న ఎందరో రాజమహేంద్రవరం వస్తున్నారు. నాల్గవ రోజున 12 ఏళ్ల బాలవితంతువును ఆమె తల్లి పంతులు గారి

వద్దకు తీసుకొచ్చింది. భర్తే తనను పిల్ల వెంట పంపాడని అబద్ధం చెప్పింది. ఆమె మాటలు నమ్మి పంతులు గారు ప్రవేశ పరీక్షకు తయారవుతున్న ఒక విద్యార్థిని పిలిపించారు. వధువును చూపించి అతడు ఒప్పుకున్న తర్వాత వివాహ ఏర్పాట్లు చేశారు. వరుడు మంగళస్నానాలు చేస్తున్నాడు. అతని తండ్రికి వర్తమానము తెలిసింది. అతను గోలపెడుతూ, ఏడుస్తూ పెళ్లికుమారుణ్ణి లాక్కుని వెంట తీసుకెళ్లడానికి ప్రయత్నించారు. కొంతమంది వరుడి తండ్రిని పట్టుకుని పెళ్లి ముగిసే వరకూ ఓదార్చుతూ తర్వాత పంపేశారు. మర్నాడు రాత్రి ఊరేగింపులో పంతులు గారి మిత్రులే గాక డిప్టీ జడ్జి జాయింట్ మేజిస్ట్రేట్, కాలేజి ప్రిన్సిపాల్, యూరోపియన్లు పల్లకి వెంట నడిచారు. రెండో వితంతు బాలికను తండ్రి అనుమతి లేకుండానే తల్లి తీసుకొచ్చిన నంగతి ప్రతివక్షం వారికి తెలిసి పంతులుగారి మీద నేరం మోపి శిక్ష పడేలాగ చెయ్యాలనుకున్నారు. తల్లి వల్ల నీజం

తెలుసుకుని పంతులుగారు ఆమెను భర్త వద్దకు వంపి ఆయన్ను రప్పించి కోర్టుకెక్కకుండా కాపాడారు.

అడ్డంకులు, అభినందనలు

రెండవ వివాహమైన తర్వాత ఇబ్బందు లెక్కువయ్యాయి. ఈ వివాహంతో సంబంధం కొంచెమే ఉన్నా అద్దె ఇళ్లలో ఉన్నా ఇంటి యజమానులు వారిని వెళ్లగొట్టేవారు. అద్దెకు ఇళ్లు ఇవ్వడానికి నిరాకరించేవారు. బావుల్లో నీళ్లు తోడుకోనిచ్చే వారు కాదు. నీళ్లు తెచ్చే బ్రాహ్మణులను నీళ్లు తేకుండా చేశారు. బంధువులు రావడం మానేశారు. శుభ, అశుభకార్యాలకు పురోహితుల్ని రాకుండా అడ్డుకున్నారు. వీటన్నిటినీ ధైర్యంగా ఎదుర్కొని నిల్చినవారికి పంతులు గారు తన ఇంట్లో చోటిచ్చారు. శంకరాచార్య స్వాముల వారు 30 మందికి కుల బహిష్కార పత్రాలు పంపారు. ఒక వైపు బాధలు ఇలా ఉంటే మరో వైపు అభినందనలతో ప్రోత్సహిస్తూ ఉత్తరాలు వచ్చేవి. చెన్నపట్నం నుంచి పంతులుగారి మిత్రులు అక్కడికి

ఉపన్యాసాలు ఇవ్వడానికి ఆహ్వానించారు. ఈ వేడి చల్లారక ముందే ఉపన్యాసాలు ఇస్తే తప్పక మరికొన్ని వివాహాలు జరిగేందుకు అవకాశముంటుందని రాశారు. నల్లగొండ కోదండరామయ్య గారు తనను పంతులు గారు వెంట తీసుకెళ్లే వంట చేసి పెడతానని అడిగారు. పంతులు గారతన్ని వెంట తీసు కెళ్లారు. ఆ రోజుల్లో చెన్నపట్నం వెళ్లడానికి రైలు లేదు. పడవల్లో కాలువ ద్వారా కాకినాడ వెళ్లేవారు. అక్కడి నుంచి వారానికో రోజు మాత్రం చెన్నపట్నం వెళ్లే పొగ ఓడల్లో మూడు రోజులు ప్రయాణం చేసి చెన్నపట్నం చేరే వారు. పొగ ఓడ డిసెంబర్ 30న బయల్దే రింది. అదే రోజు గాలివాన మొదలయ్యింది. పైడ రామకృష్ణయ్య గారు తదితరులు గాలి వానలో సముద్రపు ప్రయాణము వద్దని పంతులు గారికి నచ్చజెప్పారు. కాని పంతులు గారు కోదండ రామయ్య గారిని తీసుకుని ప్రయాణమయ్యారు. సముద్రంలో 5 గంటలు ప్రయాణం చేశాక పొగ ఓడ తీరం చేరడం కష్టమని అధికారి చెప్పారు.

మహానటి సావిత్రికి అక్షర నివాళి

అరుదైన సాందర్యం

అరుదైన సౌజన్యం

అరుదైన వాచకం

అరుదైన కళానుమం

వెరసి మహానటి రూపం

ఆమె తెలుగు ప్రజలకు

చలనచిత్ర ఇలవేల్పు

ఆమెది ఒక సొంత దారి

ముఖవర్ణస్ఫులిగితే కాక

అందాన్ని పలు రూపాల్లో

అలవోకగా ఆవిష్కరించి

చలనచిత్ర జగత్తులోన

ఇంద్రధనుస్సులా విరిసిన

బహుదూరపు బాటసారి

తన కర్తవ్యం నెరవేర్చి

మానంగా వెళ్లిపోయిన

వెలుగులు వెండి పడవ

అసాధారణ జీవిత నౌక...

గరజాడ మధురవాణికి

నిఖార్సయిన ప్రతిబింబం

నటనలో ఆమెకామే సాటి

ఆమె సామర్థ్యపు నిర్ధేశంలో

సహనటులను దర్శకాగ్రణీ...

సినీలోకపు ప్రయాణంలో

పునీతమైన కళాతపస్విని...

మాయాబజార్ సినిమాలలో

అసలు శశిరేక ఈర్ష్యపడేలా

(మిగతా 22వ పేజీలో)

చైతన్య భరితం భిక్షావతి దంపతుల అమర సందేశం

సి.పి.యం పార్టీ రాష్ట్ర మహాసభలు, ప. గోదావరి జిల్లా, భీమవరం పట్టణంలో అల్లూరి సీతారామరాజు భవన ప్రాంగణంలో జరుగుతున్నాయి. 11.2.2017 వ తేది ఉదయం 11 గంటలకు నిశ్చల ప్రశాంత ధీర తొలినాటి సహచరి భిక్షావతి గార్ని కలుసుకోగలిగాను. ఆ సందర్భం ఒక మహాభాగ్యం. జీవితాంతం మరవలేని మధుర సన్నివేశం. మేమిద్దరం మొదటిసారి 1969లో ఖమ్మంలో జరిగిన పార్టీ రాష్ట్ర మహాసభలలో ప్రతినిధులుగా కలుసు కున్నాం. కడసారి రాష్ట్ర పార్టీ మహాసభలోనే పాల్గొన్నాం. అది ఒక గొప్ప అపురూప అవకాశం. అంతటి బలహీనతలోను, నిశ్చలంగా కష్టాలపాలైనా చెక్కుచెదరని ధీమాతో నిండుకుండలా పార్టీ ప్రతినిధిగా సభలో పాల్గొన్నాం. ముఖ్యంగా భిక్షావతిగారి కుమారుడు భానుప్రసాద్ తల్లిని ప్రతి నిమిషం వెన్నంటి ఉంటూ ఎల్లవేళల ఆమెకు రక్షణ కవచంలా తన సేవలు అందించి మార్బ్రిజం ప్రభోదించిన మానవతకు ప్రతిరూపంగా నిలిచాడు.

నేను ఊహించలేని విధంగా ఒకనాడు భాను దగ్గర నుండి ఫోను వచ్చింది. అమ్మ బాగా సుస్తీగా ఉండి హాస్పటల్లో ఉంది. ఎవరినీ గుర్తుపట్టడంలేదు. కాని మధ్య మధ్య అమ్మాజీ, శ్యామలా అని మిమ్మల్ని గుర్తు చేసుకొని అడుగుతోంది అని చెప్పాడు. శ్యామల అంటే హైదరాబాద్లో పార్టీ నిర్మాత కా॥ ఎన్.వి. భాస్కరావ్ సక్కుభాయి దంపతుల పెద్ద కుమార్తె.

వెంటనే భిక్షావతిగారిని చూడాలని 25.3.18వ తేది తెల్లవారుఝామున 4గం॥ లకు బయలుదేరి శ్యామల, నేను, మా

అమ్మాయి సరోజ అప్పటికే జ్వరంతో హైదరాబాద్లో కుమార్తె దగ్గర ఉన్న సుధ (రాష్ట్ర కమిటీ మహిళా సంఘం నాయకురాలు) విజయవాడలో ఉన్న భిక్షావతిగారి వద్దకు చేరుకున్నాం. చిక్కి శల్యమై ఎముకల గూడులా వున్నారామె. ఆమె కుమారుడు భానుకి తోడుగా ప్రజాశక్తి ప్రెస్లో పనిచేసే కా॥ మోహన్ రావుగారు కూడా అక్కడే ఉన్నారు. మేము వచ్చామని భాను చెపితే ఆమె కళ్లు తెరచి చూశారు. ఒక్కసారిగా ఆమె కళ్లు కాంతివంతమయ్యాయి. ఆ కళ్లల్లో పార్టీ పై ఉన్న మమకారం, ఆత్మీయత స్పష్టంగా కనిపించాయి. ఆమెని కూర్చోబెట్టమని అడిగి నా చేతులు పట్టుకున్నారు. నెమ్మదిగా కూర్చోబెట్టాం. మేము కమలాఫలం తొనలు తీసి ఇస్తే ఆమె తిన్నారు. మమల్ని చూసాక ఆమెకు గత జ్ఞాపకాలన్నీ గుర్తుకు వచ్చాయి. మా అమ్మాయిలిద్దరు ఎక్కడున్నారని అడిగారు. అలా అడగడంలో ఆమె ఉద్దేశ్యం అందరూ ప్రజాతంత్ర ఉద్యమాలకు సేవ చెయ్యాలని. మా వేపు చూసిన ఆమె కళ్లల్లో నమ్మిన ఆశయం సిపియం. పార్టీ ఉజ్వల భవిష్యత్ పట్ల కొండంత భరోసా మాకు కనిపించాయి. మేమున్నంతసేపు ఆమెకు జ్ఞాపకశక్తి, ఆలోచనాశక్తి బాగా పెరిగాయి. నాచేతులు గట్టిగా పట్టుకున్నారు. నా గుండె ద్రవించింది. ఆమెని వదిలి రాలేకపోయాను. అంతే మరో నాలుగు రోజుల్లో ఆమె అస్తమయంతో గొప్ప నంవదను కోల్పోయాను.

భిక్షావతిగారు 30 వ దశకంలోనే ఆనాటి బాలల సంఘం సభ్యురాలు. ప్రపంచాన్ని కబళించే 2వ ప్రపంచ యుద్ధంలో ఫాసిస్టు

జర్మన్ నియంత హిట్లర్ నాజీయజం తరిమికొట్టిన, ప్రపంచ శాంతికపోతం. సోవియట్ సోషలిజంలోని ప్రజల సుఖ శాంతులకు, మానవాళి మనుగడకు సోషలిష్టు వ్యవస్థే తల్లివడిలాంటిదని ఆమె చిన్ననాడే తెలుసుకున్నారు. నూరేళ్ల మానవ జీవితానికి సోషలిజం ఒక స్వర్గధామం. అటువంటి వ్యవస్థ నిర్మాణంకోసం మన దేశంలో మహనీయులు సుందరయ్య, బసవపున్నయ్య, నంబూద్రిపాద్ మొదలైనవారు సామ్యవాద సిద్ధాంత కర్తలుగా అత్యంత కఠోర స్థితిగతులను ఎదిరించి ప్రజాతంత్ర శక్తులను కూడగట్టుటలో అనితర త్యాగాలు చేశారు. ఆ త్యాగధనుల వారసులే భిక్షావతి దంపతులు. నలుగురు చిన్నారి బిడ్డలతో భిక్షావతి భర్త సుబ్బారావుగారు ప్రజాశక్తి పత్రికకు ఆయన సర్వ శక్తులు ఒడ్డిన మహనీయుడు. ఆయన పోలీసు నిర్బంధంలోనే డిటెన్యూగా అస్తమించిన అమరుడు. అంత కష్టకాలంలో చెక్కుచెదరని ఆశయ సాధనకోసం యావదాస్థిని పుస్తైలతో సహా పార్టీ అభివృద్ధికి అర్పించిన మహాత్యాగి

మా నహచరి భిక్షావతి జీవితం
చైతన్యపూరితం.

సోషలిజం అంటే ఆకలి అజీర్తి లేని
సమసమాజం. సమసమాజం సాధించుటకై
శ్రామిక శక్తిని, సామాజిక చైతన్యాన్ని
ప్రభోధించే జీవనాడి ప్రజాశక్తి, నవ
తెలంగాణ పత్రికలు. పత్రికా నిర్మాణం,
నిర్వాహణ కోసమే భిక్షావతి దంపతులు
పూనిన కఠోర దీక్ష వర్ణనాతీతం. మార్క్సిజం
ప్రపంచమంతటా విస్తరించుటకు స్వతంత్ర
సంగ్రామాన్ని, మహనీయుల ప్రభోధాలు
సమాజానికి అందించుటకు పత్రికలే
ఆధారమయ్యాయి. ఆ పత్రికా నిర్వహణకై
భిక్షావతి దంపతులు తమ సర్వస్వాన్ని
ధారపోసి చరితార్థుల య్యారు. ప్రజా
చైతన్యం కోసం పాటుపడే యువలోకం ప్రజా
ఉద్యమం కోసం పాటుపడే ప్రజా సేవకులు

సోషలిజం అంటే ఆకలి అజీర్తి లేని సమసమాజం. సమసమాజం సాధించుటకై
శ్రామిక శక్తిని, సామాజిక చైతన్యాన్ని ప్రభోధించే జీవనాడి ప్రజాశక్తి, నవ తెలంగాణ
పత్రికలు. పత్రికా నిర్మాణం, నిర్వాహణ కోసమే భిక్షావతి దంపతుల కఠోర దీక్ష
వర్ణనాతీతం. మార్క్సిజం ప్రపంచమంతటా విస్తరించుటకు ప్రభోదాలు స్వతంత్ర
సంగ్రామాన్ని, మహనీయుల ప్రభోధాలు సమాజానికి అందించుటకు పత్రికలే
ఆధారమయ్యాయి. ఆ పత్రికా నిర్వహణకై భిక్షావతి దంపతులు తమ సర్వస్వాన్ని ధారపోసి
చరితార్థుల య్యారు. ప్రజా చైతన్యం కోసం పాటుపడే యువలోకం ప్రజా ఉద్యమం
కోసం పాటుపడే ప్రజా సేవకులు పత్రికలలోని మహనీయుల సందేశాలు అన్ని నిత్యం
పఠించడం అత్యవసరం. భోజనం ఎంత ముఖ్యమో దినపత్రిక అభ్యుదయ రచనలు
చదవడం అంతే అవసరం.

పత్రికలలోని మహనీయుల సందేశాలు అన్ని రక్షణ పొందాడో అదే రీతిలో తల్లికి అంత
నిత్యం పఠించడం అత్యవసరం. భోజనం రక్షణ అందించాడు. భానుకు తోడుగా
ఎంత ముఖ్యమో దినపత్రిక, అభ్యుదయ భిక్షావతిగారికి ప్రజాశక్తి ప్రెస్ ఉద్యోగిగా
రచనలు చదవడం అంతే అవసరం. సేవలందించిన కా॥ మోహన్రావు ఆమె
సేవలో తరించాడు. భిక్షావతిగారి ఆశయం
ముఖ్యంగా జన్మనిచ్చిన తల్లి సేవలకు సేవలో తరించాడు. భిక్షావతిగారి ఆశయం
జీవితాన్ని అంకితంచేసిన భానుప్రసాద్ అజరామరం.
ధన్యుడు. తను పసిబిడ్డగా తల్లివడిలో ఎంత

అదృతంగా సాగనులను
కురిపించి మైమరిపించిన
జనరంజక కళాభినేత్రి...
ఆమె..మహానటి సావిత్రి

సహజత్వం నీ సహనైజం
కరుణరసం నీ హృదయం
తెలివారి పట్ల నీ జెడార్యం
నీ గుప్త దానాలకు చిహ్నం
నీ జ్ఞాపకాలు నిత్యనూతనం
నిన్ను సజీవంగా చూడాలనే

తెలుగుప్రజ కోరిక తీరింది
మహానటి సినిమాలలో నిన్ను
తనివితీరా చూసి పులకించి
తన్మయులై పోతున్నారమ్మా...

నీకు మరణం లేదు తల్లీ
నీనీ జగత్తులో నీ స్థానం

అజరామరమైన కేతనం
నీవు ఒక అమరమూర్తివి

నమ్మకాలు అమ్మకాలైతే
మహామహిమలు సైతం
కువ్వకూలిపోవలసిందే...
ఆమెకు జరిగిన ద్రోహమిదే..

సావిత్రి సంపద దోచినవారు
ఆమె కీర్తి నీడనైనా తాకలేరు
వాళ్లంతా కిరణాలు మాత్రమే
ఆమె నిండు పున్నమి జాబల్లి
లోకానికి వెలుగులు పంచిన
ఒక మహానటి..ఓ మహాతల్లి..

- గోవి సీతారామయ్య, మంగళగిరి,

9949145650

బొగ్గులబట్టి

మా ఊర్లో చిన్నీ నేనూ మంచి జతగత్తెలమి. అట్లాడుతున్నా పోట్లాడు కున్నా, అరుట్లు కొట్టినా ఆవుల్ని మేపేకిపోయినా ఏ పని చేసినా ఇద్దరమూ కలిసే. అట్లాంటిది రెన్నాళ్లనింటి అది కనిపిస్తూ లేదు. 'ఏడకి పోయింది ఇది' అని అనుకుంటూ, మాయవ్వ నన్ను ముగ్గుపిండి తెమ్మంటే, ముగ్గుపిండి గుంతలకాడికి పోతా ఉండాను. "ఓమ్మే ఉండుండు, నేను గూడా వస్తుండా" అని వెనకనింటి చిన్ని గొంతు వినిపించింది. వెనక్కి తిరిగి చూస్తే పరిగెత్తి వస్తూ ఉండాది ఆయమ్మి.

"అవును మే చిన్నీ, నిన్నామొన్నా ఇంటికాడ లేవే, ఏడకి పోయింటివి" అని దగ్గిరికి వచ్చిన కమలను అడిగితిని.

ఆయమ్మి పొడుగ్గా గాలిని విడస్తూ "నీకేమి తెలుసులేమ్మే మా అగసాట్లు. నేనూ మాయమ్మా కడుపు నిండా కూడు తిని వారం అయింది. మాయమ్మకు ఒళ్లు బాగలేక పనికి పోలేకపోయే. మా నాయన కత నీకు తెలుసుగదా. నన్ను మాయమ్మనూ కంటితో చూడడు. సంపాదించిన నాలుగు కాసులు వాని ముండమొకాన్నే పెట్టేసి వస్తుంటాడు" అనింది.

అవును, చిన్నివాళ్ల నాయనకు ఒక చిన్నిల్లు ఉండాదని ఊర్లో అందరికీ తెలుసు. ఆయమ్మకే అని డబ్బులూ ఇచ్చేస్తుంటాడంట. కమల వాళ్లమ్మే కూలీనాలీ చేసి ఆ కాపరాన్ని లాగేది.

"మీ ఇంట్లో ఎబ్బుడూ ఉండేదే కదా, ఇబ్బుడు ఏమయ్యింది మే" అంటిని

"మాయమ్మకు ఒళ్లు బాగలేదు కదా, ఇంట్లో చేరడు గింజలు గూడా లేక అల్లాడిపోతిమి. ఎత్తి ఎసిట్లోకి వెయిను

పిడికిడు నూకలు దొరకలేదు. మా నాయన బొగ్గులు కాల్చును అడివికి పోతా ఉంటే, ఆయనతోపోతే నాలుగు రూపాయలన్నా చేతికొస్తాయని నేనూ బయలుదేరితి. అబ్బుటికీ మా మల్లవ్వ మా నాయనతో "ఏలరా ఆడబిడ్డను అడివిలోకి తోడుకొని పోయేది" అనింది. 'ఆడబిడ్డ అని ఇంట్లో కూర్చోబెట్టి సాకేకి అయితుండా' అనేసినాడు మా నాయన. ఆయనతో కలిసి పెద్ద పుల్లావుగుట్టకు పోతిని. ఇద్దరమూ మావిటాళ వరకూ పెద్దపెద్ద కట్టలు కొట్టి ఉడ్డేస్తామి. అనెంక కొంచెంసేపు అలత తీర్చుకుని రెయ్యి ఏడు గంటలబ్బుడు బట్టికి కట్టెల్ని పేర్చేకి మొదులు పెడితిమి. మా బట్టికి అరమైలు దూరంలోనే చిన్న తాతా చిన్నవ్వవాళ్లు బట్టి పెట్టి కాలస్తా ఉండారు. మేము బట్టిని పేర్చి కట్టెలకి నిప్పు పెడితిమి. కట్టెలు అంటుకుని, అగ్గి చిట్లాకుప్ప మలిగినట్లు మలగతా ఉండాది.

ఆయాళ కాడ మా నాయన ఏమి చేసినాడు అనుకుంటివి, 'మేయ్ నేను పక్కబట్టివాళ్లతో మాట్లాడి ఇబ్బుడే వస్తాను. నువ్వు బట్టికాడనే కుచ్చోనుండు' అనేసి అదే

పోతా. రెయ్యి పన్నెండు ఆయె, ఒంటి గంట ఆయె, రెండు గంటలాయె...అయినా రాలేదు. నేను కాలతుండే బట్టి పక్కనే కుచ్చుని ఉంటి. ఒక రెయ్యిలో బట్టిలోని అగ్గి ఆరిపోయింది. పచ్చని కొమ్మల్ని పెరక్కొచ్చి ఎర్రటి నిప్పుల్ని తట్టి తట్టి ఆరిపితిని, నిప్పులు ఆరి బొగ్గులైనాయి. చుట్టూ చిత్తచీకటి, కడుపులో ఆకలి. అడివిలో దొరికిన కాయా కసురూ పెరక్క తినిందే గానీ, కూడా కవళమా. గంగమ్మని, ఎల్లమ్మని, ఆయమ్మని, ఈమమ్మని తలుసుకుంటా, చుక్కల వెలుతురులోనే పంగలకట్టితో బట్టిని విరగదోసి ఆరిన బొగ్గుల్నంతా ఉడ్డతోస్తా. అబ్బుడు ఇంక రవంచసేపుకి తెల్లవారతాది అనంగా వచ్చినాడు నా నాయన" అని అది చెబతా ఉండాది.

దాని మాటకి అడ్డంపోతా "అయితే అంచేపు ఏడకి పోయినాడంట మే, మీ నాయన" అని అడిగితిని.

"ఆ మాటే మా నాయిన్ని అడిగితి. ఏడకీ పోలేదు చిన్నతాతోళ్ల బట్టికాడ ఉంటిని అని చెప్పినాడు. నేను నిజమేలే

అనుకుంటి. అనెంక కదా తెలిసింది, అదీ చిన్నవ్వ చెప్పింది. రెయ్యి అంత పొద్దులోనే ఊర్లోకి పోయి, సారాయి తాగి, వాని చిన్నపెండ్లాము ఇంట్లో పణుకోని లేసి వచ్చినాడంట. నేనేమో ఆ రెయ్యి మబ్బులోనే బొగ్గుల్ని ఆర్పి ఉడ్డదోసి కాళ్ళూ చేతుల్ని కాల్చుకుంటిని” అంటా కాలిబొబ్బలెక్కిన చేతుల్ని చూపించింది ఆయమ్మి. నాకు అయ్యో అనిపించింది.

“అనెంక ఊర్లోకి ఎబ్బుడొస్తేవి మే” అంటిని “మా నాయన మా బట్టికాడికి వచ్చిన కొంచేపుకి చిన్నతాత వచ్చి, రేయ్ యెంగటిగా మనం కట్లు కాలుస్తుండేది పారస్లోళ్ళకి తెలిసిపోయిందంట. గబగబ బొగ్గుల్ని జవురుకొని బయల్దేరండ్రా” అనేసి పోయినాడు. మేమిద్దరమూ బొగ్గుల్ని చెరొక గోనిసంచికి నింపుకుంటిమి. బొగ్గులమూట చిన్న బరువు కాదు, ఎట్లనో మోసుకుని పోలీస్లోళ్ళ కంట పడకుండా అడివిని

‘మేయ్ నేను పక్కబట్టివాళ్ళతో మాట్లాడి ఇబ్బుడే వస్తాను. నువ్వు బట్టికాడనే కుచ్చోనుండు’ అనేసి అదే పోతా. రెయ్యి పన్నెండు ఆయె, ఒంటి గంట ఆయె, రెండు గంటలాయె...అయినా రాలేదు. నేను కాలతుండే బట్టి పక్కనే కుచ్చుని ఉంటి. ఒక రెయ్యిలో బట్టిలోని అగ్గి ఆరిపోయింది. పచ్చని కొమ్మల్ని పెరక్కొచ్చి ఎర్రటి నిప్పుల్ని తట్టి తట్టి ఆరిపితిని, నిప్పులు ఆరి బొగ్గులైనాయి. చుట్టూ చిత్తచీకటి, కదుపులో ఆకలి. అడివిలో దొరికిన కాయా కసురూ పెరక్క తినిందే గానీ, కూడా కవళమా. గంగమ్మని, ఎల్లమ్మని, ఆయమ్మని, ఈమమ్మని తలుసుకుంటా, చుక్కల వెలుతురులోనే పంగలకట్టితో బట్టిని విరగదోసి ఆరిన బొగ్గుల్నంతా ఉడ్డతోస్తేని. అబ్బుడు ఇంక రవంచసేపుకి తెల్లవారతాది అనంగా వచ్చినాడు నా నాయన ”

దాటితిమి. పేటకు ఎత్తుకుని పోయి, అంగట్లో అమ్మి, ఒక మూట డబ్బుల్ని మొత్తంగా మా నాయనే ఎత్తుకుని, రెండో మూట డబ్బుల్లో సగం నాకిచ్చినాడు. ఆ అర్థము డబ్బులతో అంగట్లో నూకలు, పిండి, ఉప్పు, మిరపకాయలు, మాయమ్మకు పక్కాకు కొనుక్కుని ఇంటికి పోతి. అన్నీ మాయమ్మ చేతికిస్తే, మాయమ్మ నన్ను డబ్బుకుని ఏడిచింది. అబ్బుటికి మాయమ్మా నేనూ మెతుకు ముట్టి మూడు దినాలు.

అదరాబాదరా సంగటి కెలికి, ఉప్పు, చింతపండు, వట్టిమిరపకాయలూ కలిపి ఊరుబిండి నూరుకుని, ఆ ఊరుబిండ్లో అద్దుకుని చెరొక ముద్ద తిని పణుకుంటిమి” అని చెప్పింది ఆయమ్మి.

“మన కొంపల్లో మగోళ్ళ కతంతా ఇట్లే ఉంది లేమే పద” అంటిని నేను. మా మాటల్లోనే ముగ్గుపిండి గంతలు వచ్చినాయి. చెరొక సంచిడు ముగ్గుపిండిన తవ్వుకుని ఇండ్లకు తిరుక్కుంటిమి.

with best compliments from

**VISAKA PATNAM STEEL PLANT EMPLOYEES COOP.
THRIFT & CREDIT SOCIETY LTD.,**

REGED.NO.B-1918,UKKUNAGARAM,VISAKHAPATNAM-32

PH.NO.08912573333

sri S.SATYANARAYANA
VICE-PRESIDENT

sri V.D.V PURNACHANDRA
SECRETARY

sri N.V.B RAMA SARMA
TREASURER

sri AVS SATYANARAYANA
DIRECTOR

sri N.SATYANARAYANA
DIRECTOR

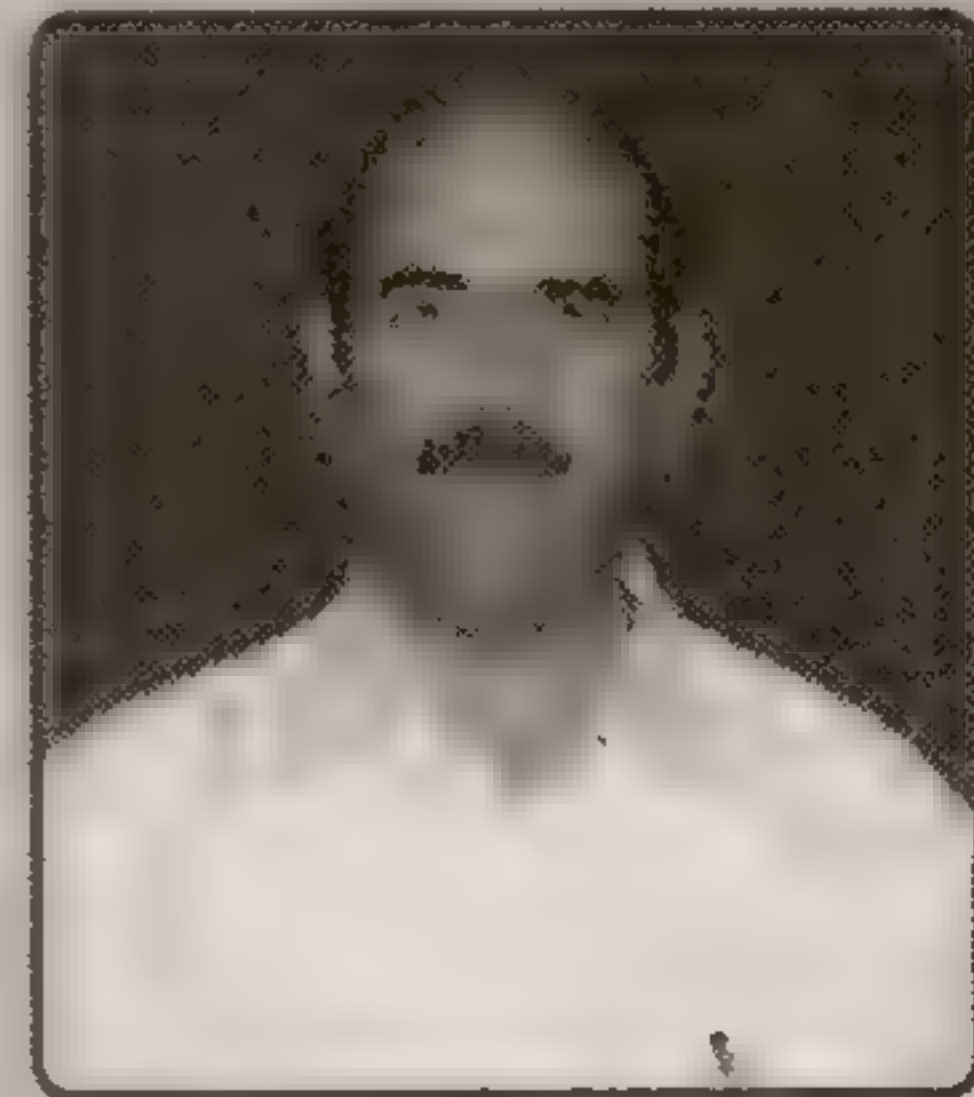
sri Y.VYKUNTA RAO
DIRECTOR

sri G.V SUBRAHMANYAM
DIRECTOR

sri G.GANDHI
DIRECTOR

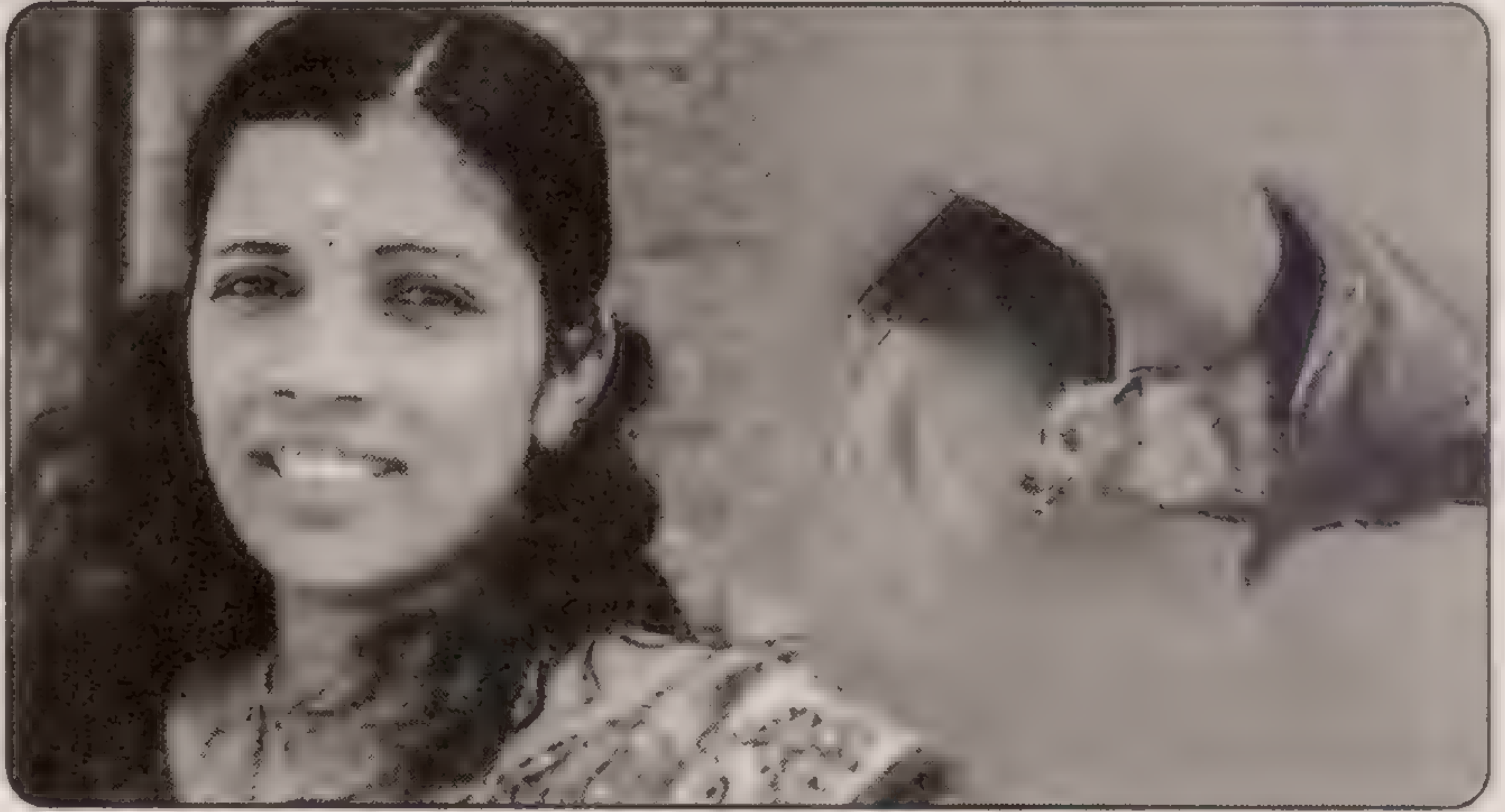
sri B.SUNDARA RAO
CHIEF MAMAGER

ఆ గుండెదైర్యం పేరే 'లినీ'

“ఇవే నా చివరి క్షణాలు. ఇక మిమ్మల్ని చూస్తాననే ఆశ నాకు లేదు. క్షమించండి. పిల్లల్ని జాగ్రత్తగా చూసుకోండి. పాపం కుంజూ, తనని మీతో గల్ఫ్ కి తీసుకెళ్లండి. ఒంటరిగా వదిలేయకండి..గుండెల నిండా ప్రేమతో...”

ఒక భార్య తన ఆఖరి క్షణంలో భర్తకి రాసిన లేఖ ఇది. తన ప్రాణాలు పోతాయని తెలిసినా భయం అనే భావాన్ని ఎక్కడా కనిపించనీయకుండా గుండెదిటవు చేసుకుని మరీ రాసింది.

ఆ గుండెదైర్యం పేరు లినీ..ఆ త్యాగం చిరునామా లినీ... ఆ మానవతామూర్తి, ఆ సేవాతత్పరురాలే లినీ పుత్తుస్సేరి. ఒక వ్యక్తికి ప్రాణాంతక వ్యాధి సోకిందను కున్నప్పుడు అతను గిలగిలలాడిపోతాడు. చనిపోతానేమోననే భయంలోనే అనుక్షణం రోజుల్ని వెళ్లదీస్తాడు. ఆ రోగం నయం చేయడానికి వైద్యులు, వైద్యసిబ్బంది ఎందరున్నా, ఎంతమంది దైర్యం చెప్పినా ప్రాణం పోతుందేమోననే భయం మాత్రం క్షాక్షాణం వెంటాడుతూనే ఉంటుంది. ప్రాణం మీద తీపి అంటే ఇదేనేమో. అయినా సరే రోగుల్ని కాపాడే ప్రయత్నంలో వైద్యులు, నర్సులు వెనకడుగు వేయరు. తమ ప్రాణాల్ని పణంగా పెట్టినా ఆ రోగిని కాపాడేందుకే ప్రయత్నిస్తారు. అలాంటి కోవలోకి వచ్చే ప్రజావైద్యులు ఎందరో ఉన్నారు. అందులో నార్మన్ బెతూన్, డాక్టర్ కోట్నీస్, మన రాష్ట్రానికి చెందిన డాక్టర్ ఎస్వీఎస్ ప్రసాద్ వంటి వారు. అలాంటి వరుసలోకి వచ్చే నర్సులు కూడా ఎందరో. అలాంటామే లినీ పుత్తుస్సేరి. తాజాగా కేరళలో ప్రబలిన నిపా

వైరస్ బాధితులకు వైద్యం అందిస్తూ ప్రాణాలు కోల్పోయిన నర్సు.

కేరళ రాష్ట్రంలోని కోజికోడ్ కు చెందిన నర్సు ఈమె. 26 ఏళ్ల వయస్సు. ఆమె భర్త సజీష్. పిల్లలు సిద్ధార్థ్ (5), రితుల్ (2). కొన్ని రోజులుగా కేరళలోని కోజికోడ్, మలప్పురం జిల్లాలో వ్యాప్తి చెంది, దేశవ్యాప్తంగా సంచలనం సృష్టిస్తున్న నిపా వైరస్ బాధితులకు ఆమె సేవలందించారు. ఈ వైరస్ బారిన పడిన రోగులు చాలామంది ఆస్పత్రుల పాలయ్యారు. 10 మంది వరకూ మరణించారు. వారికి సేవలందించే సమయంలో ఆమెకూ ఆ వైరస్ సోకిందన్న విషయం తెలుసుకుని అవాక్కయ్యింది. ఏం చెయ్యాలో మొదట అర్థం కాలేదు. మరణానికి సిద్ధపడే, నర్సుగా ఆమె తన సేవలను కొనసాగించారు. ఆ వైరస్ కు తను క్రమక్రమంగా బలైపోయే క్షణాలు దగ్గర పడుతుండగా గుండె దిటవు చేసుకుని ఒక కఠిన నిర్ణయం తీసుకున్నారు. తనవారెవ్వరినీ తన దగ్గరికి రానీయకుండా, వారికి వైరస్ సోకకుండా

జాగ్రత్తలు తీసుకున్నారు. బహ్రైన్ లో ఉన్న భర్తకు తన చివరి క్షణాలను ఎంతో అర్థతతో, భావోద్వేగంతో పైన పేర్కొన్న లేఖ రాశారు. ఈ లేఖను కేరళ పర్యావరణ మంత్రి తన ఫేస్ బుక్ పేజీలో మొదటిగా షేర్ చేశారు. అలా సోషల్ మీడియాలో ఆ లేఖ ఎందరి గుండెలనో తాకింది. లినీని పరిచయం చేసింది. ఎందరినో కంటతడి పెట్టించింది. ఎందరి గుండెల్లోనో గూడు కట్టుకుంది. మరెందరికో ఆదర్శ ప్రాయమయ్యింది. మనిషి నుంచి మనిషికి చాలా వేగంగా వ్యాపించే స్వభావమున్న వైరస్ ఈ నిపా వైరస్. అందుకని తన మృతదేహాన్ని పెరువన్నముళి సమీపంలోని చెంబనోడా ప్రాంతంలో ఉన్న ఆమె స్వగ్రామానికి తరలించలేక పోయారు. కుటుంబ సభ్యుల అనుమతితో కేరళ ప్రభుత్వ యంత్రాంగం కట్టుదిట్టమైన జాగ్రత్తలు తీసుకుని కోజికోడ్ లోనే ఒక విద్యుత్ శ్మశాన వాటికలో లినీ అంత్యక్రియల్ని నిర్వహించారు. భర్త, పిల్లలు లినీ ఆఖరి చూపునకు నోచుకోలేక పోయారు.

ఆమె కూడా అందరి లాంటి ఒక

సాధారణ నర్సే. కాని ఆమె ఇందరిలో ఎందరికో ప్రత్యేకమైనదిగా ఎందుకు చెప్పుకుంటున్నాం..? ఔను ఆమె ఒక నర్సే. కాని అసమాన సేవలందించింది. నిపా వైరస్ సోకిన ఒక యువకుడు చంగరోతా ప్రాంతం నుంచి పెరంబ్రా ఆసుపత్రిలో చేరాడు. అతడి చివరి రోజుల్లో ఆమె వైద్యసేవలందించింది. ఆ తర్వాతే లిసీలో ఆ జబ్బు లక్షణాలు కనిపించడం మొదలైంది. ఆమెకు కూడా ఆ వైరస్ సోకిందని వైద్యులు నిర్ధారించి ఈ విషయాన్ని వెంటనే వారు ఆమె భర్తకు సమాచారమందించారు. అయితే ఆమె అంతకుముందే తనకు ఆ వైరస్ సోకిందని పసిగట్టి భర్తకు ఉత్తరం రాసింది. ఈ వైరస్ లక్షణమేంటంటే 4 నుంచి 18 రోజుల వ్యవధిలో మనిషి శరీరంలో వృద్ధి చెందుతుంది. అందువల్ల ఆమె వెంటనే అప్రమత్తమయ్యారు. ఈ వైరస్ తన కుటుంబసభ్యులకు సోకకూడదని నిర్ణయించుకున్నారు.

ఆ ఆస్పత్రిలో చేరి ఆమె ఏడాది కూడా కాలేదు. మొదటిగా ఆమె కోజికోడ్లోని ఒక ప్రైవేటుస్పత్రిలో నర్సుగా పని చేశారు. గత ఏడాది సెప్టెంబర్లో పెరంబ్రా తాలూకా ఆసుపత్రిలో ఆమె చేరారు. ఆ ఆసుపత్రిలో నిపా వైరస్ బాధితులకు సేవలందించిన తొలి వైద్య బృందంలో లిసీ ఒకరు. లిసీ లేఖ బయటకు వచ్చాకే దీనిపై కేరళ ముఖ్యమంత్రి పినరయి విజయన్ స్పందించారు. “లిసీ నిస్వార్థ సేవలు అందరికీ ఎల్లప్పుడూ గుర్తుండిపోతాయి” అని ప్రశంసించారు. సోషల్ మీడియాలో స్వైర విహారం చేసింది ఆమె లేఖ. ఎందరో నెటిజన్లు ఆమె సేవానిరతిని, చివరి క్షణాల్లో ఆమె తన ఆత్మీయుల కోసం పడిన తపననూ చూసి అభినందనలతో ముంచెత్తారు. లిసీ భర్తకు ప్రభుత్వోద్యోగంతో పాటు పిల్లలిద్దరికీ చెరో రూ.10 లక్షల

లిసీ భర్తకు ప్రభుత్వోద్యోగంతో పాటు పిల్లలిద్దరికీ చెరో రూ.10 లక్షల ఆర్థికసాయాన్ని అందించనున్నట్లు కేరళ కేబినెట్ నిర్ణయం తీసుకుంది. 1998లో ఈ నిపా వైరస్ సోకి మలేషియా, బంగ్లాదేశ్, భారత్లో సుమారు 260 మంది మృత్యుపడ్డారు.

“నర్సింగ్ అనేది ఒక కఠినమైన వృత్తి. నా భార్య ఇలాంటి ఉద్యోగాన్ని ఎంచుకుని ఎందరికో తన నిస్వార్థమైన సేవలందించడం నాకు గర్వంగా ఉంది. తనకు ఒంట్లో బాగోకపోయినా ఎప్పుడూ రోగుల గురించే ఆలోచించేది. ఒక రోజు లిసీ ఫోన్ చేసి తనకు బాగోలేదని చెప్పడంతో రెస్ట్ తీసుకోమని చెప్పాను. కాని దానికి ఆమె నిరాకరించింది. తాను సేవలందించాల్సిన రోగులెందరో ఎదురుచూస్తున్నారని కాబట్టి ఆస్పత్రికి వెళ్లక తప్పదని” చెప్పింది. ఇంక నేను ఆమె మాటను కాదన లేకపోయాను. ఇలా చివరిగా నేను తనతో మాట్లాడింది అంటూ లిసీ భర్త సజీశ్ చెప్పిన మాటలు ఎందరినో కంటతడి పెట్టించింది. ఇలాంటి ధైర్యవంతురాలైన భార్య దొరకడం ఎంతో అదృష్టం అని సజీశ్ అన్నారు. చిన్నారులిద్దరూ అమ్మ వస్తుంది. తమకు పాలిచ్చి, అన్నం పెడుతుందని ఎదురుచేసిన చూపులు ఎందరి హృదయాలనో కదిలించింది.

ఆర్థికసాయాన్ని అందించనున్నట్లు కేరళ కేబినెట్ నిర్ణయం తీసుకుంది. 1998లో ఈ నిపా వైరస్ సోకి మలేషియా, బంగ్లాదేశ్, భారత్లో సుమారు 260 మంది మృత్యుపడ్డారు.

“నర్సింగ్ అనేది ఒక కఠినమైన వృత్తి. నా భార్య ఇలాంటి ఉద్యోగాన్ని ఎంచుకుని ఎందరికో తన నిస్వార్థమైన సేవలందించడం నాకు గర్వంగా ఉంది. తనకు ఒంట్లో బాగోకపోయినా ఎప్పుడూ రోగుల గురించే ఆలోచించేది. ఒక రోజు లిసీ ఫోన్ చేసి తనకు బాగోలేదని చెప్పడంతో రెస్ట్ తీసుకోమని చెప్పాను. కాని దానికి ఆమె నిరాకరించింది. తాను సేవలందించాల్సిన రోగులెందరో ఎదురుచూస్తున్నారని కాబట్టి ఆస్పత్రికి వెళ్లక తప్పదని” చెప్పింది. ఇంక నేను ఆమె మాటను కాదన లేకపోయాను. ఇలా చివరిగా నేను తనతో మాట్లాడింది అంటూ లిసీ భర్త సజీశ్ చెప్పిన మాటలు ఎందరినో కంటతడి పెట్టించింది. ఇలాంటి ధైర్యవంతురాలైన భార్య దొరకడం ఎంతో అదృష్టం అని సజీశ్ అన్నారు. చిన్నారులిద్దరూ అమ్మ వస్తుంది. తమకు పాలిచ్చి, అన్నం పెడుతుందని ఎదురుచూసిన చూపులు ఎందరి హృదయాలనో కదిలించింది.

ఇలాంటి సంఘటనల్నో.. ఇలాంటి

గాథలెన్నో.. వైద్యరంగంలో మానవతా స్ఫూర్తిని చాటి చెప్తాయి. ఎందరో వైద్యులు, నర్సులు అందించిన సేవలను, ఆదర్శమూర్తులను, త్యాగమూర్తులను గుర్తు చేస్తాయి. వైద్యం వ్యాపారమైన ఈ రోజుల్లో ఇలాంటి ప్రజావైద్యులు, నిస్వార్థ సేవలందించే నర్సులు తమ జీవితాలను సేవకే అర్పించిన ఘటనలు మాత్రం చైతన్యపూరితం. అనుసరణీయం

నానీలు

ఈ కాలం యువకులు

అతి మేధావులు

సాక్ష్యం కావాలా ?

చాలి బాసపాట్లలు

అధునిక సమాజం

ఆనవాళ్లు

ఇళ్ల ముందు కార్లు

ఇంట్లో బార్లు

ముగ్గుబుట్టలు

ఖాళీ నీట్లు

దాన్నే అంటారు

సాహిత్య కార్యక్రమం

- కోపూరి పుష్పాదేవి

గురుపత్ని పథకం - ఒక ఉదంకుని కథ

మన సమాజం ఆధునికత వైపునకు పరుగెడుతున్న మాట నిజమే. శాస్త్ర విజ్ఞానం వికసిస్తున్న కొద్దీ ఆ సాంకేతికతను వాడుకుంటూనే ఉన్నాం. అయినా మరో వైపు మూఢనమ్మకాల వైపు వెళుతున్నాం. ఈ ద్వంద్వ ప్రవృత్తిని ఎలా అర్థం చేసుకోవాలి! అని తికమక పడుతుంటే ప్రభుత్వ పథకాలు మరింత తిరోగమనానికి దారి తీసేటట్టుగా వెలువడుతున్నాయి. మత విశ్వాసాలూ, దైవభక్తి అనేవి పౌరుల వ్యక్తిగత విషయాలు. రాజుల మతవిశ్వాసాలే సమాజాన్ని శాసించిన రోజులు భారతదేశ చరిత్రలో ఉన్నాయి. ఒక్కోసారి వాటి పై తిరుగుబాట్లు జరిగాయి. అందులో కొందరికి లాభమూ, కొందరికి నష్టమూ అంటే వర్గపరంగా జరిగిందనడాన్ని ఎవరూ కాదనలేరు. మధ్యేమార్గం ప్రజాస్వామ్యంలో అవసరమే. ఇటీవల ఆంధ్రప్రదేశ్ ప్రభుత్వం తీసుకున్న ఒక నిర్ణయం కొంత ఆలోచనకు తావిస్తున్నది.

“అర్చకుల కోసం గురుపత్ని పథకం !! పౌరోహిత్యం, అర్చకత్వం, వేద పఠనం చేసే బ్రాహ్మణ యువకుల పెళ్లి కష్టాలు తీర్చడానికి ఏవీ ప్రభుత్వం ఒక పథకాన్ని ప్రవేశపెట్టబోతోందట. వారిని పెళ్లి చేసుకునే వధువుకు రూ.50 వేలు కానుకగా ఇస్తారట. దీని కోసం బ్రాహ్మణ కార్పొరేషన్ పేరున బడ్జెట్లో రూ.75 కోట్లు పొందుపరిచారట. ఈ పథకం పేరు “ గురుపత్ని పథకం ”.

నిరుద్యోగంతో పెళ్లిళ్లు కాకుండా ఉన్న యువకులు అన్ని కులాలలోనూ ఉన్నారు. ఏదో ఒక వ్యాపకం ఉన్న వాళ్ల గురించి ఇంతగా ఆలోచించే ప్రభుత్వం తాను భూములు లాక్కుని నిర్వాసితులను చేసిన ప్రజల గురించి ఏమైనా ఆలోచిస్తున్నదా ?

వ్యవసాయం చేసుకునే వారి నుంచి రాజధాని నిర్మాణం పేరుతో వారిని తమ వృత్తులకు దూరం చేసిన యువకుల పెళ్లిళ్ల మాటేమిటి ? గ్రామీణ ఆర్థిక వ్యవస్థను ఛిన్నాభిన్నం చేసిన ప్రణాళికలు ఎవరిని సుఖంగా ఉండనిస్తున్నాయి ? మానవ వనరులను పన్ను పెట్టి యంత్రాలను ప్రవేశపెడుతూ కార్పొరేట్ వ్యవస్థను నెలకొల్పుతున్న వారికి సాధారణ కుటుంబాలలోని యువకులు, యువతులు గుర్తు రావటం లేదా ?

ఈ దేశంలో బ్రాహ్మణీయత ఎప్పుడూ అన్ని రంగాల్లోనూ ఉన్నత స్థానంలోనే ఉంటూ వచ్చింది. పూర్వ సమాజంలో విద్య నేర్పే గురుకులాలు ఉండేవి. అవి కొన్ని వర్గాల వారి పిల్లలకే చదువులు అందించేవి. చదువులు అయిపోయాక శిష్యులు గురువు గారికి దక్షిణ ఇవ్వాల్సి ఉండేది. ఆ గురుదక్షిణ భారమూ పాలకులపైనే పడేది. గురుకులాల నిర్వహణ కోసం అగ్రహారాలు, భూములు పాలకవర్గాలు ఇవ్వడమనేది సరే.

ఇక్కడ గురుదక్షిణలు ఇవ్వడమూ పాలకుల బాధ్యతే. ఇక్కడ వారి గురించి పాలకులు ఎప్పుడూ ఆసక్తి చూపుతూనే ఉండేవారు. ఇక్కడ వారి గురించి చెప్పుకోవడం మంచి కాలక్షేపం. మహాభారతంలో ఇలాంటి గురుదక్షిణల విషయాలు మూడున్నాయి. అలాంటివి ఎన్నో వందల వృత్తాంతాలు ఉండి ఉంటాయి. కాని గ్రంథస్థమైనవి ఇవే. వీటిని పాఠకులతో పంచుకోవటం ఈ వ్యాసం ఉద్దేశం.

గురుదక్షిణల భారం ముఖ్యంగా బ్రాహ్మణ శిష్యులు ఇవ్వాల్సిన గురుదక్షిణల భారం పాలకులే వహించేవారు. అప్పుడు చదువులు వారే చదువుకునేవారు. కాబట్టి విద్యార్థులకు విద్య అందించే భారం రాజులే చూసుకునేవారు. మహాభారతం ఆది పర్వంలో ఉదంకుడనే ఒక శిష్యుని కథ ఉంది. ఉదంకుడు అనే పేరు ఒక పనిని కూడా సూచిస్తుంది. పూర్వపు గురుకులాలు అంటే ఇప్పటి రెసిడెన్షియల్ విద్యాసంస్థలలాంటివన్న మాట. అక్కడ

వంటలు, వడ్డనలూ విద్యార్థుల సహకారంతో జరిగేవి. పూర్వం చెరువుల నుంచి, నదుల నుంచి నీళ్ల కావిళ్లు తేవటానికి ప్రత్యేకంగా కొందరుండేవారు. గురుకులాలలోనూ నీళ్ల నరఫరా భారం వహించే శిష్యులు ఉండేవారు. వారిని ఉదంకులు అనేవారేమో. మొత్తానికి ఇక్కడ ఈ కథలో శిష్యుని పేరు ఉదంకుడు. అతడు పైల మహాముని శిష్యుడు. విద్యాభ్యాసం పూర్తి అయ్యాక గురువు గారి దగ్గర నెలవు తీసుకునే ముందు “గురుదక్షిణ ఇవ్వాలి అనుకుని ఏమివ్వమంటారు” అని గురువు గారిని అడిగాడు. ఆయన తన భార్యను అడిగి ఆమె ఏమి కోరుకుంటుందో అది తెచ్చి ఇవ్వాలనిచెప్పాడు. ఉదంకుడు గురుపత్ని దగ్గరకు వెళ్లి అడిగాడు. ఆవిడకు ఎప్పుటి నుంచో ఒక రకమైన (డిజైన్) కర్ణాభరణాలపై (చెవి కమ్మలు) ఆసక్తి ఉందట. అవి పౌష్య మహారాజు భార్య దగ్గర ఉన్నాయి. అవి ఈమె ఎప్పుడు చూసిందో లేక వాటి గురించి విని కోరిక పెంచుకుందో తెలీదు గాని అవే తెచ్చి ఇమ్మన్నది. పైగా ఫలానా రోజుకు తెచ్చి ఇవ్వాలన్నది. ఒకరు ఇష్టపడి చేయించుకున్న ఆభరణాల నమూనా నచ్చితే మరొకరు అలాంటివే చేయించుకోవటం లోకసహజం. కాని ఈవిడ అవే కావాలన్నది. వాటి ప్రచారం అంతగా జరిగిందన్న మాట. పౌష్యుడు ఏ దేశపు రాజో గాని ఉదంకుడు ఎంతో ప్రయాణం చేసి రాజు దగ్గరకు వెళ్లాడు. రాజుగారు పది మందితో కొలువులో ఉన్నాడేమో. “సరే” నని రాణి దగ్గరకు పంపాడు. ఉదంకుడు అంతః పురానికి వెళ్లి ఎంత వెతికినా రాణి గారు కనిపించలేదు. అతడు తిరిగి రాజు దగ్గరకు వచ్చి రాణి గారు కనపడలేదని చెప్పాడు. ఆమె గొప్ప సాధ్వి. అశుచిగా ఉన్న వాళ్లకు కనపడదు. నీవేమో పూజనీయుడైన బ్రాహ్మణుడవు. నీవు అశుచిగా ఉన్నావని

నేనెలా అనగలనని రాజు అన్నాడు. అప్పుడు ఉదంకుడికి ఒక సంగతి గుర్తొచ్చింది. పౌష్యుని నగరానికి వచ్చే ప్రయత్నంలో తొందరగా వెళ్లి రావటానికి ఆయన కొందరిని ఆశ్రయించాడు. వారు ఏదో చెప్పారు. అందులో ఒకటి ఎద్దు పేడ తినటం (వృషభ గోమయ భక్షణంబు అని భారతం ఆది 1-97) అది గుర్తొచ్చి ఉదంకుడు కాళ్ళూ చేతులూ కడుక్కుని తూర్పు దిక్కుకు తిరిగి ఆచమనం చేసి అప్పుడు మళ్లీ ఆవిడ ఉన్న చోటికి వెళ్లాడు. ఈసారి ఉదంకుడికి కనబడింది. ఆవిడ ఆ ఆభరణాలు ధరించాలనుకుంటూ ఉన్నదట. భర్త చెప్పిన మాట ప్రకారం ఆభరణాలు ఉదంకుడి చేతిలో పెట్టింది (నంతోషంగానే) ఆభరణాలు ఇస్తూ ఆవిడ ఒక మాట చెప్పింది. “ఈ కుండలాలు జాగ్రత్తగా తీసుకెళ్లు. తక్షకుడు వీటిని కావాలనుకుంటున్నాడు. వాడు మాయావి. భద్రంగా వెళ్లు”. అన్నది

ఒక వర్గపు స్త్రీల కోరికలు తీర్చటానికి మరో వర్గపు స్త్రీలు సిద్ధపడాల్సి రావటం, వర్గ లక్షణాలున్న సమాజమూ ఇక్కడ కనబడతుంది. ఈ కథ ఇంతటితో ముగిస్తే బాగుండేది. కాని అలా జరగలేదు. ఉదంకుడు బయల్దేరుతూ ఉంటే పౌష్యుడు “అయ్యా నీవు అతిధివి. భోజనం చేసి వెళ్లు” అన్నాడు. “సరే” అని ఉదంకుడు భోజనశాలకు వెళ్లి అన్నం తింటుండగా అన్నంలో వెంట్రుక కనబడింది. ఉదంకుడికి క్షణాల మీద కోపం వచ్చేసింది. “పరీక్షించకుండా అశుద్ధాన్నం పెట్టావు” అని రాజును శపించాడు. వంటవాడిని కోప్పడటానికి బదులు రాజుని “నీవు గుడ్డి వాడవవుతావు” అని శపించాడు. రాజుకూ కోపం వచ్చింది. “అంత దోషానికే ఇలా శపిస్తావా”? నీకు సంతానం కలుగదు అని తిరిగి శాపం పెట్టాడు. సంతానం లేకపోవడం అనేది పెద్ద శిక్ష. ఒకనికి పిల్లలు

(వృత్రులు) కలగకపోతే అతని పితృదేవతలంతా మలమలా మాడిపోతారు. శాశ్వతంగా నరకంలో పడిపోతారని గొప్ప నమ్మకం. “ఆ శాపం నేను భరించలేను. వెనక్కు తీసుకో” అని ఉదంకుడు రాజును ప్రాధేయపడ్డాడు. ఆ శక్తి నాకు లేదన్నాడు రాజు. ఇక్కడా బ్రాహ్మణ క్షత్రియ స్వభావాలు చెబుతూ క్షత్రియుని కంటే బ్రాహ్మణుడు ఉన్నతుడని క్షత్రియుని నోటనే చెప్పించారు. (ఈ కథ ఎప్పుడూ విద్యార్థుల పాఠ్యప్రణాళికలో తప్పనిసరిగా ఉండేది. కింది పద్యం హైస్కూలు స్థాయిలో ఏదో ఒక తరగతి తెలుగు వాచక పుస్తకంలో ఉండేది)

“ నిండు మనంబు నవ్య నవనీత సమానము పల్కుదారుణా

ఖండల శస్త్రతుల్యము జగన్నుత విప్రులయందు నిక్కమీ

రెండును రాజులందు విపరీతముగావున విప్రుడోపు నో

పండతి శాంతుడయ్యు నరపాలుడు శాపము గ్రమ్మరింపగన్ ” (భార. ఆది. 1-100)

విప్రుడు అంటే వేదం చదివిన బ్రాహ్మణుడు. అంటే విద్య నేర్చినవాడు అనే అర్థం. విప్రుల మనస్సు మెత్తన. మాట కఠినం. రాజులకు మనసు కఠినం - మాట మెత్తన. పాలకులు మనసులో ఏమున్నా మాటలు (వాగ్ధానాలు) మాత్రం ధాటిగా చేసేస్తూంటారు. కాబట్టి అలా అన్నారనుకోవాలి. “నీవే నీ శాపం తిరిగి తీసుకో-నేను నా శాపం వెనక్కి తీసుకోలేను” అన్నాడు రాజు “నీ గుడ్డితనం తొందర్లోనే తగ్గిపోతుందిలే” అని చెప్పి ఉదంకుడు కర్ణాభరణాలతో బయల్దేరాడు.

దారిలో తక్షకుడు వాటిని అపహరించటం ఉదంకుడు అతని వెంటపడి నాగలోకానికి వెళ్లి నాగరాజులను స్తుతించి వాటికి వెనక్కి తెచ్చుకోవటం ఒక పెద్ద

పొడిగింపు. మొత్తానికి ఉదంకుడు వాటిని గురుపత్నికి సమయంలోనే అందజేశాడు.

ఉదంకుడు అంతటితో ఊరుకోలేదు. తక్షకుని పై బాధ, పగ పెట్టుకున్నాడు. తక్షకుడు నాగరాజు. మణులూ, మాణిక్యాలూ నాగుల సొత్తు (నిజానికి ఆ కుండలాల కథ ఏమిటో పురాణకర్తలు వివరంగా చెప్పలేదని నా అనుమానం). నాగుల మీదా, రాక్షసుల మీదా దొంగతనాల నేరాలు మోపటం పురాణ కథలలో తరచుగా వినిపిస్తుంది. వాటి అసలు కథలు ఎవరికెరుక ? నరకాసురుడు అదితి కుండలాలు అపహరించాడని నేరం మోపి కృష్ణుడు అతనిని చంపాడు. ప్రాగ్జ్యోతిషపుర నగరాధీశుడు అదితి కుండలాలకు ఆశపడ్డాడంటే ఎవరైనా నమ్మాలా ? అందుకే పురాణాలను ప్రశ్నించకూడదన్నారు. ఉదంకుని విషయానికొస్తే కొన్నాళ్లు గడిచాక పరీక్షిత్తు మహారాజు శమీకుడు అనే ముని శాపానికి గురై మరణించాడు. పరీక్షిత్తు కొడుకు జనమేజయుడు రాజు అయ్యాడు. అప్పుడు ఉదంకుడు జనమేజయుని దగ్గరకు వెళ్లి పరీక్షిత్తు మరణానికి తక్షకుడు కారణమన్నాడు. పరీక్షిత్తు మహారాజు వేటకు వెళ్లటమూ ఒక మృగాన్ని తరుముకుంటూ వెళ్లి శమీకుని ఆశ్రమంలో ప్రవేశించటమూ మౌనదీక్షలో ఉన్న ముని రాజుకు సమాధానం చెప్పకపోతే కోపంతో అక్కడున్న ఒక చచ్చిన పామును ముని భుజం మీద పడేట్టుగా పడేసి పోవటమూ ఆ సంగతి తెలిసి శమీకుని కొడుకు శృంగి అనే ముని పరీక్షిత్తుకు శాపం పెట్టడమూ ఇవన్నీ అప్పుడు జరిగిన సంఘటనలు. ఇంతకూ శృంగి ఏమని శపించాడంటే “నా తండ్రి పైన చచ్చిన పామును వేసిన రాజు ఇప్పటి నుండి ఏడు రోజుల లోపల తక్షకుని విషంతో మరణిస్తాడు” అని. శృంగి శాపం విని శమీకుడు బాధపడ్డాడు. రాజులు వర్గ ధర్మ రక్షకులు. అలాంటి వారిని శపించకూడదన్నాడు. ఆ శాపాన్ని మరలించే శక్తి గల విప్రుడు - ముని

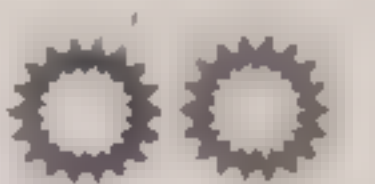
అయి ఉండి కూడా వారు ఆ శాపాన్ని మరలించలేదు. జాగ్రత్తగా ఉండాల్సిందిగా రాజుకు కబురు చేశారు. అదే వారి ఔదార్యంగా కవులు వర్ణించారు. విప్ర శాపం జరిగి తీరవల్సిందే. అంటే తక్షకుడు రాజును కరిచి చంపవల్సిందే తప్పదు. విప్ర శాపం అంటే ప్రభుసభ - పంచాయతీ తీర్పు వంటిది. దానిని తక్షకుడు కచ్చితంగా అమలు చేయాల్సి వచ్చింది. అదే జరిగింది. “నీ తండ్రి మరణానికి కారకుడు తక్షకుడు” అని ఉదంకుడు జనమేజయుడికి చెప్పాడు. శపించిన శృంగిని ఎవరూ ఏమీ అనలేదు. శిక్ష వేసిన వాడిని కాకుండా (అమలుపరిచిన ఉద్యోగి) తక్షకుడిని తప్పుబట్టారు. ఇక్కడ వర్గ దృష్టి ఉంది. తక్షకుడు నాగజాతి వాడు. పూర్వం నుంచి నాగులకు, ద్విజులకు పడేది కాదు. మునులు నాగరాణి తాటకిని జాతి ద్వేషంతోనే చంపించారనే రామాయణ కథ ఉండనే ఉంది. అదే ద్వేషం తక్షకునిపై చూపారు.

“కులంలో ఒక పాపాత్ముడు పుడితే వాడి వల్ల కులమంతా నాశనమవుతుంది. అలాగే తక్షకుడు చేసిన పనికి మొత్తం గా అతని కులం నాశనమవ్వాలి కాబట్టి నీవు స్వయంగా సర్పయాగం చేసి నాగులందరినీ చంపు. ఆ విధంగా నీ తండ్రి మరణానికి ప్రతీకారం తీర్చుకో”. అని జనమేజయునికి మంత్రులు కూడా చెప్పారు.

తక్షకుడు “ఏక విప్ర సంబోధనతో ఈ పని చేసి ఉండాల్సింది కాదు. సింగిల్ జడ్జి తీర్పు చెల్లదు. అని అప్పుడు అభ్యంతరం లేవదీశారు. అనేకమంది భూసురులను (బ్రాహ్మణులను) పిలిచి వాళ్ల ఎదురుగా నీవు సర్పయాగం చేసి నాగులను అంతం చేయి.” అని రాజు చేత సర్పయాగం చేయించారు. (ఆదిపర్వం 2-203).

సర్పయాగం అంటే పాములను చంపే యాగం కాదు. నాగజాతి వారిని ఒక్కొక్కరిని పట్టి తెచ్చి మంటల్లో వేసి కాల్చడం. నిమ్మ

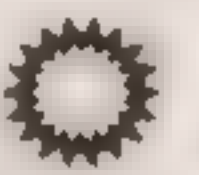
జాతులనే పేరు పెట్టి ఇప్పటికీ ఇలాంటి మారణహోమాలు జరుగుతూనే ఉన్నాయి. ఉదంకుడు పుట్టించిన ఆలోచనే ఇది. అమలు పరచేది పాలకవర్గం. అప్పుడైనా, ఇప్పుడైనా. ఇక్కడ తెలుసుకోదగిన ఒక ముఖ్య విషయం ఉంది. నాగులంటే నాగ చిహ్నం గల బాతులు. పూర్వ జాతుల్లో ఒక్కొక్క జాతికి ఒక్కో చిహ్నం ఉదాహరణకు జెండాలాంటిది ఉండేది. నాగులు, రాక్షసులు, యక్షులు శ్రమణ ధర్మాన్ని అనుసరించారు. జైన ధర్మాన్ని వ్యాప్తి చేసిన వారిని తీర్థంకరులు అంటారు. వారిలో పార్శ్వనాథుడు అనే తీర్థంకరుడి గుర్తు పాము. అతని అనుయాయులను ఆర్య వాఙ్మయం నాగులుగా చెప్పింది. ఆర్య వాఙ్మయంలో అన్నీ సంస్కృతీకరించిన వదాలే. (నామవాచకాలన్నీ అలాగే ఉంటాయి) పార్శ్వనాథుడు క్రీస్తు పూర్వం 600ల ప్రాంతాలవాడు. జైన ధర్మాల్లో అహింస, అస్తేయం (ఆస్తి ఉండకపోవడం), అపరిగ్రహం (ఇతరుల ధనాన్ని తీసుకోకపోవడం-దొంగతనం) కూడని పనులు. సిద్ధాంతపరంగా నాగులు అలాంటి ప్రవర్తనా నియమాలు కలిగి ఉండేవారు. అలాంటి నాగులను దొంగలుగా చూపింది పురాణ వాఙ్మయం. తక్షకుడు శిక్షలు అమలుజరిపే ఉద్యోగంలో ఉన్నాడు. మహాభారత కథలు వినికిడితోనే ప్రచారమయ్యాయి. వాటిని సంస్కృతంలో రాయడం క్రీస్తు పూర్వం 300 ప్రాంతంలో మొదలై క్రీస్తు శకం 300 వరకూ నడిచింది. ఆ గాథలో జాతి విద్వేషాలకు సంబంధించిన సంఘటనలు ముఖ్యంగా కొందరిని నిమ్మ, అంత్య వర్గాలుగా వర్గీకరించే కథలు ఎన్నో చేరాయి. సర్పయాగం మతద్వేషంతో జాతి ద్వేషంతో అల్లిన కథ. ఆ యాగాన్ని నాగుల మేనల్లుడే అస్తీక మహాముని ఆపించాడు. పూర్వ సంస్కృతిని గురించి ఆలోచింపజేసే వృత్తాంతాల్లో ఇదొకటి.

మహనీయుడు జక్కా వెంకయ్య

కమ్యూనిస్టు యోధుడు జక్కా వెంకయ్య నెల్లూరులోని ఒక ప్రైవేట్ హాస్టల్ లో చికిత్స పొందుతూ మే 29న కన్నుమూశారు. ఈ కమ్యూనిస్టు పోరాట యోధుడు సైద్ధాంతిక వేత్త, ప్రజా పోరాటాలను ముందుకు తీసుకెళ్లడానికి తన జీవితాన్నే అంకితం చేశారు. జక్కా 2002 నుంచి పార్టీ కేంద్ర కమిటీ సభ్యులుగా ఎన్నికై 2015 వరకూ కొనసాగారు. ఆయన 2 సార్లు నెల్లూరు జిల్లా అల్లూరు శాసనసభ్యులుగా పనిచేసి శాసనసభలో ప్రజావాణిని వినిపించారు. ఆయనకు భార్య, ఇద్దరు కుమారులు, ఇద్దరు కుమార్తెలు ఉన్నారు. 1930 నవంబర్ 3న నెల్లూరుజిల్లాలో దామరమడుగు గ్రామంలో జక్కా రమణయ్య, శంకరమ్మ దంపతులకు జన్మించారు. విద్యాభ్యాసం తరువాత జక్కా 1951 వరకూ వ్యవసాయం చేశారు. 1948 నుంచి 1951 వరకూ ఆనాటి కమ్యూనిస్టు పార్టీపై నిషేధం అమలులో ఉన్న సమయంలో రహస్య జీవితం గడిపే నాయకులకు దామరమడుగులో తలదాచుకునేందుకు ఆయన సహాయపడేవారు. 1951లో పార్టీ సభ్యత్వం తీసుకున్నారు. దామరమడుగులో కమ్యూనిస్టు పార్టీ శాఖను ఏర్పాటు చేశారు. వ్యవసాయ కూలీలకు 6 సవారేర్ల ధాన్యాన్ని కూలీగా ఇవ్వాలని స్వగ్రామంలో పోరాటం ప్రారంభించి నాయకత్వం వహించారు. 1955లో జరిగిన మధ్యంతర ఎన్నికల్లో పార్టీ విజయం కోసం విస్తృతంగా ప్రచారం చేశారు.

1957 నుంచి 1964 వరకూ దామరమడుగు గ్రామసర్పంచ్ గా గ్రామాభివృద్ధికి ఎనలేని కృషి చేశారు. 1965లో ప్రభుత్వం సీపీఎం నాయకులను అరెస్టు చేసినప్పుడు ఆయన్ను ఏడాదిన్నర పాటు రాజమండ్రి సెంట్రల్ జైల్లో బంధించారు. 1974లో బంజరు భూముల ఆక్రమణ, వ్యవసాయ కార్మికుల కూలీ రేట్ల కోసం జరిగిన పోరాటానికి నాయకత్వం వహించారు. 1974 మేలో రైల్వే సమ్మె జరిగినప్పుడు రహస్య జీవితాన్ని గడుపుతూనే సమ్మెను జయప్రదం చేసేందుకు కృషి చేశారు. 2002లో ఆక్టోబరు సమస్యలపై జక్కా నాయకత్వం వహించి దీర్ఘకాలిక పోరాటం సలిపారు. రాజకీయ రంగంలో మచ్చలేని మహానాయకుడిగా, ఆదర్శనేతగా, ఆచరణశీలిగా, రాష్ట్ర ఉద్యమానికి మార్గదర్శకంగా నిలిచారు. తెలంగాణ సాయుధ పోరాట యోధులు, మాజీ శాసనసభ్యులు మల్లు స్వరాజ్యం ఉమ్మడి రాష్ట్ర మహిళా ఉద్యమానికే కాకుండా తనకు కూడా వ్యక్తిగతంగా ఎన్నో సూచనలు, సలహాలు ఇచ్చి ప్రోత్సహించారని, అందుకే ఆయన తనకు గురువు వంటి వారన్నారు. మహిళా లోకం ఆయనకు ఎంతో రుణపడిందన్నారు. సారా వ్యతిరేక ఉద్యమం ఆరంభించేందుకు, కొనసాగించేందుకు వెంకయ్య గారు ఎంతో కృషి చేశారు. ప్రజల్లో అధ్యయనం చేయడానికి నెల్లూరుకు వెళ్లినప్పుడు ఆయన తనకు ఎంతో సహకరించారన్నారు. మహిళల సమస్యలపై ఎంతో ముందుచూపుతో వ్యవహరించేవారు. మహిళలకు పనికి అడ్డుపడే పైట ఉండకూడదనేవారు. ఇంటిపనిలో పురుషుడు భాగస్వామి కావాలనేవారు. ఆయన అర్థాంగి పార్వతమ్మ కూడా పార్టీ కామ్రేడ్లకు, కార్యకర్తలకు ఎంతో సహాయపడేవారు. జక్కా మరణం పార్టీకి, ప్రజలకు తీరని లోటు. వారికి ఐదవ అరుణాంజలి అర్పిస్తోంది.

రెడ్ స్టార్ మాదాల రంగారావు

మాదాల రంగారావు పేరు వింటేనే ఎర్ర సినిమాలు గుర్తొస్తాయి చాలా మందికి. ఎందరినో ఉత్తేజపరిచిన సినిమాలవి. ముఖ్యంగా విద్యార్థుల్ని, అన్యాయం మీద తిరగబడే మనస్తత్వమున్న వ్యక్తుల్లో చైతన్యాన్ని నింపిన చిత్రాలెన్నో. ఆయన తెలుగు సినిమా నిర్మాత కాదు, దర్శకుడు మరియు నటుడు కూడా. వామపక్ష భావజాలం కలిగిన ఈయన అవినీతి, అణిచివేత లాంటి సామాజిక సమస్యలను ప్రతిబింబిస్తూ ఎన్నో సినిమాలు రూపొందించాడు. నవతరం ప్రొడక్షన్స్ అనే నిర్మాణ సంస్థ స్థాపించారు. మరో కురుక్షేత్రం, యువతరం కదిలింది, ఎర్రమల్లెలు, విప్లవశంఖం, నవోదయం, మహాప్రస్థానం, తొలిపొద్దు, ప్రజాశక్తి, బలిపీఠంపై భారతనారీ, ఎర్రమల్లెలు, స్వరాజ్యం, జనం మనం వంటి సినిమాల్లో నటించారు. అలాగే నాంపల్లి స్టేషన్ కూడా రాజాలింగ్ కాలేజీ కుర్రవాడ కులాసాగా తిరిగేటోడా, అమరవీరులెందరో అనే పాటలు

అత్యంత ప్రజాదరణను పొందాయి. మాదాల రంగారావు మే 25 1948న జన్మించారు. తాను నిర్మించిన చిత్రాల ద్వారా వచ్చిన లాభాన్ని సీపీఐ కార్యాలయానికి విరాళంగా ఇచ్చేవాడు. ఉమ్మడి ఏపీలోని పలు ప్రాంతాల్లోని థియేటర్లలో ప్రదర్శించడం ద్వారా వచ్చిన లాభాన్ని స్థానిక కమ్యూనిస్టు కార్యాలయాలకు అందించేవాడు. మారుతున్న పరిస్థితుల్లో కూడా నమ్ముకున్న సిద్ధాంతాలను తుదిశ్వాస వరకూ విడవలేదు. సినిమాలు:- చైర్మన్ చెలమయ్య ఆయన మొదటి సినిమా. నవతరం ప్రొడక్షన్స్ పతాకంపై ఆయన 1980లో తీసిన యువతరం కదిలింది సినిమాకు ఆంధ్రప్రదేశ్ రాష్ట్ర ప్రభుత్వ బంగారు నంది పురస్కారం లభించింది. నవతరం పిక్చర్స్ బ్యానర్లో సినిమాలు నిర్మించిన మాదాల, ఎక్కువగా విప్లవ భావాలు కలిగిన చిత్రాలనే తీశాడు. నేటి తరంలో విప్లవ సినిమాలకు చిరునామాగా నిలిచిన ఆర్.నారాయణమూర్తికి మాదాల స్ఫూర్తిగా నిలిచారు. జీవితం:- మాదాల రంగారావు ప్రకాశం జిల్లా మైనంపాడులో 1948 మే 25న జన్మించారు. ప్రజానాట్యమండలిలో క్రియాశీలక సభ్యుడిగా ఉన్నారు. మరో ప్రముఖ దర్శకుడు టి.కృష్ణ, నిర్మాత పోకూరి బాబూరావు ఈయన సహాధ్యాయులు. రంగారావు కొడుకు మాదాల రవి. తండ్రి సినిమాల్లో బాలనటుడిగా నటించారు. 1980-90 దశకంలో సామాజిక విప్లవ సినిమాలతో తెరపై సంచలనం సృష్టించిన రెడ్ స్టార్ ఈయన. కొంతకాలంగా శ్వాసకోశ సంబంధ వ్యాధితో బాధపడుతున్న మాదాల రంగారావు 2018, మే 27 ఆదివారం తెల్లవారుజామున హైదరాబాద్ లో కన్నుమూశారు.

తూత్తుకుడి ప్రజా విజయం

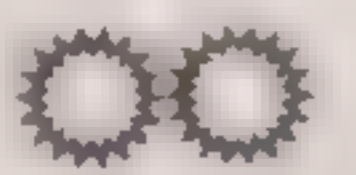
13మంది అమాయక పౌరుల ప్రాణాలు తీసేశాక తూత్తుకుడిలో కాల్పుల ఉదంతం జరిగిన వారం తరువాత స్టెరిలైట్ రాగి పరిశ్రమను శాశ్వతంగా తమిళనాడు ప్రభుత్వం మూసేస్తున్నట్లు ప్రకటించింది. ప్రభుత్వం ఈ పని ఎప్పుడో చేసుకుంటుంది. ఇది ప్రజా విజయమనే అనుకోవచ్చు. ఆలస్యంగానైనా ఈ చర్య తీసుకోవడం మంచిదే. అయితే ఇది కంటితుడుపు చర్యగా మిగిలిపోకూడదు. పర్యావరణానికి పరమ శత్రువైన స్టెరిలైట్ కంపెనీ మోడీకి అత్యంత సన్నిహితంగా మెలిగే సంస్థల్లో ఇది ఒకటి. తమిళనాడు అన్నాడీఎంకే కూడా మోడీతో కలిసి మెలిసి ఉండడంతో ఈ కంపెనీకి ఎదురులేకుండా పోయింది. తూత్తుకుడిలో గాలి, నీరు, నేల అన్నీ కాలుష్యమైపోయి ప్రజల ఆరోగ్యాలతో చెలగాటమాడి శ్వాసకోశ వ్యాధులు, గర్భధారణ సమస్యలు, పుట్టుకతోనే పిల్లల్లో అంగవైకల్యం వంటి ఇన్ని అనర్థాలు జరిగినా, స్థానికులు ప్రజాతంత్ర పద్ధతిలో ఉద్యమిస్తే సానుకూలంగా స్పందించాల్సిన కేంద్ర ప్రభుత్వం పారామిలిటరీ బలగాలను ఉపయోగించి కాల్పులు జరిపింది. మే 22నాటి పోలీసు కాల్పులు ప్రభుత్వం నివారించొచ్చు. కాని ఆ పని చేయలేదు. కార్పొరేట్ కంపెనీలకు వ్యతిరేకంగా ఎవరు పోరాడినా ప్రభుత్వం ఉపేక్షించదు అని తెలిసింది. ఈ కాల్పులకు కారణమైన అసలు దోషులను విడిచి అమాయకులను బలిపశువులను చేసేందుకు ప్రయత్నిస్తూ మరో వైపు స్టెరిలైట్ కంపెనీ శాశ్వతంగా మూసేస్తున్నామని ఆ కంపెనీ విస్తరణకు ఇచ్చిన 330 ఎకరాల భూమిని తిరిగి స్వాధీనం చేసుకుంటున్నామని ప్రభుత్వం

ప్రకటించింది. ఐతే ఈ కేసును నీరు గార్చేందుకు అనేక మార్పులు జరుగుతున్నట్లు అనుమానాలు వ్యక్తమవుతున్నాయి. 1994లో తూత్తుకుడిలో స్టెరిలైట్ కంపెనీ ఏర్పాటుకు ప్రభుత్వం అనుమతించి నప్పటి నుంచే దీనిపై వ్యతిరేక పోరాటం మొదలైంది. 1996లో కాలుష్య నియంత్రణ మండలి ఇదివరకు ఇచ్చిన ఉత్తర్వులకు భిన్నంగా

తూత్తుకుడిలో గాలి, నీరు, నేల అన్నీ కాలుష్యమైపోయి ప్రజల ఆరోగ్యాలతో చెలగాటమాడి శ్వాసకోశ వ్యాధులు, గర్భధారణ సమస్యలు, పుట్టుకతోనే పిల్లల్లో అంగవైకల్యం వంటి ఇన్ని అనర్థాలు జరిగినా, స్థానికులు ప్రజాతంత్ర పద్ధతిలో ఉద్యమిస్తే సానుకూలంగా స్పందించాల్సిన కేంద్ర ప్రభుత్వం పారామిలిటరీ బలగాలను ఉపయోగించి కాల్పులు జరిపింది. మే 22నాటి పోలీసు కాల్పులు ప్రభుత్వం నివారించొచ్చు. కాని ఆ పని చేయలేదు. కార్పొరేట్ కంపెనీలకు వ్యతిరేకంగా ఎవరు పోరాడినా ప్రభుత్వం ఉపేక్షించదు అని తెలిసింది.

కంపెనీకి లైసెన్స్ ఇవ్వడంతో దీనికి వ్యతిరేకంగా వలువురు కోర్టును ఆశ్రయించారు. ఈ కంపెనీ ఎక్కడ పెడితే అక్కడ పర్యావరణం నాశనమే. వేదాంత స్టెరిలైట్ కంపెనీ ఇచ్చే విరాళాలకే కక్కుర్తిపడి కాసుల మూటలకు ఆశపడి కేంద్ర రాష్ట్ర ప్రభుత్వాలు అడిగిందే తడవుగా అనుమతి ఇవ్వనందుకు తమిళనాడు కాలుష్య నియంత్రణ బోర్డు చైర్మన్ పై పళనిస్వామి ప్రభుత్వం బదిలీ వేటు వేసింది. అంటే కార్పొరేట్ల సేవలో అది తరిస్తోందన్న సంగతి చెప్పకనే చెప్తున్నట్లుంది. ప్రజల ప్రతిఘటనను నిరంకుశంగా అణిచివేయాలని ప్రయత్నిస్తే దేశమంతటా నిరసన వెల్లువెత్తి గత్యంతరం లేని స్థితిలో అన్నాడీఎంకే ప్రభుత్వం స్టెరిలైట్ కంపెనీని మూసేసింది. కార్పొరేట్ ప్రయోజనాలకు భిన్నంగా ప్రభుత్వాలు ఏమేరకు నిలబడతాయన్నది సందేహమే. సరళీకరణ విధానాల వల్ల అభివృద్ధి కన్నా వినాశమే ఎక్కువని స్టెరిలైట్ కంపెనీ స్పష్టం చేస్తోంది.

రాయికి నోరొస్తే..

వనజ వనమాలి బ్లాగర్గా అందరికీ సుపరిచితులైన తాతినేని వనజ కథల సంకలం “రాయికి నోరొస్తే”లో కథలను చదువుతుంటే ఆ పేరెందుకు పెట్టారో అర్థం అయ్యింది. తన చుట్టూ ఉన్న సమాజంలోని కష్టాలు, కన్నీళ్లు చూసి రాయిలా మారిన మనసుకి మాటలొస్తే అచ్చం ఈ రాయికి నోరొస్తే కథల్లోని పాత్రలే మన నిజ జీవితంలోని మన అనుభవాలే అనిపించక మానవు.

ఇక కథల్లోకి వెళితే ఆనవాలు కథలోని పేరు కూడా చెప్పుకోలేని ఓ భార్య చాటు భర్త, కొడుకుగా తన తండ్రికి అవసానదశలో ఆసరా కాలేకపోవడంలో పడే వేదనను, ఆస్తులు అడగడానికి పల్లెకు వెళుతూ గుండె లోతుల్లో దాగిన జ్ఞాపకాలను తడుము కుంటూ చివరికి తన కర్తవ్యాన్ని అద్భుతంగా నిర్వహించడాన్ని హృద్యంగా చెప్పారు. కాళ్ళ చెప్పు కరుస్తాదిలో పల్లెలోని ఆచారాలు, కట్టుబాట్లను, కులాల అహంకారాలను చెప్తూనే పల్లె మనసుల అభిమానాన్ని తమ దగ్గర వని చేసిన చిన్న పిల్లాడు యజమానురాలు తనపై చూపిన అభిమానానికి గుర్తుగా మదర్స్డే రోజున అమ్మగా భావించి చీర పెట్టి ఆశీర్వాదించమనడంలోని అనుభూతిని చక్కగా చెప్పారు. వెన్నెల సాక్షిగా విషాదంలో కులాల పట్టింపులకు బలైన ప్రేమను అందమైన మనసు పాటలతో దరి చేరని లేఖలో విషాదాన్ని వినసాంపుగా వినిపించారు. కూతురైతేనేంలో ఆర్థిక బంధాలలో వడి ఎందరో పిల్లలు దూరమౌతున్న అనుబంధాల విలువలను ఓ తల్లి మనసు తన కూతురు గొంతెమ్మ కోరికలను తీర్చడానికి ఆత్మార్పణ

చేసుకోవడం చదువుతుంటే మన మనసులు కంటతడి పెట్టక మానవు. జాబిలి హృదయంలో మనసులు కలసిన బంధాలకు ఏ మతాలు, కులాలు, కట్టుబాట్లు అడ్డురావని అద్భుతంగా చెప్పారు.

ఇక ఈ సంపుటి పేరైన రాయికి నోరొస్తే కథలో నిజానికి నమ్మకానికి మూలమైన అమ్మానాన్నా బంధంలో హక్కులకు, బాధ్యతలకు మధ్య అహానికి, ఆత్మాభిమానానికి తరతరాలుగా జరుగుతున్న సంఘర్షణను చెప్పడంలో సఫలీకృతుల య్యారు. సంస్కారంలో ప్రతి మనిషికి, మతానికి మధ్య ఉండే విభిన్న ఆలోచనా సరళిలో ఉన్న ఆంతర్యాలను గౌరవించడం ఎలానో చెప్తూ, మనుషులు తనువు చాలించినా వారి అభిప్రాయాలకు విలువివ్వమని చెప్పడం చాలా బావుంది. కంట్రీ ఉమెన్ కూతురు కథలో మన సంప్రదాయపు కట్టుబాట్లు విలువను చెప్తూ అసలైన అందం ఆత్మవిశ్వాసంతో కూడిన వ్యక్తిత్వం అని చెప్తూ నేటి యువత వేగానికి అడ్డుకట్ట వేసే ప్రయత్నం చేశారు. స్నేహితుడా నా స్నేహితుడాలో మనసు స్నేహాలు, రహస్యస్నేహాల మధ్యన పెరుగుతున్న అంతర్జాలపు వారధి, భావాల పంపకంలో ఆత్మల బంధాన్ని, అసలైన స్నేహాన్ని అలవోకగా చెప్పేసారు. పాట తోడులో మానవత్వానికి, తోటి మనిషికి సాయపడటానికి గొప్ప కుటుంబంలోనే పుట్టనక్కరలేదని, ఆదుకునే మనసుంటే చాలని, ఇంకెన్నాళ్ళీ కథలో గుడిసెల్లో బతుకుల బాదరబందీలు, ఆడది ప్రేమను పంచడంలోనూ అదే కోపం వస్తే, తన సహనాన్ని వరీక్షిస్తే ఆదిశక్తిగా ఎలా మారుతుందో మరియు మారాల్సిన

ఆవశ్యకతను వివరించారు. మహిన్లో చదువుకోవాలని ఉన్న ఓ పసి మనసు కుటుంబ పరిస్థితుల మూలంగా ఆగిన తన చదువు కోసం ఏం చేయడానికి నిర్ణయించుకుందో చెప్పడంలో ఆ భావోద్వేగాలు పలికించడంలో మనం రోజు చూసే సంఘటనలే కళ్ళ ముందు కనిపించేటట్లు చేశారు. మర్మమేమిలో మతాచారాలను అడ్డుపెట్టుకుని కొందరు ముసుగు వేసుకుని ఎలా మోసం చేస్తున్నారో దానికి పర్యవసానం మంచివాళ్ళు శిక్ష అనుభవించడం గురించి చాలా బాగా చెప్పారు. ఇంటిపేరుతో ఓ అతివ మనసులోని ఆవేదన తండ్రి, భర్త, కొడుకు వంటి బంధనాల నుంచి తనకంటూ ఓ అస్థిత్వాన్ని ఏర్పరచుకోవడానికి చేసిన ప్రయత్నం కనపడుతుంది. పలుచన కానీయకే చెలీలో స్నేహం ముసుగులో ఈర్ష్యను, అసూయను బయటపడకుండా పబ్బం గడుపుకునే ఈనాటి ఎన్నోకుటిల మనస్తత్వాలను, బేగంపేట్ ప్యాలస్ పక్కన మన హడావుడి జీవితాల్లో మనముండి, మన దగ్గర పని చేస్తున్నవారి మానసిక స్థితిని అంచనా వేయలేని పరిస్థితులను, దూరపు

కొండలు నునువన్న అమెరికా వీసా జీవితాలను ప్రత్యక్షంగా చూసిన అనుభవాన్నిచక్కగా అక్షరీకరించారు. లఘు చిత్రంలో మనం చూసే మనిషిలో మనకి తెలియని మరో కోణం ఉంటుందని తెర మీద కనిపించే జీవితాల్లో ఆ తెర వెనుక విషాదాన్ని పరిచయం చేయడం, వేశ్యల మనసు కథను వినిపించడం, ఇల్లాలి అసహనంలో పట్టణవాసంలో అపార్థమెంట్ జీవితాలు,

అసహనపు ఘట్టాలు భరించే ఓ సగటు ఇల్లాలి మనసు ముచ్చట్లు, గడప బొట్టులో అర్థం లేని సంప్రదాయాలకు మనం ఇచ్చే విలువల గురించి, ఇప్పుడు కూడా రావా అమ్మలో తనలో తాను మథనపడుతున్న కూతురికి దూరమై తప్పనిసరి పరిస్థితుల్లో రెండో పెళ్లి చేసుకుని కూతురికి దగ్గర కాలేని తల్లి వేదన, బయలు నవ్విందిలో

అసహనపు ఘట్టాలు భరించే ఓ సగటు ఇల్లాలి మనసు ముచ్చట్లు, గడప బొట్టులో అర్థం లేని సంప్రదాయాలకు మనం ఇచ్చే విలువల గురించి, ఇప్పుడు కూడా రావా అమ్మలో తనలో తాను మథనపడుతున్న కూతురికి దూరమై తప్పనిసరి పరిస్థితుల్లో రెండో పెళ్లి చేసుకుని కూతురికి దగ్గర కాలేని తల్లి వేదన, బయలు నవ్విందిలో అవసరాలకు జ్ఞాపకాలను నరుక్కోవడం, నా అన్న బంధాలను తెంపుకోవడం వెనుక ఉన్న విషాదం పెద్దల మనసుల్ని ఎంత మెలిపెడుతుందో, ఆమె నవ్వులో అవసరానికి ఎలా వ్యాపారం చేయాలో, పురిటిగడ్డ కూలి బతుకుల్లో కష్టాలు, మగబిడ్డ కోసం తపనతో భార్యనే కోల్పోవడం, లారీకర్ర కథల్లో బంధాల విలువలు, వ్యక్తిగత, ఉద్యోగ బాధ్యతలు ఎలా ఉండాలనేది సహజ పాత్రలతో చక్కని శైలిలో చెప్పారు.

అవసరాలకు జ్ఞాపకాలను నరుక్కోవడం, నా అన్న బంధాలను తెంపుకోవడం వెనుక ఉన్న విషాదం పెద్దల మనసుల్ని ఎంత మెలిపెడుతుందో, ఆమె నవ్వులో అవసరానికి ఎలా వ్యాపారం చేయాలో, పురిటిగడ్డ కూలి బతుకుల్లో కష్టాలు, మగబిడ్డ కోసం తపనతో భార్యనే కోల్పోవడం, లారీకర్ర కథల్లో బంధాల విలువలు, వ్యక్తిగత, ఉద్యోగ బాధ్యతలు ఎలా ఉండాలనేది సహజ

పాత్రలతో చక్కని శైలిలో చెప్పారు. ప్రతి కథలోనూ మన చుట్టూ తిరిగే పాత్రలతో, మనకు అలవాటైన, దగ్గరైన అనుభవాలకు ఇవి మనం చూస్తున్నంతగా లీనమైపోయి టట్లుగా సహజంగా చెప్పడంలో రచయిత కృతకృత్యులయ్యారు. ప్రతి కథలోనూ మానవీయ దృక్పథం కనిపిస్తుందనడంలో అతిశయోక్తి లేదు. ప్రతి ఒక్కరూ చదవదగ్గ పుస్తకం ఈ “రాయికి నోరొస్తే”.

స్టింగ్ ఆపరేషన్ లో కోబ్రా పోస్టుకు చిక్కిన ఏబీఎస్, టీవీ 5

5 కోట్ల వరకు బ్లాక్ మనీ ఇస్తే హిందుత్వ అజెండాకు అనుగుణంగా వార్తలు ప్రసారం చేస్తామని ఏబీఎస్ ఆంధ్రజ్యోతి, టీవీ 5 ప్రతినిధులు ఒప్పుకున్నారు. ఇలాంటి పనులు చేయడంలో తమది అందెవేసిన చేయి అంటూ వారు చెప్పుకొచ్చారు. (కోబ్రా పోస్టు సంచలనాలకు వేదిక. తాజాగా ‘అపరేషన్ 136 పార్ట్ 2’ అనే పేరుతో కోబ్రాపోస్ట్ ఈ స్టింగ్ ఆపరేషన్ నిర్వహించింది. దబ్బులు తీసుకుని హిందుత్వ అజెండాకు అనుగుణంగా వార్తలు ప్రచురించేందుకు 17 మీడియా సంస్థలు అంగీకరించాయంటూ కోబ్రాపోస్ట్ వెబ్సైట్ వెల్లడించింది. తాము నిర్వహించిన స్టింగ్ ఆపరేషన్ లో ఆ సంస్థల బండారం బయటపడిందని కోబ్రాపోస్ట్ ఎడిటర్ అనురుద్ధ బహల్ ప్రకటించారు. హిందుత్వ భావజాల రాజకీయాలకు అనుకూలంగా మూడు నెలలపాటు నిర్విరాడంగా వార్తా కథనాలు ప్రసారం చేయాలని, అందుకు భారీ మొత్తంలో దబ్బు ఇస్తామని మీడియా సంస్థలను కోబ్రాపోస్టు రిపోర్టర్ కోరారు.

ఐదు కోట్ల వరకు బ్లాక్ మనీ ఇస్తే తాము ఈ పని చేసి పెడతామని తెలుగు వార్తా చానళ్లు ఏబీఎస్ ఆంధ్రజ్యోతి, టీవీ 5 ప్రతినిధులు ఒప్పుకున్నారు. ఇలాంటి పనులు చేయడంలో తమది అందెవేసిన చేయి అంటూ వారు చెప్పుకొచ్చారు. ఏబీఎస్ ఆంధ్రజ్యోతి మార్కెటింగ్ మేనేజర్ శశిధర్, టీవీ 5 శ్రీనివాసమూర్తి కోబ్రాపోస్టు స్టింగ్ ఆపరేషన్ కు చిక్కారు. తమకు కాంగ్రెస్, ఓడీషీలోని కొందరి నేతలతో మంచి సంబంధాలు ఉన్నాయని...తమ బాస్ పొలిటికల్ జర్నలిస్టు నుంచి యజమానిగా మారారని చెప్పుకొచ్చారు ఏబీఎస్ మార్కెటింగ్ మేనేజర్. అంతేకాదు తమకు టీడీపీతో మంచి సంబంధాలు ఉన్నాయని వివరించారు. ప్రభుత్వ కార్యక్రమాలకు తాము టెక్నికల్ సహకారం అందిస్తామని ఇతర చానళ్లకు ఫీడ్ అందిస్తామని చెప్పుకొచ్చారు.

పెద్ద మొత్తంలో దబ్బు ఇస్తే హిందూ నాయకుల మతతత్వ ప్రసంగాలు, ఉపన్యాసాలను ప్రసారం చేయడం, కథనాలు ప్రచురించడంతో పాటు, ప్రతిపక్ష నాయకులకు వ్యతిరేకంగా ప్రత్యేక కథనాలు ఇచ్చేందుకు కూడా ఆ మీడియా సంస్థలు ఒప్పుకున్నట్లు కోబ్రాపోస్ట్ వెల్లడించింది.

ఆగండి.. ఆలోచించండి..

రమ్య ఎన్ని రోజులు పుట్టింట్లో ఉంటావ్. రావచ్చుగా.. ఎన్నిసార్లు ఇలా ప్రశ్నించాడు చందు. అన్నిసార్లు ఆమె సమాధానం అదే. మీ వాళ్లను వదిలి నువ్వే మా ఇంటికి రా. నలుగురు మగపిల్లలు, ఒక ఆడపిల్ల ఉన్న కుటుంబంలో చందు రెండవ వాడు. తల్లిదండ్రులు, తోబుట్టువులతో కలిసి ఉమ్మడి కుటుంబంలో ఉంటున్నాడు. అలాగే రమ్య కూడా అక్క తమ్ముడు వదిలేసిన బాధ్యతను భుజానకెత్తుకుని తల్లిదండ్రులతో కలిసి ఉంటోంది. పెద్దలంతా కుదిర్చి చేసిన వివాహమే అయినా ఆ పెద్దలే వారి అన్యోన్యతకు అవరోధాలయ్యారు. భార్యతో తన బాధను పంచుకుందామని ఆశించిన చందుకూ ఎప్పుడూ ఆమె తన పుట్టింటి బాధ్యతల్లో మునిగితేలుతుంటుంది. రమ్య కూడా భర్తలాగే ఆలోచిస్తే పరిస్థితి ఇలా ఉండేది కాదు. రమ్య కూడా చందు నాలాగే ఆలోచిస్తే బాగుండేది కదా అనుకుంటుంది. ఇంకెలాగ పొనుగుతుంది మీరిద్దరికీ అంతులేని దూరమే తప్ప. అసలే వయసు దాటాక జరిగిన పెళ్లి. ఎవరి ఆహ్వాని వారు పెంచి పోషించుకుంటూ వచ్చారు.

చందూ తరచూ వచ్చి బతిమాలినా ఆమె మనసు మారేది కాదు. సోదరుడు, తల్లి దండ్రుల సలహాతో చందు విడాకుల నోటీసు పంపాడు. అది చూసిన రమ్య మండిపడుతూ మెయింటెనెన్స్ కు కోర్టుకు అప్లీ చేసింది. ఇద్దరూ విడాకులు కోరితే ఇక కోర్టు పని నులువే కదా. అడ్డేముంది. సత్వరమే మంజూరయ్యాయి. ఇంకా కొన్ని రోజుల్లో దంపతులు విడిపోవచ్చనే సమయంలో రమ్యకు కనువిప్పు కలిగింది. నా అక్క తన పిల్లల దగ్గర హాయిగా ఉంది. నా తమ్ముడు భార్యాభిడ్డలతో కలిసి ఉంటున్నాడు. వారిద్దరికీ కూడా తల్లిదండ్రుల బాధ్యత

లేదా..? అని అప్పుడు ఆలోచించడం మొదలెట్టింది. భర్త లేకుండా బతకలేనో మోనన్న భయం పీడించింది. ఆనందంగా ఉన్న ఏ జంటలను చూసినా ఈ అదృష్టం ఇంకా తనకు లేదా..? ఒంటరిగానే బతుకీడ్చాలా అని కన్నీరు పెట్టుకుంది. నేనెంత అవివేకిని, నేను ఈ విడాకుల్ని, డబ్బుని ఏం చేసుకోను..? భర్త తోడు లేకుండా ..? అని ఆలోచించి ఐదవ పెద్దలను ఆశ్రయించింది. మేడం నాకు నా భర్తే కావాలి. నా భర్త స్థానం నేనెవ్వరికీ ఇవ్వలేను. కోర్టు నాకు నా భర్త నుంచి రూ.14 లక్షల భరణం ఇప్పించింది. కాని నాకు ఆ డబ్బులు వద్దు. నేనెంత అనాలోచితంగా ఆలోచించి విడాకులు అడిగానో నాకిప్పుడే అర్థమయ్యింది. నా తల్లిదండ్రులు గతించాక నా పరిస్థితి ఏమిటో నేను ఊహించుకోలేక పోతున్నాను. ఇంకా జడ్జి గారి సంతకం అవ్వలేదు కదా, నా భర్తతో మాట్లాడి నాకు విడాకలు ఇవ్వద్దని చెప్పండని కన్నీరుము న్నీరుగా ఏడుస్తోంది. గత్యంతరం లేక ఐదవ పెద్దలు ఆమె భర్తకు కబురంపారు. అతను రాలేదు. ఫోన్ చేశారు. సమాధానం ఇలా చెప్పాడు. “మేమేం చిన్నపిల్లలం కాదు. నలభైలు దాటాం. వాళ్లు చెప్పారనో వీళ్లు చెప్పారనో తప్పులు చేసే వయస్సు కాదు మాది. నాకు నచ్చ చెప్పాలని ప్రయత్నించొద్దు. నేను వినను. ఆమె నాకు నరకం చూపెట్టింది. రూ.14 లక్షల కోసం నేనెంత కష్టపడ్డానో నాకొక్కడికే తెలుసు. ప్రశాంత మైన జీవితాన్ని నేను కోరు కుంటున్నాను. ఈ పరిష్కారాలు, రాజీలు నాకవసరం లేదు. నాకు ఫోన్ చేయాలని ఎప్పుడూ ప్రయత్నించ కండి ప్లీజ్. మీరంటే ఉన్న గౌరవంతోనే ఇదన్నా మాట్లాడా అన్నాడు చందు.”

రమ్య..! అతను నీ అర్థింపును అంగీకరించడం లేదు. మీరిద్దరూ తొందర పడుతున్నారు. మీ ఇద్దరికీ మీ తల్లిదండ్రులే కదా బాధ్యత. ఆ నలుగుర్ని మీరు చూసుకుంటే చాలదా. మిగతా వారందరి నలహాలు ఎందుకు..? సంసారాన్ని విస్మరించి పెద్దల్ని చూడమని ఎవరూ చెప్పరు కదా. ఆలోచిస్తే మీకు మార్గమే దొరకలేదా..? ఎంతసేపూ ఇద్దరూ విడిపోవడం వైపే ఆలోచించారు.

సంసారంలో సరిగమలే కాదు పదనిసలు ఉంటాయని నీకు తెలియని వయస్సు కాదు గదా. కాని మీరిద్దరూ బంధాన్ని తెగేదాకా లాగేశారు. అది తెగిపోయింది. ఇప్పుడు అతికిస్తారా అని మమ్మల్ని అడిగితే ఎలా కుదురుతుంది..? రమ్య ఇంకో ప్రయత్నం చెయ్యి. హైకోర్టు జడ్జి గారిని కలిసి నీ బాధ చెప్పు. పైల్ మీద ఆయ న సంతకం చెయ్యకపోతే ఇద్దరికీ కౌన్సెలింగ్ చేసి ఆయనే మీ ఇద్దరినీ కలుపుతారు అని చెప్పారు కాని ఇలాంటి జంటలకు ఎవరైనా ఏ కౌన్సెలింగ్ ఇస్తారు..? ఇప్పటికీ ఇద్దరూ మాకు మా తల్లిదండ్రులే ముఖ్యం అంటే మా తల్లిదండ్రులే ముఖ్యమంటూ పిడివాదం చేస్తున్నారని తల పట్టుకున్నారు. పూర్తిగా విడాకులయ్యేదాకా ఆగి ఇప్పుడు ప్రయత్నిస్తా నంటే ఫలితం ఎలా ఉంటుంది. నడి వయస్సుకు వచ్చిన జంటకు పిల్లలు కూడా లేక ఇలా విడిపోవడం అత్యంత బాధాకరం.

ఆమె శాపగ్రస్తా..? అద్భుతమా..? మహానటా..?

అవని నుంచి ఆకాశం అంచుల వరకూ ఎదిగిన ప్రయాణంలోని ఎగుడుదిగుడులే సావిత్రి జీవిత చరిత్ర. ఈ ఎత్తుపల్లాలు తెరకెక్కించిన సాహసం దర్శకనిర్మాతలది. ఎక్కడా ఎక్కువతక్కువలు లేకుండా ఎవరి గౌరవాన్ని కించపరచకుండా చిత్ర నిర్మాణంలో అధిక శాతం మహిళలే పాల్గొని అద్భుతాన్ని సృష్టించారు. పసితనం నుంచి మరణం వరకూ సావిత్రి జీవితంలోని కష్టనష్టాలను వెండితెరపై కళ్లకు కట్టారు. తండ్రి మరణం తర్వాత అంచెలంచెలుగా ఎదిగిన సావిత్రికి జెమినీ పరిచయం మొత్తం జీవితాన్నే మార్చేసింది. విచ్చలవిడిగా వచ్చి పడే డబ్బు శిఖరాగ్రానికి చేరిన కీర్తిప్రతిష్టలు ఆమెకు జీవితం గురించి జెమినీ బలహీనతల గురించి ఏమాత్రం ఆలోచించే తీరికివ్వలేదు. అదే జెమినీలో ఈర్ష్యకు కారణం. తాను పెంచిన మొక్కను తానే చంపేశాడు. కారణం ఆమె తనకన్నా ఎత్తులకెదగడమే. ఆమెకు నటనలో జీవించడమే తెలుసు. జీవించడంలో నటించలేదు. భర్తపై అంతులేని ప్రేమ, జీవితంపై నమ్మకం ఉన్న ఆమె ఏదో సంపాదించింది చాలు ఇంక పిల్లాపాపలతో ఆనందకరంగా జీవితం గడుపుదామని మాత్రమే ఆమె కోరుకుంది. కాని ఆమె జీవితంలో అదే జరగలేదు. ఆమె నమ్మకమూ, ప్రేమ ఆమెకు శత్రువుల య్యాయి. ప్రేమ కొందరికి వరమైతే, మరి కొందరికి శాపమౌతుంది. సావిత్రికి రెండవదే అయ్యింది. నిజమే..! గ్లిజరిన్ అవసరం లేని నటి ఆమె. “అంతగా నటనలో జీవించి ఎన్ని కన్నీటిచుక్కలు రాల్చాలి అనే దానిపై నియంత్రణ ఉన్న ఆమెకు భర్తపై ఎంత వరకూ ప్రేమ కుమ్మరించాలి అనే సంగతి పై అవగాహన లేదు.” జెను..! అత్యధికమైనదేదైనా విషమే అవుతుంది. సావిత్రి ప్రేమ దక్కిన తర్వాత కూడా జెమినీకి ఛైతన్యమానని సంఘటి-13 సంచిక-6

మరో స్త్రీ ప్రేమతో అవసరమేమిటి..? ఆమెను మించిన అందచందాలూ, మంచితనం, ప్రేమాభిమానాలు కలిగిన స్త్రీలు జెమినీకి తారసపడతారా..? కాదు జెమినీ ఒక స్త్రీలోలుడు. అది అతని బలహీనత. ఆ బలహీనత తెలిసి సావిత్రి హృదయం కోలుకోలేని విధంగా గాయపడింది. ఆ గాయానికి మందు లేదు. జెమినీ అలవాటు చేసిన మందే ఆమెకు తెలుసు. కొందరు మనసు గాయపడితే ఎదుటివారిని హింసిస్తారు. మరి కొందరు తమను తామే హింసించుకుంటారు. సావిత్రి రెండోదే చేసింది. వ్యసనానికి బానిసై తన మననాను, శరీరాన్ని చచ్చేదాకా హింసించుకుంది. ఎందుకంటే ఆమె ఒక అసాధారణ స్త్రీ. ఒక అద్భుతం. ‘ఒక భూమి, ఒక సూర్యుడు, ఒక చంద్రుడు, ఒక సావిత్రి అంతే. వీటికి నకళ్లు లేవు’. జెమినీ భార్య అలివేలుకున్న క్షమాగుణం ఆమెకు లేదు. 14 ఏళ్ల వయస్సులో సినీ అరంగేట్రం చేసి 1950 నుంచి 1970 వరకూ ఉవ్వెత్తున నింగికెగసి...భర్త వల్ల మనసు గాయపడి 1980లో కోమా దశకు చేరుకుని 45 ఏళ్ల వయస్సులో రాలిపోయిన ధృవతార ఆమె. ఈ చరిత్రను ఇన్ని సంవత్సరాల తర్వాత తెరకెక్కించిన ఘనత నాగఅశ్వినీది. ఇన్ని

సంవత్సరాల తర్వాత కూడా ఆమె తన జీవితచరిత్ర ద్వారా నిర్మాతలకు కనకవర్షం కురిపించింది. సినీనటుల జీవితాలకు సావిత్రి జీవితంలోని వెలుగునీడలే మార్గదర్శకాలు. వెలుగులో ఏం నేర్చుకోవాలో నీడలో ఏం ఆచరించకూడదో మిగతా నటీనటులకు ఆమె జీవితం వివరించింది. ఆమె ఒక కరిగిపోయిన కర్పూరం. మంచి గంధపు మొక్క. సువర్ణానికి సువాసనలద్దితే సావిత్రి. ఆమె వెండితెరకు తిరుగులేని మహాసామ్రాజ్ఞి. ఇటువంటి నటి జీవితచరిత్ర తెరకెక్కించడం సామాన్యం కాదు. నాగరికత పేరుతో స్త్రీలు తాగడమనేది ఆ రోజుల్లో అంతగా లేదు. అందుకే ఆమె వ్యసనాన్ని కొంతమంది ‘భర్తను పంపించేశాక హాయిగా బిడ్డలు, చేతి నిండా డబ్బు ఉండగా తాగి చనిపోవడమెందుకు’ అని విమర్శించారు. కాని జెమినీ తోడు లేకుండా ఆమె జీవితాన్ని ప్రేమించలేదు. అందుకే ధైర్యం తెచ్చుకుని చావును వెతుక్కుంది.

చివరికి ఆమె ఒంటరితనానికి భయపడి కొడుకును పిలిస్తే వాడు నేను అమ్మమ్మ దగ్గరే ఉంటాను అనే దృశ్యం హృదయవిదారకం. ఒక తల్లికి అంతకంటే బాధ మరొకటి ఉండదు. ఆమె ఇల్లు, సొమ్ము అనుభవిస్తున్న బినామీలే ఆమెకు కష్టకాలంలో మొండిచెయ్యి చూపారు. మద్యం తాగుతున్న సావిత్రిని, హిస్ట్రీ రికల్ గా తయారైన సావిత్రిని చిత్రీకరించడంలో దర్శకుడు ఎక్కడా ఆమె గౌరవం తగ్గకుండా ఉండడానికి చాలా కష్టపడ్డాడు. ఇది స్త్రీలపై అతనికున్న గౌరవాన్ని తెలియజేస్తోంది. నిజంగా స్త్రీలకిచ్చే గౌరవం ఇదే. గుడి కట్టక్కర్లేదు. అమ్మవారిని చేయనక్కర్లేదు. స్త్రీ వ్యక్తిత్వానికి, జెన్నత్వానికి గౌరవమిచ్చి ఆమె మానసిక క్షోభకు తగిన విధంగా న్యాయం చేసి

చూపించారు దర్శకనిర్మాతలు. ఆమె అంతరంగాన్ని స్వచ్ఛంగా చూపించారు. ఎక్కడా మసాలాలు లేకుండా ఉన్నది ఉన్నట్లు ఆమె జీవితాన్ని చిత్రించి తెలుగు ప్రేక్షకుల అఖండ అభిమానాన్ని చూరగొన్నారు. నటీనటుల ఎంపిక కూడా సమంజసంగా ఉంది. మంచి అంశానికి ఎప్పుడూ అభిమానుల ఆదరణ ఉంటుందనడానికి తార్కాణం ఇదే. ఈ యువదర్శకులను, నిర్మాతలను, చిత్రంలో నటీనటులను గమనిస్తే మళ్ళీ భవిష్యత్తులో మనం మరిన్ని మంచి చిత్రాలను చూడొచ్చని ఆశించవచ్చు. ఏ మధ్యం వల్లనైతే ప్రాణం పోగొట్టుకుందో ఆ అలవాటు మాన్పించే రిహబిలిటేషన్ సెంటర్ నిర్మాణానికి సావిత్రి ఇచ్చిన నగలు

నిజమే..! గ్లిజరిన్ అవసరం లేని నటి ఆమె. “అంతగా నటనలో జీవించి ఎన్ని కన్నీటిచుక్కలు రాలాలి అనే దానిపై నియంత్రణ ఉన్న ఆమెకు భర్తపై ఎంత వరకూ ప్రేమ కుమ్మరించాలి అనే సంగతి పై అవగాహన లేదు.” జెను..! అత్యధికమైనదేదైనా విషమే అవుతుంది. సావిత్రి ప్రేమ దక్కిన తర్వాత కూడా జెమినీకి మరో స్త్రీ ప్రేమతో అవసరమేమిటి..? ఆమెను మించిన అందచందాలు, మంచితనం, ప్రేమాభిమానాలు కలిగిన స్త్రీలు జెమినీకి తారసపడతారా..? కాదు జెమినీ ఒక స్త్రీలోడు. అది అతని బలహీనత. ఆ బలహీనత తెలిసి సావిత్రి హృదయం కోలుకోలేని విధంగా గాయపడింది. ఆ గాయానికి మందు లేదు. జెమినీ అలవాటు చేసిన మందే ఆమెకు తెలుసు. కొందరు మనసు గాయపడితే ఎదుటివారిని హింసిస్తారు. మరి కొందరు తమను తామే హింసించుకుంటారు. సావిత్రి రెండోదే చేసింది. వ్యసనానికి బానిసై తన మనసును, శరీరాన్ని చచ్చేదాకా హింసించుకుంది.

ఆమెకె తిరిగిచ్చేసి వేరెవరూ కూడా అలా మిగిలిందా..? లేదా..? అనే ప్రశ్న, జవాబుని మరణించకూడదని కోరుకున్న యువతి ప్రేక్షకులకు, అభిమానులకే వదిలేశారు. ద్వారా మనుషుల్లో మానవత్వం చివరికింకా

ఉద్యమాలబాటలో....

పేదరికం, అమాయకత్వాన్ని ఆసరాగా తీసుకుని 23 సంవత్సరాల దళిత మహిళ పూర్తి అంగీకారం లేకుండా సరోగసీ చేయడాన్ని ఖండిస్తూ డాక్టర్ పద్మశ్రీ పై చర్యలు తీసుకోవాలని డిమాండ్ చేస్తూ ఐదవ, డివైఎఫ్ఐ విశాఖ కమిటీలు భాదిత మహిళను కలిశాయి.

విశాఖలో ఐదవ కంచరపాలెం జోన్, 42 వ వార్డ్ కరాసలో వేసవి సంబరాల్లో భాగంగా ఐదవ కరాస కమిటీ, వి.సి.సి. ఆధ్వర్యంలో పిల్లలకు “సెల్ఫ్ డిఫెన్స్” ట్రైనింగ్ ఇచ్చారు.

“మహిళా చట్టాల అమలు - ప్రభుత్వ పనితీరు - పరిష్కారాలు” అనే అంశంపై ఐదవ శ్రామిక మహిళా కమిటీ, పౌర హక్కుల సంఘం ఆధ్వర్యంలో విశాఖ లో వి.జె.ఎఫ్. ప్రెస్ క్లబ్ లో సదస్సు జరిగింది.

“మహిళా సంఘం - ఆశయాలు, కర్తవ్యాలు” అనే అంశం పై విశాఖలో మధ్యం పోరాట కేంద్రమైన సంతోష్ నగర్లో స్టడీ సర్కిల్ జరిగింది. ఐదవ నాయకులు బి. పద్మ గారు ప్రసంగించారు.

రాష్ట్ర యువతుల శిక్షణా శిబిరం అనంతపూర్ లో మే 25 నుండి 28 వరకు జరిగాయి. 11 జిల్లాల నుండి 90 మంది హాజరయ్యారు.

పశ్చిమగోదావరి జిల్లా తాడేపల్లిగూడెం గొల్లగూడెం గ్రామంలో లైసెన్స్ డ్ మధ్యం షాపు తొలగించాలని జూన్ 1వ తేదీ నుండి గ్రామస్థులు ఆందోళన ప్రారంభించారు. రాత్రింబవళ్ళు షాపు ఎత్తివేయాలని మహిళలంతా దీక్ష చేయడంతో ఎట్టకేలకు షాపును మూసివేశారు. మంగ, కైరా కనకదుర్గ, బంగారమ్మ, గాయత్రి, సీతామహాలక్ష్మి, బుజ్జమ్మ, వెంకట లక్ష్మి తదితర మహిళల నాయకత్వంలో గ్రామం యావత్తు ఐక్యంగా నిలబడడమే కాక షాపు నడిస్తే తామందరూ షాపును బద్దలు కొట్టి జైలుకెళ్తామని పోలీసులతో హెచ్చరిక చేయడంతో గత్యంతరం లేని స్థితిలో షాపును తరలిస్తామని ఎక్సైజ్ అధికారులు హామీ ఇచ్చి తరలించారు. ఐదవ ఈ పోరాటానికి మద్దతిచ్చింది.

పశ్చిమగోదావరి జిల్లా యందలపర్తి గ్రామంలోని సూర్యారావు పాలంలో సులోచన అనే అమ్మాయిని మోసం చేసి వివాహం చేసుకొని వదిలివేశాడు. ఆ అమ్మాయి అత్తగారి ఇంటి వద్ద నిరాహారదీక్ష మొదలుపెట్టగా మహిళా సంఘం నాయకులు నాగరత్నం, అన్నపూర్ణలు వెళ్ళి ఆ అమ్మాయికి అండగా నిలబడ్డారు.

ఉద్యమాలబాటలో...

దాచేపల్లిలో మే నెల 12న జరిగిన అత్యాచార ఘటనపై టీడీపీ నేత, మండల పరిషత్ కో-ఆప్షన్ సభ్యుడు అత్యాచారానికి పాల్పడితే చర్యలు ఎందుకు తీసుకోవట్లేదని ఐదవ రాష్ట్ర కార్యదర్శి

రమాదేవి ప్రశ్నించారు. మే 15న గురజాలలో బాధితురాలిని పరామర్శించిన అనంతరం ఘటన వెలుగుచూసి 48 గంటలు దాటినా బాధితులకు పరిహారం అందలేదని నిందితుడిని పార్టీ నుంచి బహిష్కరించలేదని ఆగ్రహం వ్యక్తం చేశారు. విలేకరులతో మాట్లాడుతూ డీఎన్ఎ పరీక్షంటూ కేసును నీరుగార్చేందుకు చూస్తున్నారని ఇలాంటి ఘటనలో బాధితులు చెప్పిందే పరిగణనలోకి తీసుకోవాలన్నారు. సుప్రీంకోర్టు ఆదేశాలు ఏమాత్రం అమలు కావట్లేదన్నారు. అలాగే దేశవ్యాప్తంగా బి.సి, దళిత మైనర్ బాలికలపై అత్యాచారాలు రోజురోజుకూ పెరిగిపోతున్నాయని ఆవేదన వ్యక్తం చేశారు.

ఒంగోలులో ఆత్మహత్యాయత్నం చేసిన మహిళా ఉద్యోగినిని ఐదవ నాయకులు పరామర్శించారు. ప్రస్తుత సమాజంలో ఇంటర్నెట్లో అసభ్యకర దృశ్యాలు చూస్తున్న కారణంగా యువత పెడదోష పడుతోందని సీపీఎం మహిళా నాయకురాలు రమాదేవి ఆందోళన వ్యక్తం చేశారు. మే 17న పాత గుంటూరు

పోలీస్ స్టేషన్పై దాడి తదనంతరం పోలీస్ స్టేషన్ను సందర్శించారు. అర్ధనగ్న దృశ్యాలు ప్రచారానికి ప్రభుత్వమే ప్రోత్సహిస్తోందన్నారు. మేధావులు, ప్రజాసంఘాలు ముందుకొచ్చి ఈ విష సంస్కృతికి ఫుల్స్టాప్ పెట్టాలన్నారు. ఇటువంటి ఘటనల్లో తొందరగా విచారణ పూర్తి చేసేందుకు ఫాస్ట్ ట్రాక్ కోర్టుల్ని రాష్ట్ర ప్రభుత్వం ఏర్పాటు చేయాలన్నారు.

మే 16న పాత గుంటూరు రాజీవ్ గృహకల్ప వద్ద ఘటన జరిగిన ప్రాంతంలో మహిళలను ఉద్దేశించి ఆమె మాట్లాడారు. రెండు నెలల కాలంలో 18 ఘటనలు జరిగాయన్నారు. సోషల్ మీడియాలోనూ యూట్యూబ్లోనూ విచ్చలవిడిగా అశ్లీల దృశ్యాలు వస్తున్నా కట్టడి చేయడంలో ప్రభుత్వాలు విఫలమయ్యాయన్నారు. ఈ కార్యక్రమంలో సీపీఎం నగర కార్యదర్శి కె.నళినీకాంత్, ఎమ్మార్ దేవి, సీహెచ్.శ్రీనివాస్, ఎల్.అరుణ, షకీలా పాల్గొన్నారు.

దాచేపల్లిలో మైనర్ బాలికపై జరిగిన అత్యాచారానికి నిరసనగా విశాఖలో సంతోష్ నగర్లో ఐదవ, సిఐటియు, డివైఎఫ్ఐ, సంతోష్ నగర్ కాలనీ అసోసియేషన్ ఆధ్వర్యంలో నిరసన ప్రదర్శన.

పోరాడితేనే సమస్యలు పరిష్కారమవుతాయని పట్టణంలోని

సుందరయ్యనగర్‌లో మే 16న ఐదవ నాయకురాలు తూము విజయలక్ష్మి అధ్యక్షతన మహిళలతో సమావేశం నిర్వహించారు. ఈ కార్యక్రమంలో సీపీఎం రాష్ట్ర కార్యదర్శివర్గ సభ్యులు వి.కృష్ణయ్య పాల్గొన్నారు. ఐదవ జిల్లా అధ్యక్షురాలు దొంతిరెడ్డి శ్రీనివాస కుమారి సమాజంలో ముక్కుపచ్చలారని చిన్నారులపై అకృత్యాలు జరగడం పై ఆవేదన వ్యక్తం చేశారు. ఈ మృగాక్షను శిక్షించడానికి కఠినమైన చట్టాలు తీసుకురావాల్సిన అవసరం ఉందన్నారు. ఈ సమావేశంలో పి.గిరిజ, కె.ఉషారాణి, పి.గోవిందమ్మ, బి.నాగేశ్వరి, రమణ పాల్గొన్నారు.

మహిళలపై లైంగిక వేధింపులకు వ్యతిరేకంగా వివిధ సంఘాలు మహిళలపై లైంగిక వేధింపుల వ్యతిరేక పోరాట ఐక్యవేదికగా ఏర్పడి పోరాడాలని గుంటూరులోని కొరటాల సమావేశ మందిరంలో రౌండ్ టేబుల్ సమావేశం తీర్మానించింది.

రాజమండ్రిలో వీరేశలింగం పంతులు గారి శతవర్షంతి సభలను వివిధ ప్రజా సంఘాలు ఘనంగా నిర్వహించడం జరిగింది.

మే 19న కొండపల్లి బ్యాంక్ సెంటర్లో, కుమ్మరి వీధిలో కామ్రేడ్ పుచ్చలపల్లి సుందరయ్య వర్ధంతి వేడుకలు నిర్వహించారు. ఈ కార్యక్రమానికి షేక్ బాషా అధ్యక్షత వహించారు. డీవైఎఫ్ఐ జిల్లా కార్యదర్శి నరకుళ్ల నాగేశ్వరరావు, ఐదవ నాయకురాలు బేబి సరోజిని, లింగాల పార్వతి తదితరులు పాల్గొన్నారు.

మే 22 గుంటూరులో లైంగిక వేధింపుల వ్యతిరేక పోరాట ఐక్యవేదిక ఆధ్వర్యంలో కొవ్వొత్తులతో ర్యాలీ నిర్వహించారు.

సీఐటీయూ రాష్ట్ర నాయకులు, ముఠా వర్మర్స్ యూనియన్,

నగర గౌరవాధ్యక్షులు తిరుమారెడ్డి సుబ్బారెడ్డి సతీమణి మహిళా సంఘం ఐదవ సీనియర్ నాయకురాలు తిరుమారెడ్డి ఆదిలక్ష్మి అనారోగ్యంతో భవానీపురం నేతాజీ వీధిలోని వారి నివాసంలో మృతి చెందారు. సమాచారాన్ని అందుకున్న వెంటనే సీపీఎం

కేంద్ర కమిటీ సభ్యులు వి.శ్రీనివాసరావు, ఐదవ నాయకురాలు పుణ్యవతి, సీపీఎం రాష్ట్ర కార్యదర్శి సీహెచ్.బాబురావు, సీనియర్ నాయకులు వెల్లంకి కృష్ణమోహన్, సీఐటీయూ రాష్ట్ర ప్రధాన కార్యదర్శి గృహర్, ఐదవ రాష్ట్ర కార్యదర్శి డి.రమాదేవి, మాజీ కార్యదర్శి స్వరూపరాణి, జిల్లా అధ్యక్షురాలు శ్రీదేవి, విక్రంలక్ష్మి భౌతికకాయాన్ని సందర్శించి నివాళులర్పించారు.

కేంద్ర ప్రభుత్వ విధానాలకు వ్యతిరేకంగా జన ఆందోళన ఐక్య వేదిక ఆధ్వర్యంలో జన్ ఎక్తా జన్ అధికార్ ఆందోళన్ కార్యక్రమం బుధవారం మే 23న విజయవాడలో జరిగింది. ఈ కార్యక్రమంలో ప్రజా సంఘాల ఆధ్వర్యంలో మహిళలు, రైతులు, వ్యవసాయ కార్మికులు, రైల్వే స్టేషన్ నుంచి అలంకార్ సెంటర్లోని ధర్మా చౌక్ వరకూ ప్రదర్శన చేసి బహిరంగ సభ జరిపారు. ఐదవ జాతీయ ఉపాధ్యక్షురాలు ఎన్.పుణ్యవతి ప్రసంగించారు. ఈ కార్యక్రమంలో సీఐటీయూ రాష్ట్ర ప్రధాన కార్యదర్శి గృహర్, వ్య.కా.స. ప్రధాన కార్యదర్శి జెల్లి విల్సన్ అధ్యక్షత వహించారు.

స్థానిక కబేళా ప్రాంతంలో నివాసాల మధ్య బార్ అండ్ రెస్టారెంట్ ఏర్పాటు నిలిపివేయాలని స్థానిక మహిళలు ఆందోళన చేశారు. దీనికి మద్దతుగా సీపీఎం, సీపీఐ, వైసీపీ, మహిళా సంఘాలు పాల్గొన్నాయి. పురుషుల కోసం ప్రత్యేకంగా పురుష కమిషన్ ఏర్పాటు చేయాలన్న మహిళా కమిషన్ చైర్‌పర్సన్ నన్నపనేని రాజకుమారి ఆ పదవికి రాజీనామా చేయాలని మహిళా సంఘాల ఐక్య వేదిక డిమాండ్ చేసింది. ఆ సందర్భంగా విజయవాడ ప్రెస్‌క్లబ్‌లో విలేకరుల సమావేశం జరిగింది. ఐదవ రాష్ట్ర కార్యదర్శి డి.రమాదేవి, దుర్గాభవాని, పద్మ, దుర్గ, నాగమ్మ, జ్యోతి, ఎస్ఎఫ్ఐఐడబ్ల్యూ నాయకురాలు భారతి తదితరులు ఈ కార్యక్రమంలో పాల్గొన్నారు.

కాడపల్లిగూడెం మండలం గొల్లగూడెంలో మధ్యం షాపు తెరవద్దని షాపువద్దే నిద్రిస్తున్న మహిళలు

అంగన్వాడీల పాదయాత్ర

వేదింపులకు వ్యతిరేకంగా కర్నూలులో ప్రదర్శన

విశాఖలో దాదేపల్లి ఘటనపై నిరసన

ఓంగోలులో మానసిక వికలాంగురాలుపై అత్యాచారం చేసిన నందితుని కఠినంగా శిక్షించాలని విద్యా, డివైఎఫ్ఐ ఆధ్వర్యంలో నిరసన కార్యక్రమం

మైనర్ బాలకలు, మహిళలపై జరుగుతున్న అత్యాచారాలను నిరసిస్తూ రాండ్ టేబుల్ సమావేశం

విజయనగరంలో మహిళలు, చిన్నారులపై అత్యాచారాలు, హింస మహిళా చట్టాల పనితీరు - పరిస్థితులు సదస్సు

ఆంధ్రప్రదేశ్కు ప్రత్యేక హోదా ఇవ్వాలని మార్కాపురంలో పిక్చర్

CMVOIA171

CHAITANYA MANAVI

VOL : 13

ISSUE : 6

AMARAVATHI, JUNE 2018

R.NO. APTEL/2006-20000

40 PAGES

10 Rs.

సంగం

An ISO 9001:2008 AND ISO 22000:2005 Certified Dairy

నాణ్యతకు, సుపైతకు,
సంగం హాయి, హాయి ఉత్పత్తులు

sangamdairy@gmail.com

మనసు ఫౌండేషన్
పుస్తకాల పరిశీలనాపట్టిక

పుస్తకం సంఖ్య	Inv01A / 71
పుస్తకం పేరు	చైతన్యవ్యాసముని
తారీఖు	21/8/23
ముందు అట్ట	yes
వెనుక అట్ట	yes
మొత్తం పేజీలు	41
పెద్ద సైజు పేజీలు	No
భాక పేజీలు	No
లేని పేజీలు	No
తయారు చేసినది	Sandhya
పేజీలు విడదీసినది	Sandhya
స్కాన్ చేసినది	Sandhya
పరీక్ష చేసినది	RAMYA
పేజీలు సరిచూసినది	
లైండింగు చేసినది	
ప్యాకింగు చేసినది	
స్కాన్ చెయ్యబడింది	
తప్పులు	No
పరిస్థితి	good